

ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย • ธันวาคม 2015

เลเยโสะนา

พยานสุดท้ายของประธาน
แพคเกอร์, น. 10

สำหรับครู: คำถามดีขึ้น การ
เรียนรู้ดีขึ้น, น. 20

การแต่งงานนิรันดร์: พันธสัญญา
ภายในพันธสัญญา, น. 24

เลิกกังวลกับอนาคต, น. 34

“อีกประการหนึ่ง
แผ่นดินสวรรค์เปรียบ
เหมือนพ่อค้าที่ไปหา
ไข่มุกอย่างดี

“และเมื่อพบไข่มุกเม็ด
หนึ่งมีค่ามาก ก็ไปขาย
ทุกสิ่งซึ่งเขามีอยู่ไปซื้อ
ไข่มุกนั้น”

มัทธิว 13:45-46

ข่าวสาร

- 4 ข่าวสารจากฝ่ายประธานสูงสุด:
จัดสรรเวลาให้พระผู้ช่วยให้รอด
โดย ประธานโรมัล เอส. มอนสัน
- 7 ข่าวเยี่ยมสอน: พระคุณลักษณะ
อันศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูคริสต์—
สงสารและกรุณาปรานี

บทความพิเศษ

- 10 พยานของพระผู้ช่วยให้รอดพระ
เยซูคริสต์
โดย ประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์
ผู้เป็นอัครสาวกนาน 45 ปีเป็นพยาน
ถึงพระผู้ช่วยให้รอด “ด้วยความจริง
แท้แน่นอน”

ภาพปก

ปกหน้า: ภาพถ่ายประกอบโดย แมทธิว ไรเออร์ ปก
หน้าด้านใน: ภาพถ่ายโดย พาหริชิโอ มาร์โทรานา/
iStock/Thinkstock ปกหลังด้านใน: ภาพถ่ายโดย
เคลือบเซอร์ เท็กซ์

14 โจเซฟ สมิธและหนังสือวิวรณ์

โดย เดวิด เอ. เอ็ดเวิร์ดส์

เหตุใดโจเซฟ สมิธจึงเรียกหนังสือ
วิวรณ์ว่า “หนังสือเรียบง่ายที่สุด
เล่มหนึ่งที่พระผู้เป็นเจ้าทรงให้
เขียน”

20 การถามคำถามที่เหมาะสมในวิธีที่ เหมาะสม

โดย สก็อตต์ เอช. เนคท์

คำถามที่เหมาะสมจะสร้างความ
แตกต่างอย่างมากเมื่อใช้กับการเรียน
และการสอนพระกิตติคุณ

24 พันธสัญญาใหม่และเป็นนิจ

โดย เอ็ดเดอร์มาร์คัส บี. แนช

สำหรับทุกคนที่ดำเนินชีวิตตาม
เงื่อนไขของพันธสัญญาใหม่และ
เป็นนิจ รางวัลคือปิติและสันติสุขใน
โลกนี้และชีวิตนิรันดร์ในโลกหน้า

32 “ผมให้คำมั่นสัญญากับพระผู้เป็น เจ้าแล้ว”

โดย เนสดอร์ เกอร์เบโล

การอุทิศตนของสมาชิกคนหนึ่ง
ในเอกวาดอร์พิสูจน์ให้เห็นว่าเป็น
ช่วงเวลาสำคัญในประวัติศาสตร์
ศาสนจักรที่นั่น

34 อยู่อย่างสันติ

โดย เอ็ดเดอร์ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน
ใช้เวลาในช่วงเทศกาลคริสต์มาสปีนี้
รู้สึกถึงการรับรองของพระผู้ช่วยให้
รอด

ปกิณกะ

- 8 เราพูดถึงพระคริสต์:
ของขวัญแห่งชีวิตและความรัก
โดย แบรด ซอลเวด

38 เสี่ยงวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

- 80 จนกว่าเราจะพบกันอีก:
คริสต์มาสที่แท้จริง

โดย ประธานฮาเวิร์ด ดับเบิลยู. ฮันเตอร์

48

- 44 กลับจากงานเผยแผ่มาบ้านก่อนกำหนด
โดย บริพทานี โรมาเนลโล กาสโก
ดิฉันเชื่อเรื่องราวที่พระคริสต์ทรง
รักษาคนป่วย และเชื่อว่าพระองค์จะ
ทรงรักษาฉันเช่นกัน

- 48 โพรไฟล์คนหนุ่มสาว: การใช้ชีวิต
เป็นพยานในเยอรมนี
โดย จัสตินา แมคแคนด์เลส
การเข้าใจว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรง
มองเธออย่างไรได้ช่วยเธอเสริมใน
ความสัมพันธ์ของเธอกับผู้อื่น

ดูว่าท่านจะทำ
เลียบฮานาที่ซ่อน
อยู่ในฉบับนี้ได้
หรือไม่ คำใบ้:
ท่านเรียนรู้อะไร
จากบิดามารดา
ของท่าน

64

- 50 การมองเห็นความหมายที่แท้จริง
ของคริสต์มาส
โดย ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุคท์ดอร์ฟ
- 51 ของขวัญเปลี่ยนชีวิตที่ร้านขายของ
มือสอง
โดย คีอานู วิลเลียมส์
คำตอบการสวดอ้อนวอนในวัน
คริสต์มาสนำไปสู่การเป็นครอบครัว
นิรันดร์
- 52 เพื่อนใหม่
โดย แมทธิว ฟลิตตัน
แมทธิวอยู่คนเดียวในโคเวิร์มของเขา
แต่ไม่นานเขาพบว่าบุโรหิตหลายคน
ต้องการเพียงให้ชวนมา
- 54 พวกเขารู้จักโจเซฟ
ทำความเข้าใจศาสดาพยากรณ์
โจเซฟ สมิธผ่านคำพูดของคนที่ยัง
ท่านเป็นการส่วนตัว
- 56 ท่านเป็นผู้รับหรือผู้ให้
พิจารณาที่ชนะของท่านอีกครั้งเกี่ยว
กับการรักษาพระบัญญัติและการ
รับใช้ในศาสนจักร
- 57 โปสเตอร์: ใช้หรือสูญเสีย
- 58 คำถามและคำตอบ
ฉันรู้สึกไม่คู่ควรจะเป็นประธาน
ชั้นเรียนเยาวชนหญิง ฉันจะเป็นผู้นำ
ที่ดีขึ้นได้อย่างไร
- 60 สิ่งที่ข้าพเจ้าเรียนรู้เมื่อครั้งเป็น
ผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสวัยหนุ่ม
เอ็ดเดอร์ ยอร์ก เคลบิงกอต
การสวดอ้อนวอนเสมอและทำให้การ
จดใช้มีผลทุกวันจะช่วยให้ท่านรู้สึก
มั่นใจและสะอาดตลอดเวลา
- 64 ความก้าวหน้าส่วนบุคคลเกี่ยวกับ
แผนภูมิครอบครัวของฉัน
โดย ราอิชา มาร์กอนเดส
การทำประวัติครอบครัวช่วยให้
ราอิชาพบว่าเธอไม่ได้เป็นสมาชิก
ของศาสนจักรเพียงคนเดียวใน
ครอบครัวเธอ

68

- 65 พระคัมภีร์สำหรับสเปนเซอร์
โดย เอ็ดเดอร์มาร์คัส บี. เนซ
สเปนเซอร์ไม่รู้ว่าทำไมเขาตอนไม่
ค่อยหลับเมื่อพ่อแม่ไปต่างเมือง มี
อะไรขัดข้องหรือ
- 66 บทเรียนจากบิดาข้าพเจ้า
โดย เอ็ดเดอร์เดวิด เอ. เบเดนาร์
บิดาของเอ็ดเดอร์เบเดนาร์ไม่ได้เป็น
สมาชิกศาสนจักร แต่ยังคงสอนบท
เรียนสำคัญแก่ท่านเกี่ยวกับ
ฐานะบุโรหิต
- 67 ภาพบุคคลและสิ่งของใน
พระคัมภีร์: พระคัมภีร์มอรมอน
- 68 คริสต์มาสอีฟกับครอบครัว
คอร์โดบา
โดย ยันนี ธาเลีย กาเบล ลอสโน
มารีเกอโลกับน้องสาวสามารถให้
บางอย่างที่ดีกว่าของขวัญแก่
ครอบครัวคอร์โดบาในวันคริสต์มาส
- 70 ภาพต่อการฟื้นฟู
โดย ไฮดี โพเอลแมน
แอนาต้องเป็นผู้พูดในปฐมวัย แต่
เธอจะอธิบายได้อย่างไรว่า การฟื้นฟู
หมายถึงอะไร
- 72 เวลาพระคัมภีร์: พระเยซูคริสต์จะ
เสด็จมาอีกครั้ง
โดย เอริน แชนเดอร์สัน
- 74 สำหรับเด็กเล็ก: เรื่องราวการ
ประสูติ

ธันวาคม 2015 ปีที่ 21 เล่มที่ 12
เลขที่ 12572 425

นิตยสารนานาชาติของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุค
สุดท้าย ฉบับพิมพ์ภาษาไทย

ฝ่ายประธานสูงสุด: โธมัส เอส. มอนสัน, เฮนรี่ บี. ฮายริงก์, ดีเพอร์ เอฟ.
อูคอฟคอฟ

โครัมอักษรสวกลิปสอง: รัสเซลส์ เอ็ม. เนลสัน, ดัลลิน เอช. โคลด์,
เอ็ม. รัสเซลส์ บัลลาร์ด, โรเบิร์ต ดี. เฮลล์, เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลล์แลนด์,
เดวิด เอ. เบคเนอร์, เควนทิน แอล. คูค, ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน,
นัล แอล. แอนเดอร์สัน

บรรณาธิการ: โจเซฟ ดับเบิลยู. ซิตาดี
ที่ปรึกษา: เมอร์วิน บี. ฮาร์โนลด์, คราก เอ. คาร์ดอน, คริสทอฟเฟอร์
โกลด์แมน, แลร์รี่ อาร์. ลอร์เรนซ์, เจมส์ บี. มาร์ติน

ผู้อำนวยการบริหาร: เดวิด ที. วอร์เนอร์

ผู้อำนวยการฝ่ายดำเนินการ: วินเซนต เอ. วอน

ผู้อำนวยการฝ่ายนิตยสารศาสนจักร: อัลเลน อาร์. ลอยบอร์ก

ผู้จัดการฝ่ายธุรกิจ: การ์ท ดี. แคมมอน

บรรณาธิการบริหาร: อาร์. วิล จอห์นสัน

ผู้ช่วยบรรณาธิการบริหาร: โรนัลด์ คาร์

ผู้ช่วยฝ่ายพิมพ์เผยแพร่: เมแกน เวอร์ฮอฟ

งานเขียนและงานบรรณาธิการ: บริทานนี่ บัตต์, เดวิด ลิกสัน, เดวิด เอ.
เฮลล์, แมทธิว ดี. ฟลินตัน, ลอร์รี ฟูลเลอร์, การ์เรตต์ เอช. การ์ท, ลา
รีน พอร์เตอร์ กอนต์, จิลล์ คริสติน แอคคิง, ชาร์ลอตต์ ลาร์คาบาล, มินดี
แอนน์ ลีฟวิทท์, ไมเคิล อาร์. มอร์ริส, แซลลี จอห์นสัน โอเดิร์ก, โจเซฟ เจ.
เพอร์กีย์, แจน ฟินโบโร, ริชาร์ด เอ็ม. รอมนีย์, พอล แวนเดนเบิร์ก, มา
ริสา วาติสัน

นักศึกษาฝึกงานบรรณาธิการ: อลิเชีย สแตนตัน

ผู้อำนวยการบริหารฝ่ายศิลป์: เจ. สก็อตต์ คูลูเซ็น

ผู้อำนวยการฝ่ายศิลป์: แพตตี อาร์. ฟิตเชอร์สัน

งานออกแบบ: จันเนตต์ แอนดรูว์, เซย์ พี. แอนดรูว์, แมนดี้ เบนท์ลีย์,
ซี. คิมบลีย์ บอดด์, โธมัส โฮลต์, แมท ไทน์ส, คอลลิน ลิงคอล์น, เอริก พี.
จอร์นสัน, ซูซาน ลอฟท์, สก็อตต์ เอ็ม. มอย, มาร์ค ดับเบิลยู. โรบินสัน,
แบรด เทียร์, เค. นิคอล วอลเคอร์

นักศึกษาฝึกงานออกแบบ: เคสตี จอห์นสัน

ผู้ประสานงานทรัพยากรทางปัญญา: โรดเลตต์ เมเบเกอร์ อูนิ

ผู้จัดการฝ่ายผลิต: เจน แอนน์ บิลเดอร์

งานผลิต: คอนนี โบว์ธอร์ป บวิตซ์, จูลี เบอร์เคดด์, เคที ดันแคน, ไบ
รอน ดับเบิลยู. กีก, เดวิด เคอร์บี, จินนี่ เจ. นิลสัน, กายล์ เทด แพฟเฟอร์
งานก่อนพิมพ์: เจฟฟรีย์ แอล. มาร์ติน

ผู้อำนวยการฝ่ายจัดพิมพ์: คราก เค. เซดจ์วิก

ผู้อำนวยการจัดจำหน่าย: สตีเฟน อาร์. คริสเตียนเซ็น

งานแปล: คีธกร ฤกษ์ละไม

เลขที่ 12572 425 (ISSN 0853-2513) นิตยสารรายเดือน จัดพิมพ์โดยศาสนจักร
ของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย อัครศาสนิกในประเทศไทย
70 บาทต่อปี หรือฉบับละ 10 บาท สมัครสมาชิกผ่านตัวแทนนิตยสารไทย
ในนามขององค์กรศาสนา หรือส่งไปรษณีย์: ศูนย์หนังสือ 1645/6 ถ.เพชรบุรี
ตัดใหม่ แขวงมักกะสัน เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400 โทรศัพท์ 0-2652-
7722 ต่อ 101 ในกรณีเปลี่ยนแปลงที่อยู่กรุณาแจ้งล่วงหน้าสามสัปดาห์

ส่งฉบับและขอชื่อกับ: ทางออนไลน์ที่ liahona.lds.org; ทางอีเมล
ที่ liahona@ldschurch.org; หรือทางไปรษณีย์ที่ *Liahona*, Rm. 2420,
50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA.

เลขที่ 12572 425 (คำศัพท์ในพระคัมภีร์มอรมอน หมายถึง "เซมิติก" หรือ "เครื่อง
ชี้ทาง") จัดพิมพ์ในภาษาแอลเบเนีย อาร์เมเนีย บัลแกเรีย
กัมพูชา เขมร จีน จีนกลาง (ตัวอักษรเข้าใจง่าย) โครเอเชีย เช็ก เดนมาร์ก
ดัตช์ อังกฤษ เอสโตเนีย ฟินแลนด์ ฝรั่งเศส เยอรมัน กรีก ฮังการี โส
แลนด์ อินโดนีเซีย อิตาลี ญี่ปุ่น คิริบาตี เกาหลี ลัตเวีย ลิทัวเนีย มาลากาซี
มาโรแชล มอลโดเลีย นอร์เวย์ โปแลนด์ โปรตุเกส โรมาเนีย รัสเซีย ซามัว
สโลวีเนีย สเปน สวาฮีลี สวีเดน ตากาล็อก ตาฮีตี ไทย ตองกา ทุเรน ตูวาลู
และเวียดนาม (จำนวนฉบับต่อปีต่างกันไปตามภาษาที่จัดพิมพ์)

© 2015 โดย Intellectual Reserve, Inc. สงวนลิขสิทธิ์ทุกประการ พิมพ์ใน
สหรัฐอเมริกา

ท่านอาจทำสำเนาข้อความและภาพใน *เลียวนา* ไว้ใช้ที่บ้านหรือที่ทำงาน
ได้โดยไม่หวังผลในเชิงพาณิชย์ ไม่อนุญาตให้ทำสำเนาภาพที่ระบุชื่อห้าม
ไว้ตรงขอบภาพ หากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับลิขสิทธิ์ กรุณาติดต่อที่ Intellectual
Property Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT
84150, USA; email: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

December 2015 Vol. 21 No. 12. LIAHONA (USPS 311-480)
Thai (ISSN 0853-2513) is published monthly by The Church of
Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt
Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year;
Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid
at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change
of address. Include address label from a recent issue; old and
new address must be included. Send USA and Canadian
subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below.
Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders
(American Express, Discover, MasterCard, Visa) may be taken by
phone or at store.lds.org. (Canada Post Information: Publication
Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5).
NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes
to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt
Lake City, UT 84126-0368, USA.

แนวคิดสำหรับการสังสรรค์ในครอบครัว

ฉบับนี้มีบทความและกิจกรรมที่สามารถนำไปใช้กับการสังสรรค์ในครอบครัวได้ ต่อไปนี้คือ
ตัวอย่างสองเรื่อง

“อยู่อย่างสันติ” หน้า 34: เอ็ดเดอร์
คริสทอฟเฟอร์สันเชื้อเชิญให้เราใช้เวลาใน
ช่วงเทศกาลคริสต์มาสอย่างสงบและนึกถึง
พระกุมารเยซู ท่านกับครอบครัวอาจจะอ่าน
บทความด้วยกันแล้วเชื้อเชิญวิญญาณของ
ความศรัทธาโดยอ่านพระคัมภีร์ ร้องเพลงสด
หรือดูวิดีโอไบเบิล (ที่ Biblevideos.org)
เกี่ยวกับการประสูติของพระผู้ช่วยให้รอด
จากนั้นให้เวลาแต่ละคนไตร่ตรองการประสูติ
ของพระผู้ช่วยให้รอดและการประสูติมีความ
หมายต่อพวกเขาอย่างไร ท่านอาจเตรียม
บันทึกส่วนตัวหรือกระดาษให้คนที่ประสงค์

จะบันทึกความคิดของพวกเขา ขอให้สมาชิก
ครอบครัวแบ่งปันความคิดถ้าพวกเขา
ปรารถนาจะทำเช่นนั้น

วิถีทัศน์คริสต์มาส, Mormon.org:

นึกถึงวิธีที่จะให้ครอบครัวท่านใช้วิถีทัศน์
คริสต์มาสของปีนี้แบ่งปันพระกิตติคุณกับ
ผู้อื่น ท่านอาจทำขนมคริสต์มาสส่งไปให้
เพื่อน ๆ พร้อมการ์ดบอกที่อยู่เว็บของวิถีทัศน์
ท่านอาจวางแผนรณรงค์ให้ครอบครัวใช้สื่อ
สังคมและตั้งเป้าหมายว่าจะแบ่งปันวิถีทัศน์
เรื่องนั้นกับใครบ้าง อีกทางเลือกหนึ่งคือชวน
เพื่อนมาดูวิถีทัศน์กับท่าน

ในภาษาของท่าน

เลขที่ 12572 425 และสื่ออื่นๆ ของศาสนจักรมีหลายภาษาที่ languages.lds.org

หัวข้อพระกิตติคุณในเล่ม

ตัวเลขหมายถึงหน้าแรกของบทความ

กรุณา (ความ), 7, 41, 58

การชดใช้, 10, 44, 60

การแต่งงาน, 24

การเสด็จมาครั้งที่สอง, 72

คริสต์มาส, 4, 8, 34, 38, 39,
40, 41, 42, 43, 50, 51, 68,
72, 74, 80

งานเผยแผ่ศาสนา, 32, 44, 48,

51, 52

งานพระวิหาร, 42, 43, 58

ชีวิตนิรันดร์, 24

เชื้อเพลิง (การ), 24, 56

ฐานะบุโรหิต, 66

ประวัติครอบครัว, 64

ผู้นำ (การเป็น), 58

พรสวรรค์, 57

พระคัมภีร์มอรมอน, 67

พระเยซูคริสต์, 4, 10, 24, 34,
50, 60, 72

พันธสัญญา, 24

พันธสัญญาใหม่, 14

ฟื้นฟู (การ), 70

รัก (ความ), 8

รับใช้ (การ), 4, 39, 41, 56,

58, 68

เรียนรู้ (การ), 20

ศึกษาพระคัมภีร์ (การ), 65

สงสาร (ความ), 7

สมบัติ, โจเซฟ, 14, 54, 70

สวดอ้อนวอน (การ), 41, 42, 60

สอน (การ), 20

สันติสุข, 34

เสียสละ (การ), 8, 32, 39, 40,

43, 56, 60

อุทิศ (การ), 32

โดย ประธาน
โรนัลด์ เอส. มอนสัน

จัดสรรเวลาให้ พระเจ้าช่วยให้รอด

เทศกาลคริสต์มาสเวียนมาอีกครั้งพร้อมกับการเริ่มต้นปีใหม่ คู่ประหนึ่งเราเพิ่งเฉลิมฉลองการประสูติของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและตั้งปณิธานไปเมื่อวาน

หนึ่งในปณิธานของเราปีนี้คือ เราตั้งปณิธานว่าจะจัดสรรเวลาในชีวิตและหาที่ว่างในใจเราให้พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดหรือไม่ ไม่สำคัญว่าจนถึงตอนนี้เราประสบความสำเร็จเพียงใดกับปณิธานเช่นนั้น แต่ข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่าเราทุกคนประสงค์จะทำให้ดีขึ้น เทศกาลคริสต์มาสปีนี้เป็นจังหวะเหมาะที่เราจะสำรวจและพยายามอีกครั้ง

ในชีวิตที่วุ่นอยู่กับการงาน อีกทั้งมีอีกหลายสิ่งหลายอย่างแย่งความสนใจของเรา จำเป็นที่เราจะพยายามตั้งใจและมุ่งมั่นนำพระคริสต์เข้ามาในชีวิตและในบ้านของเรา นับเป็นสิ่งสำคัญที่เราจะยังคงเพ่งมองดวงดาวของพระองค์เฉกเช่นนักปราชญ์จากตะวันออกและ “มาเพื่อจะนมัสการ [พระองค์]”¹

ข่าวสารจากพระเยซูยังคงเหมือนเดิมตลอดหลายยุคหลายสมัย กับเปโตรและอันดรูว์ริมฝั่งทะเลกาลิลี พระองค์ตรัสว่า “จงตามเรามา”² กับฟิลิปมีเสียงเรียกมาถึงเขาว่า “จงตามเรามา”³ กับชาวเลวีที่นั่งตรงด้านเก็บภาษี มีคำชี้แนะมาถึงเขาว่า “จงตามเรามาเถิด”⁴ กับท่านและข้าพเจ้า ถ้าเราจะฟัง จะมีพระคำรัสเชื้อเชิญแบบเดียวกันมาถึงเราว่า “ตามเรามา”⁵

ขณะที่เราเดินตามรอยพระบาทพระองค์วันนี้และขณะที่เราทำตามแบบอย่างของพระองค์ เราจะมีโอกาสเป็นพรแก่ชีวิตผู้อื่น พระเยซูทรงเชื้อเชิญให้เราสละตัวเรา “ดูเถิด พระเจ้าทรงเรียกร้องใจและความคิดที่เต็มใจ”⁶

มีใครบ้างที่ท่านควรรับใช้ในช่วงคริสต์มาสนี้ มีคนรอคอยการเยี่ยมของท่านหรือไม่

หลายปีก่อนข้าพเจ้าใช้วันคริสต์มาสแะที่บ้านของหญิงม่ายสูงอายุคนหนึ่ง ขณะอยู่ที่นั่น เสียงกริ่งดังขึ้น นายแพทย์ผู้มีชื่อเสียงและมีงานยุ่งมากคนหนึ่งยืนอยู่ที่นั่น เขาไม่ได้ถูกเรียกตัวมา เขาเพียงแต่รู้สึกถึงการกระตุ้นเตือนให้มาเยี่ยมผู้ป่วยคนหนึ่งที่ยังหายใจ

ในช่วงเทศกาลนี้ หัวใจของคนที่ยังหายใจอยู่นั้นไม่ได้ต่างโหยหาที่จะได้รับการเยี่ยมเยียนในวันคริสต์มาส คริสต์มาสวันหนึ่งขณะเยี่ยมสถานพักฟื้นคนชรา ข้าพเจ้านั่งคุยกับสตรีสูงอายุท่านหนึ่ง คนอายุมากที่สุดคือ 101 ปี เธอตาบอดแต่จำเสียงข้าพเจ้าได้

“อธิการคะ ปีนี้ท่านมาเข้าไปหน่อยนะคะ!” เธอกล่าว “ฉันคิดว่าท่านจะไม่มาเสียอีก”

เรามีเวลาที่พิเศษสุดด้วยกัน แต่มีผู้ป่วยคนหนึ่งมองเหม่อออกไปนอกหน้าต่างและพูดเข้าไปมาว่า “ฉันรู้ว่าลูกชายจะมาเยี่ยมฉันวันนี้” ข้าพเจ้าสงสัยว่าเขาจะมาไหม เพราะหลายครั้งที่เขาไม่ได้มาในช่วงคริสต์มาส

ปีนี้มีเวลาให้ยื่นมือช่วยเหลือ มอบใจที่เปี่ยมรัก และวิญญูณที่เต็มใจ—อีกนัยหนึ่งคือ ให้ทำตามแบบอย่างที่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงวางไว้และรับใช้เฉกเช่นพระองค์ทรงประสงค์ให้เรารับใช้ ขณะที่เรารับใช้พระองค์ เราจะไม่สูญเสียโอกาสเช่นเจ้าของโรงแรมสมัยก่อน⁷ ในการจัดสรรเวลาให้พระองค์ในชีวิตเราและหาที่ว่างให้พระองค์ในใจเรา

เราสามารถเข้าใจสัญญาณล้าเลิศในข่าวสารที่เทพให้แก่คนเลี้ยงแกะขณะอยู่กลางทุ่งได้หรือไม่ “เรานำข่าวดีมายังพวกท่าน เป็นความยินดีอย่างยิ่ง... เพราะว่าในวันนี้พระผู้ช่วยให้อรอดของพวกท่านคือพระคริสต์ต้องค้ำพระผู้เป็นเจ้ามาประสูติ”⁸

ขณะที่เราแลกเปลี่ยนของขวัญวันคริสต์มาส ขอให้เราจดจำ สำนักคุณและรับของประทานอันสำคัญที่สุดนั้นในบรรดาของประทานทั้งปวง—ของประทานแห่งพระผู้ช่วยให้อรอดและพระผู้ไถ่ เพื่อเราจะมีชีวิตนิรันดร์

“เพราะมนุษย์จะได้ประโยชน์อะไรเล่าหากของประทานประสาทให้แก่เขา, และเขาหารับของประทานนั้นไม่? ดูเถิด, เขาหาชื่นชมยินดีไม่ในสิ่งซึ่งให้แก่เขา, ทั้งไม่ชื่นชมยินดีในผู้ที่เป็นคนให้ของประทานนั้น.”⁹

ขอให้เราติดตามพระองค์ รับผิดชอบพระองค์ ยกย่องพระองค์ และรับของประทานที่พระองค์ทรงให้เราในชีวิต เพื่อเราจะได้รับการ “โอบไว้ในพาหุแห่งความรักของพระองค์” ตามถ้อยคำของท่านบิดาสิโฮ¹⁰ ■

อ้างอิง

1. มัทธิว 2:2
2. มัทธิว 4:19
3. ยอห์น 1:43
4. มัทธิว 9:9
5. หลักคำสอนและพันธสัญญา 38:22
6. หลักคำสอนและพันธสัญญา 64:34
7. ดุ ลูกา 2:7
8. ลูกา 2:10-11
9. หลักคำสอนและพันธสัญญา 88:33
10. 2 นิไฟ 1:15

การสอนจากข่าวสารนี้

ประธานมอนสันขอให้เรา “พยายามตั้งใจและมุ่งมั่นนำพระคริสต์เข้ามาในชีวิตและในบ้านของเรา” ท่านอาจสนทนากับคนที่ท่านสอนว่าพวกเขาแต่ละคนและครอบครัวจะพยายามตั้งใจได้อย่างไร ท่านอาจจะขอให้พวกเขานึกถึงคนๆ หนึ่งหรือครอบครัวหนึ่งที่พวกเขาสามารถไปเยี่ยมหรือรับใช้ในวันคริสต์มาสปีนี้ “ปีนี้มีเวลาให้ยื่นมือช่วยเหลือมอบใจที่เปี่ยมรัก และวิญญาณที่เต็มใจ”

วิธีรับใช้ในช่วงเทศกาลคริสต์มาส

ประธานมอนสันใช้เวลาไปเยี่ยมผู้สูงอายุและคนในศูนย์พักพิงคนชรา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงเทศกาลคริสต์มาส ท่านสังเกตว่าบางคนมีความสุขเพราะพวกเขามีคนมาเยี่ยม ขณะที่อีกหลายคนได้แต่หวังว่าคนที่ไม่เคยมาจะมาเยี่ยมเยียน มีคนกำลังรอคนบางคน—อาจจะคริสต์มาสปีนี้ ท่านสามารถเป็นคนๆ นั้นได้

ต่อไปนี้เป็นบางวิธีที่ท่านสามารถช่วยทำให้แน่ใจว่าไม่มีใครรู้สึกว่าเหวในช่วงคริสต์มาสปีนี้ ท่านอาจจะคิดอีกหลายวิธีที่ท่านจะทำได้ในชุมชนของท่านช่วงเทศกาลนี้ “มีคนรอคอยให้ท่านไปเยี่ยมหรือไม่”

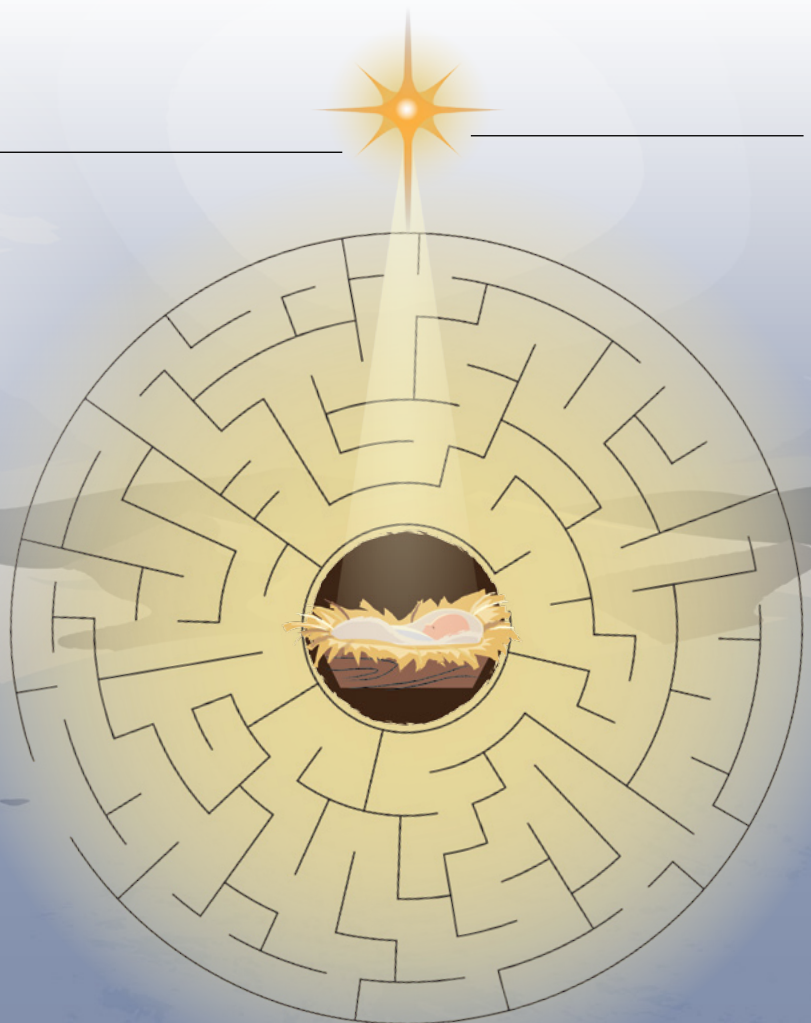
- ทำการ์ดคริสต์มาสส่งไปให้ผู้สอนศาสนา สมาชิกโบสถ์ และสมาชิกผู้สูงอายุในวอร์ดหรือสาขาของท่าน
- อาสาทำงานกับองค์กรชุมชนในท้องถิ่น
- ให้พระคัมภีร์มอรมอนเป็นของขวัญคริสต์มาสกับมิตรสหายและเพื่อนบ้านของท่าน
- เยี่ยมคนสูงอายุในวอร์ดหรือครอบครัวของท่าน
- ทำขนมให้เพื่อนบ้านของท่าน

ดูแนวคิดเพิ่มเติมเกี่ยวกับวิธีที่ท่านสามารถรับใช้ในชุมชนของท่านได้ที่ lds.org/topics/humanitarian-service/help

เด็ก

เดินตามแสงสว่าง

หลังจากพระเยซูประสูติ นักปราชญ์นำของขวัญมาถวายพระองค์ พวกเขาเดินตามดวงดาวสว่างไสวดวงใหม่ในท้องฟ้ามาหาพระองค์
จงเดินตามเส้นทางไปหาพระเยซู ท่านจะนำของขวัญอะไรไปถวายพระองค์

ศึกษาเนื้อหาเกี่ยวกับการสวดอ้อนวอนและทูลขอให้รู้ว่าแบ่งปันอะไร การเข้าใจพระคุณลักษณะอันศักดิ์สิทธิ์ของพระผู้ช่วยให้รอดจะเพิ่มพูนศรัทธาของท่านในพระองค์และเป็นพรแก่คนที่ท่านดูแลผ่านการเขียนสอนอย่างไร ดูข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ reliefsociety.lids.org

พระคุณลักษณะอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูคริสต์: สงสารและกรุณาปรานี

เนื้อหานี้เป็นส่วนหนึ่งของชุดข่าวสารการเขียนสอนที่เน้นพระคุณลักษณะอันศักดิ์สิทธิ์ของพระผู้ช่วยให้รอด

“ในพระคัมภีร์, ความสงสารมีความหมายตรงตัวว่า ‘ทุกข์ทรมานด้วยกันกับ’ นอกจากนี้ยังหมายถึงการแสดงความเห็นใจ ความเวทนา และความเมตตาแก่บุคคลอีกคนหนึ่งด้วย.”¹

“พระเยซูประทานแบบอย่างมากมายของความอาทรห่วงใย” ประธานโรมัส เอส. มอนสันกล่าว “ชายพิกเกอร์ที่สระน้ำเบธซาธา หญิงลวงประเวณี หญิงที่บ่อน้ำของยาโคบ บุตรสาวของไยรัส ลาซารัส น้องชายของมารีย์และมารธา—แต่ละคนเป็นเหมือนชายบาดเจ็บบนถนนเยรีโค แต่ละคนต้องการความช่วยเหลือ

“กับชายอัมพาตที่เบธซาธา พระเยซูตรัสว่า ‘ลุกขึ้นเถิด จงยกแคร่ของท่านเดินไป’ กับหญิงคนบาปที่มาขอคำแนะนำ ‘จงไปเถิดและจากนี้ไปอย่าทำบาปอีก’

เพื่อช่วยหญิงที่มาตักน้ำ พระองค์ทรงจัดหาบ่อน้ำ ‘พลุ่งขึ้นถึงชีวิตนิรันดร์’ กับบุตรสาวที่สิ้นชีวิตของไยรัส พระองค์ทรงบัญชาว่า ‘เด็กหญิงเอ๋ย จงลุกขึ้นเถิด’ กับลาซารัสที่ถูกฝังอยู่ในอุโมงค์ ‘ออกมาเถิด’

“พระผู้ช่วยให้รอดทรงแสดงให้เห็นอยู่เนืองนิจถึงความเมตตากรุณาอันไร้ขีดจำกัด . . . ขอให้เราเปิดประตูใจของเราเพื่อให้พระองค์—ผู้ทรงเป็นแบบอย่างที่มีชีวิตของความเมตตากรุณาอันแท้จริง—เข้ามา”²

พระคัมภีร์เพิ่มเติม

สคูตี 145:8; เศคาริยาห์ 7:9; 1 เปโตร 3:8; โมไซยาห์ 15:1, 9; 3 นิไฟ 17:5–7

อ้างอิง

1. คู่มือพระคัมภีร์, “สงสาร (ความ)”.
2. โรมัส เอส. มอนสัน, “ของประทานแห่งความเมตตากรุณา,” *เลียวโซนา*, มี.ค. 2007, 4–5, 8.
3. ลินดา เอส. รีฟส์, “พระเจ้าไม่ทรงลืมท่าน,” *เลียวโซนา*, พ.ย. 2012, 120.
4. ลินดา เอส. รีฟส์, “พระเจ้าไม่ทรงลืมท่าน,” 118.
5. ลินดา เอส. รีฟส์, “พระเจ้าไม่ทรงลืมท่าน,” 120.

พิจารณาสิ่งนี้

ใครจะได้รับพรจากความสงสารของท่าน

ศรัทธา ครอบครวั
การบรรเทาทุกข์

จากพระคัมภีร์

“ดิฉันกับสามีเคยเข้าข้างลูกสาวอายุ 17 ปีและวิงวอนขอชีวิตเธอ” ลินดา เอส. รีฟส์ ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญกล่าว “คำตอบคือไม่ แต่ . . . เราารู้ . . . ว่า . . . [พระผู้ช่วยให้รอด] ทรงรู้สึกเห็นอกเห็นใจเราในยามโศกเศร้า”³

“เรื่องที่ดีฉันชื่นชอบที่สุดเรื่องหนึ่งจากพระชนมชีพของพระผู้ช่วยให้รอดคือเรื่องราวของลาซารัส พระคัมภีร์บอกเราว่า ‘พระเยซูทรงรักมารธา . . . น้องสาวของนาง [มารีย์] และลาซารัส [น้องชายของนาง]’”⁴ เมื่อลาซารัสป่วย มีคนส่งข่าวมาบอกพระเยซู แต่เมื่อพระองค์เสด็จมาถึง ลาซารัสสิ้นชีวิตแล้ว มารีย์วิ่งมาหาพระเยซู ล้มลงแทบพระบาท และร้องให้ เมื่อพระเยซูทรงเห็นมารีย์ร้องไห้ “พระองค์สะเทือนพระทัยและ . . . ทรงกันแสง” (ยอห์น 11:33, 35)

“นั่นคือหน้าที่ของเรา เราต้องรู้สึกและเห็นกับตา จากนั้นช่วยบุตรธิดาทุกคนของพระบิดาบนสวรรค์ให้รู้สึกเห็น และรู้ว่าพระผู้ช่วยให้รอดไม่ได้ทรงรับเฉพาะบาปทั้งหมดของเรา แต่ทรงรับความเจ็บปวด ความทุกข์ทรมาน และความทุกข์ยากของเราด้วย เพื่อพระองค์จะทรงทราบว่าเรารู้สึกอย่างไร และจะทรงปลดปล่อยเราอย่างไร”⁵

ของขวัญแห่งชีวิตและความรัก

โดย แบรด ออลเรด

ของขวัญของคุณแม่แสดงให้เห็นความหมายที่แท้จริงของคริสต์มาส

ลืมน้ำของคุณแม่มีชีวิตที่เปี่ยมไปด้วยความรักต่อผู้คน น่าเสียดายที่ไต่ของท่านทำงานบกพร่องทั้งสองข้าง น้ำเอ็ดไม่เป็นไตวามาหลายปีเพราะท่านไปฟอกไตเป็นประจำ การรักษาทำให้เจ็บปวดและต้องรักษาบ่อยๆ การรักษาแต่ละครั้งทำให้ท่านหมดเรี่ยวแรงจนกว่าจะถึงการรักษาครั้งต่อไป และราวฤดูใบไม้ร่วงปี 1995 คุณเหมือนท่านจะเป็นเพียงร่างไร้ชีวิต

ในที่สุดแพทย์บอกน้ำเอ็ดว่าถ้าท่านไม่ได้ไตใหม่โดยเร็ว ร่างกายท่านจะอยู่ได้อีกไม่นาน ถึงแม้ไตข้างเดียวจะ

ประกอบชีวิตได้ แต่น้ำเอ็ดไม่ต้องการขอให้ใครบริจาคไตข้างหนึ่งของพวกเขาเนื่องด้วยความเสี่ยงที่แฝงมากับการผ่าตัด แต่ไม่มีทางเลือก เพื่อนสนิทหลายคนและสมาชิกครอบครัวได้รับการตรวจเพื่อดูว่าไตของพวกเขาเข้ากันได้หรือไม่ และพบว่าไม่มีคนเดียวที่เข้ากันได้ นั่นคือไตของคอตตีพี่สาวของเอ็ด—คุณแม่ของผม

วันที่ 7 ธันวาคม เพื่อนหลายคนและครอบครัวของน้ำเอ็ดร่วมกันอดอาหารและสวดอ้อนวอนให้เขากับคอตตี ศัลยแพทย์ที่ทำการผ่าตัดเป็นพี่น้องแฝด

ชายที่น่าสนใจกว่านั้นคือคนหนึ่งเคยบริจาคไตให้อีกคนหนึ่ง น้ำเอ็ดกับคุณแม่ของผมประทับใจเมื่อทราบว่าในการผ่าตัดแต่ละครั้ง แพทย์สองคนนี้ทำสุดความสามารถ จากนั้นจึงก้มศีรษะและปล่อยผลการผ่าตัดไว้ในพระหัตถ์ของพระเจ้า

ในวันผ่าตัด แพทย์คนหนึ่งนำไตข้างหนึ่งของคุณแม่ออกมา ขณะที่เขาเย็บปิดแผล อีกคนก็นำไตที่บริจาคใส่เข้าไปในท้องของน้ำเอ็ดอย่างระมัดระวัง

การผ่าตัดประสบความสำเร็จ แต่ยังคงดูต่อไปว่าร่างกายของน้ำเอ็ดจะยอมรับไตใหม่หรือไม่ แอนติบอดีในระบบภูมิคุ้มกันของน้ำเอ็ดถูกกดเพื่อเพิ่มโอกาส ด้วยเหตุนี้จึงต้องแยกน้ำเอ็ดไว้ในหน่วยอภิบาลเพื่อป้องกันไวรัส แม้จะออกมาแล้ว แต่ท่านต้องอยู่แยกจากทุกคนยกเว้นคนในครอบครัว อย่างไรก็ตาม ในวันคริสต์มาสอีฟ น้ำเอ็ดได้รับอนุญาตพิเศษให้มาร่วมฉลองคริสต์มาสอีฟประจำปีกับคุณตาคุณยายของผม

น้ำเอ็ดสวมหน้ากากอนามัย เดินเข้าประตูตรงไปหาคอตตี และกอดเธอแน่น ขณะพวกท่านโอบกอดกัน ทุกคนในบ้านร้องไห้ ทุกคนรู้สึกได้ถึงความรักที่แผ่ซ่านมาจากพวกท่าน พี่สาวยอมเจ็บตัวเพื่อมอบของขวัญแห่งชีวิตให้น้องชาย นี่เป็นของขวัญแห่งความรัก ของขวัญแห่งการเสียสละ ของขวัญที่เขาไม่สามารถให้ตนเองได้

ขณะมองดูพวกเขา น้ำตาผมไหลอาบแก้ม ผมตระหนักว่า นี่คงจะเป็นเหมือนตอนที่เราพบพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด

“พระเจ้าทรงรักโลกดังนี้ คือได้ประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ เพื่อทุกคนที่วางใจในพระบุตรนั้นจะไม่พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์

“เพราะว่าพระเจ้าทรงให้พระบุตรเข้ามาในโลก ไม่ใช่เพื่อพิพากษาโลก แต่เพื่อช่วยกู้โลกให้รอดโดยพระบุตรนั้น”

ยอห์น 3:16-17

ตรงหน้า พระองค์ทรงทำบางสิ่งบางอย่างให้เราที่
เราไม่สามารถทำให้ตัวเองได้ พระองค์ผู้ทรง
เป็นพระเจ้าเท่านั้นที่ทรงสามารถอดทนต่อการพลี
พระชนม์ชีพได้มากจนสนองกฎแห่งความยุติธรรม
ได้ พระองค์ผู้ทรงดีพร้อมเท่านั้นที่มีค่าควรไถ่บาป
ของมวลมนุษย์ทั้งนี้เพื่อจะสามารถชดเชยกฎแห่ง
ความเมตตาไปถึงทุกคนที่ยอมรับพระองค์เป็น
พระผู้ช่วยให้รอดของพวกเขา

ขณะที่ผมไตร่ตรองความคิดเหล่านี้ ผมตั้งใจมั่น
อีกครั้งว่าจะทำทุกอย่างที่ทำได้เพื่อแสดงความ
สำนึกคุณต่อพระผู้ช่วยให้รอดและการพลีพระชนม์
ชีพของพระองค์ ผมจะพยายามดำเนินชีวิตตามแบบ
สาวกเพื่อสักวันหนึ่งผมจะมีค่าควรเข้าไปใน
ที่ประทับของพระองค์ โอบกอดพระองค์ และ
ขอบพระทัยพระองค์เป็นส่วนตัวที่ทรงรักผมมากพอ
จะทรงทำการเสียสละเช่นนั้น ■

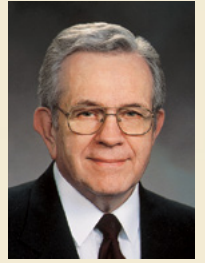
ผู้เขียนอาศัยอยู่ในยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

แบ่งปันของขวัญ

การพลีพระชนม์ชีพด้วยความรักของพระเจ้ามีความหมายต่อท่านอย่างไร
ใครจะได้ประโยชน์จากของประทานแห่งความรักของพระผู้ช่วยให้รอด
ท่านจะแบ่งปันพระกิตติคุณ มอบข่าวสารแห่งความหวัง หรือแบ่งปันปิตี
ของเทศกาลนี้กับใครบ้าง

โดย ประธาน
บอยด์ เค. แพคเกอร์
(1924–2015)
ประธานโควรัม
อัครสาวกสิบสอง

พยานของพระผู้ช่วยให้รอด พระเยซูคริสต์

ในช่วงเป็นเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ 54 ปีและเป็นอัครสาวก พยานพิเศษ “ถึงพระนามของพระคริสต์ในทั่วโลก” (คพ. 107:23) 45 ปี ประธานแพคเกอร์แสดงประจักษ์พยานอย่างนอบน้อม ไม่นานก่อนมรณกรรมของท่านในวันที่ 3 กรกฎาคม 2015 ประธานแพคเกอร์ได้ขอให้นำข้อความต่อไปนี้ที่คัดลอกมาจากการปฏิบัติศาสนกิจของท่านมาแบ่งปันในเลียโฮนา ในวิญญูณแห่งเทศกาลคริสต์มาส ข้อความเหล่านี้เน้นการเป็นพยานของท่านและความรักที่ท่านมีต่อพระผู้ช่วยให้รอดพระเยซูคริสต์

ข้าพเจ้ารักพระเจ้า

“ข้าพเจ้ารักคริสต์มาส มีความรู้สึกพิเศษในช่วงคริสต์มาส ความรู้สึกนั้นลงมาถึงโลก—ไม่เฉพาะกับสมาชิกของศาสนจักรเท่านั้นแต่ทั่วโลก—ประจักษ์พยานและพยานว่าพระเยซูคือพระคริสต์... ในฐานะผู้รับใช้คนหนึ่งของพระเจ้า ในฐานะอัครสาวกสิบสองคนหนึ่ง ข้าพเจ้ารู้ว่าพระเยซูคือพระคริสต์...”

“ข้าพเจ้ารักพระเจ้า ข้าพเจ้ารักงานของพระองค์ ข้าพเจ้ารักศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายและกล่าวคำพยานถึงพระองค์ผู้ทรงเป็นพระอาจารย์และกัลยาณมิตรของเรา”¹

ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงพระองค์

“มีบางอย่างศักดิ์สิทธิ์เกินกว่าจะพูดถึง...”

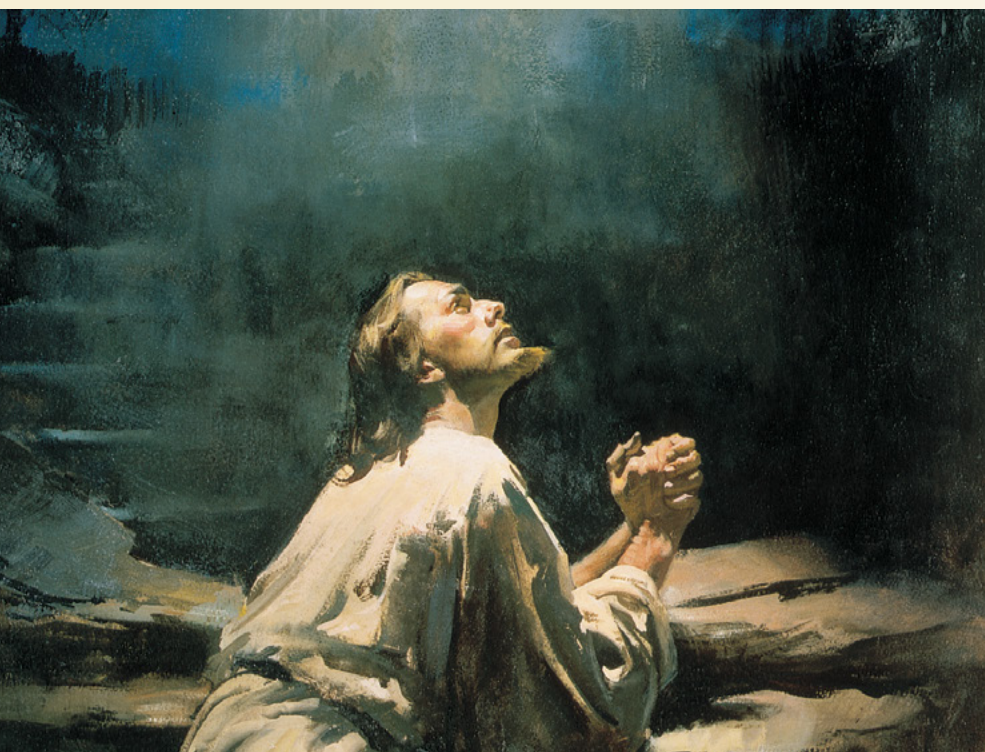
“ไม่ใช่เพราะเป็นความลับ แต่เพราะศักดิ์สิทธิ์ จึงไม่พูดถึง แต่เก็บไว้ ปกป้องไว้ และพิจารณาด้วยความเคารพอย่างสุดซึ้ง

“ข้าพเจ้าจึงได้รู้ว่าศาสดาพยากรณ์แอลมาหมายถึงอะไร

“... ความรู้ในความลับของพระผู้เป็นเจ้าประทานไว้ให้หลายคน; กระนั้นก็ตามพวกเขาได้รับพระบัญชาอย่างเคร่งครัดว่าพวกเขาจะไม่ถ่ายทอดออกไปนอกจากตามพระวจนะส่วนที่พระองค์ประทานแก่ลูกหลานมนุษย์, ตามความใส่ใจและความขยันหมั่นเพียรที่พวกเขาถวายแด่พระองค์.

“และฉะนั้น, เขาที่ทำใจตนแข็งกระด้าง, ผู้เดียวกันนั้นย่อมได้รับพระวจนะน้อยลง; และแก่คนที่ไม่ทำใจตนแข็งกระด้าง, ก็จะประทานพระวจนะมากขึ้นเรื่อย ๆ, จนกว่าจะประทานให้เขาารู้ความลับของพระผู้เป็นเจ้าจนเขารู้พระวจนะเหล่านั้นในความ 'ไพบุลย์.' (แอลมา 12:9-10) ...

“บัดนี้ ข้าพเจ้าสงสัยพร้อมกับท่านว่าเหตุใดคนเช่นข้าพเจ้าจึงควรได้รับเรียกสู่การเป็นอัครสาวกศักดิ์สิทธิ์ มีคุณสมบัติมากมายที่ข้าพเจ้าขาด

การกระทำอันป่าเถื่อน การผิดศีลธรรม การเดินทางชั่ว และความเหลวแหลก สำหรับความมัวเมา การทำลายชีวิต ความทรمان และความสยดสยอง—สำหรับทั้งหมดที่เคยเป็นมาหรือทั้งหมดที่จะถูกกระทำบนโลกนี้ การเลือกเช่นนั้นส่งผลให้พระองค์ต้องทรงเผชิญกับอำนาจอันน่าเกรงขามของคนชั่วคนนั้น ผู้ไม่ถูกจำกัดในเนื้อหนัง ทั้งไม่ต้องเจ็บปวดเช่นมนุษย์ นั่นคือเทพเสมนี!

“การชดใช้สำเร็จลุล่วงอย่างไรเราไม่ทราบ ไม่มีมนุษย์คนใดจ้องมองขณะความชั่วดอยหนีหรือซ่อนตัวด้วยความอับอายเบื้องหน้าความสว่างของพระผู้บริสุทธิ์พระองค์นั้น ความชั่วร้ายทั้งหมดไม่สามารถดับความสว่างนั้นได้ เมื่อทุกอย่างสำเร็จลุล่วงแล้วก็คือลุล่วง การไถ่จะเกิดขึ้น ทั้งความตายและนรกไม่เรียกหรือ

มีมากมายในการพยายามรับใช้ที่ข้าพเจ้ายังขาดอยู่ ขณะไต่ตรองเรื่องนี้ ข้าพเจ้านึกออกอยู่อย่างเดียว คุณสมบัติเดียวที่อาจเป็นสาเหตุ และนั่นคือข้าพเจ้ามีพยาน นั่น

“ข้าพเจ้าประกาศต่อท่านว่าข้าพเจ้ารู้ว่าพระเยซูคือพระคริสต์ ข้าพเจ้ารู้ว่าพระองค์ทรงพระชนม์ พระองค์ประสูติในความเรืองโรจน์แห่งเวลา พระองค์ทรงสอนพระกิตติคุณของพระองค์ ทรงถูกไต่สวน และทรงถูกตรึงกางเขน พระองค์ทรงลุกขึ้นในวันที่สาม พระองค์ทรงเป็นผลแรกของการฟื้นคืนชีวิต พระองค์ทรงมีพระวรกายเป็นเนื้อหนังและกระดูก ข้าพเจ้าแสดงประจักษ์พยานถึงสิ่งนี้ ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงพระองค์”²

พระองค์ทรงยอมรับโทษ

“ก่อนการตรึงกางเขนและหลังจากนั้น คนจำนวนมากยอมสละชีวิตในวีรกรรมอันไร้ความเห็นแก่ตัว แต่ไม่มีใครเผชิญสิ่งที่พระคริสต์ทรงอดทน พระองค์ทรงรับภาระแห่งการล้างละเมิดทั้งหมดของมนุษย์ ความผิดทั้งสิ้นของมนุษย์ แต่ที่เขานับวันเส้นด้ายคือการชดใช้ การกระทำด้วยความเต็มพระทัยของพระองค์สมานความเมตตากับความยุติธรรม คำจูนกูนีรันคร์ และไถ่กู้ได้สำเร็จ ซึ่งหากปราศจากสิ่งนี้มนุษย์จะไม่ได้รับการไถ่

“พระองค์ทรงเลือกยอมรับโทษแทนมนุษยชาติทั้งมวลสำหรับความชั่วร้ายและความเสื่อมทรามรวมกันทั้งหมด สำหรับ

จากคนที่กลับใจอีกเลย ในที่สุดมนุษย์เป็นอิสระ จิตวิญญาณทุกดวงที่เคยมีชีวิตจะเลือกสัมผัสความสว่างนั้นและได้รับการไถ่

“โดยการเสียสละอันไม่มีขอบเขตนี้ ‘ผ่านการชดใช้ [นี้]’ ของพระคริสต์, มนุษยชาติทั้งมวลจะรอดได้, โดยการเชื่อฟังกฎและศาสนพิธีทั้งหลายของพระกิตติคุณ’ (หลักแห่งความเชื่อ 1:3-3)”³

องค์ปรมาจารย์

“ในระหว่างที่ข้าพเจ้าพยายามสอนพระกิตติคุณของพระองค์ ข้าพเจ้าได้รู้จักพระองค์ พระเยซูคริสต์ พระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า พระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิดจากพระบิดา ข้าพเจ้ายืนด้วยความเคารพต่อพระพักตร์พระองค์ด้วยความนับถืออย่างสุดซึ้งต่อสิ่งที่พระองค์ทรงสอน และด้วยความนับถืออย่างสุดซึ้งต่อวิธีที่พระองค์ทรงสอน ไซว่าไม่เป็นสิ่งดีที่เราทุกคนปรารถนาจะสอนเจกเช่นพระองค์ทรงสอน ไซว่าไม่เป็นสิ่งดีที่เราทุกคนปรารถนาจะเป็นเหมือนพระองค์ พระองค์ไม่เพียงเป็นครูเท่านั้น แต่พระองค์ทรงเป็นองค์ปรมาจารย์”⁴

ความจริงซึ่งคุ้มค่าที่สุดที่เราจะรู้

“มนุษย์อย่างเราอาจจะไม่ จริงๆ แล้วไม่สามารถเข้าใจอย่างถ่องแท้ว่าพระผู้ช่วยให้ออดทรงทำให้การพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้เกิดสัมฤทธิ์ผล อย่างไร แต่สำหรับเวลานี้คำว่าอย่างไร ไม่สำคัญเท่า เพราะเหตุใด พระองค์ทรงทนทุกข์

เหตุใดพระองค์ทรงทนทุกข์เพื่อท่าน เพื่อข้าพเจ้า เพื่อมวลมนุษย์ พระองค์ทรงทำเช่นนั้นเพราะทรงรักพระผู้เป็นเจ้า พระบิดาและมนุษย์ทั้งปวง ‘ไม่มีใครมีความรักยิ่งใหญ่กว่านี้คือการสละชีวิตเพื่อมิตรสหายของตน’ (ยอห์น 15:13)

“ในเกทเสมณี พระคริสต์ทรงแยกจากอัครสาวกเพื่อไปสวดอ่อนวอน สิ่งที่อยู่บิตึ้นอยู่นอกเหนือความสามารถที่เราจะรู้ได้! แต่เรารู้ว่าพระองค์ทรงทำการชดใช้เสร็จสมบูรณ์ พระองค์เต็มพระทัยรับความผิดพลาด บาป ความรู้สึกผิด ความสงสัย และความหวาดกลัวของคนทั้งโลกไว้กับพระองค์ พระองค์ทรงทนทุกข์แทนเราเพื่อเราจะได้ไม่ต้องทนทุกข์ คนจำนวนมากทนทุกข์ทรมานและสิ้นชีวิตในความตายที่เจ็บปวดและน่ากลัว แต่ความปวดร้าวของพระองค์เหนือกว่าพวกเขาทั้งหมด...

“ความทุกข์ทรมานของพระองค์ต่างจากความทุกข์ทรมานอื่นทั้งหมดก่อนหน้านี้หรือนับแต่นั้นเพราะพระองค์ทรงรับโทษทั้งหมดที่เคยเกิดแก่ครอบครัวมนุษย์มาไว้กับพระองค์เอง ลองคิดดู! พระองค์ไม่มีหนี้ต้องชำระ พระองค์ไม่ได้ทำผิด

มีพระองค์เดียวเท่านั้นในบันทึกประวัติศาสตร์มนุษย์ทั้งหมดที่ได้รับบาป มีคุณสมบัติคู่ควรรับบาปตลอดจนการล่วงละเมิดของมนุษยชาติทั้งปวงและรอดพ้นความเจ็บปวดที่มาจากการชดใช้ให้พวกเขา

กระนั้นก็ตาม ความรู้สึกผิดทั้งหมด ความเศร้าโศก โทมนัส ความเจ็บปวดความอับอายศอดสู ความทรมานทางใจ อารมณ์ และร่างกายทั้งหมดที่มนุษย์รู้จัก—พระองค์ประสบมาแล้วทั้งสิ้น มีพระองค์เดียวเท่านั้นในบันทึกประวัติศาสตร์มนุษย์ทั้งหมดที่ได้รับบาป มีคุณสมบัติคู่ควรรับบาปตลอดจนการล่วงละเมิดของมนุษยชาติทั้งปวงและรอดพ้นความเจ็บปวดที่มาจากการชดใช้ให้พวกเขา

“พระองค์ทรงสละพระชนม์ชีพของพระองค์และตรัสว่า ‘คือเราที่รับเอาบาปของโลกไว้’ (โมไซยาห์ 26:23) พระองค์ทรงถูกตรึงกางเขน พระองค์สิ้นพระชนม์ พวกเขาไม่สามารถพรากชีวิตไปจากพระองค์ได้ พระองค์ทรงยอมสิ้นพระชนม์...

“ถ้าท่านเคยสะดุดหรือหลงไปชั่วครู่ ถ้าท่านรู้สึกว้าวุ่นปฏิบัติกับท่านเป็นเชลย ท่านสามารถก้าวไปข้างหน้าด้วยศรัทธาและไม่เกร็ดเกรงไปมาในโลกอีก มีคนที่พร้อมจะนำท่านกลับสู่สันติสุขและความมั่นคง แม้แต่พระคุณของพระผู้เป็นเจ้า

ตามที่สัญญาไว้ในพระคัมภีร์ ก็มา ‘หลังจากเราทำทุกสิ่งจนสุดความสามารถแล้ว’ (2 นิไฟ 25:23) สำหรับข้าพเจ้า ความเป็นไปได้เช่นนี้คือความจริงอย่างหนึ่งที่สมควรรู้มากที่สุด

“ข้าพเจ้าสัญญาว่าเข้าอันสดใสของการให้อภัยจะมาถึงเมื่อนั้น ‘สันติสุขแห่งพระเจ้าซึ่งเกินความเข้าใจ’ (ฟิลิปปี 4:7) จะเข้ามาในชีวิตท่านอีกครั้ง เหมือนรุ่งอรุณ ท่าน และพระองค์ ‘จะไม่จดจำบาป [ของท่าน] อีก’ (เยเรมีย์ 31:34) ท่านจะรู้ได้อย่างไร ท่านจะรู้! (ดู โมไซยาห์ 4:1-3)”⁵

พยานของข้าพเจ้า

“หลังจากหลายปีที่ข้าพเจ้าดำเนินชีวิต สอน และรับใช้ หลังจากหลายล้านกิโลเมตรที่ข้าพเจ้าได้เดินทางทั่วโลก ทุกสิ่งที่ข้าพเจ้าประสบมานั้น มีความจริงอันสำคัญยิ่งประการหนึ่งที่ข้าพเจ้าจะแบ่งปัน นั่นคือพยานของข้าพเจ้าถึงพระผู้ช่วยให้รอด พระเยซูคริสต์

“โจเซฟ สมิธและซิดนีย์ ริคคินันบันทึกหลังจากประสบการณ์อันศักดิ์สิทธิ์

““และบัดนี้, หลังจากประจักษ์พยานจำนวนมากที่ให้ไว้ถึงพระองค์, นี่คือการประจักษ์พยาน, สุดท้ายของทั้งหมด, ซึ่งเราให้ไว้ถึงพระองค์: ว่าพระองค์ทรงพระชนม์อยู่!

““เพราะเราเห็นพระองค์” (คพ. 76:22-23)

“ถ้อยคำของพวกเขาท่านคือถ้อยคำของข้าพเจ้า”⁶

“นับเป็นเกียรติอย่างสูงตลอดชีวิตข้าพเจ้าที่สามารถกล่าวคำพยานพิเศษว่าพระเยซูคือพระคริสต์ พระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า ข้าพเจ้าเป็นพยานด้วยความอ่อนน้อมทั้งหมด แต่ด้วยความจริงแท้แน่นอนว่าพระองค์ทรงเป็นพระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิดจากพระบิดา นี่คือการสนจักรของพระองค์ พระองค์ทรงควบคุมและทรงกำกับดูแลงานของพระองค์ พระองค์ทรงเป็นพระผู้ไถ่ของเรา ข้าพเจ้าทราบว่พระองค์ทรงพระชนม์ และข้าพเจ้ารู้จักพระองค์ ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงสิ่งนี้ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน”⁷ ■

อ้างอิง

1. “Our Witness of the Lord,” General Authority training, Dec. 5, 1974.
2. “The Spirit Beareth Record,” *Ensign*, June 1971, 87, 88.
3. “พระเยซูคริสต์ทรงเป็นใคร” *เสียงโชนา*, มี.ค. 2008, 15.
4. *Mine Errand from the Lord: Selections from the Sermons and Writings of Boyd K. Packer* (2008), 337.
5. “การพินิจพระชนม์ชีพอันศักดิ์สิทธิ์และไม่คำนึงถึงพระองค์เองของพระผู้ช่วยให้รอด,” *เสียงโชนา*, เม.ย. 2015, 37-38; ดู “ความจริงที่ควรค่าแก่การรู้มากที่สุด,” การให้ข้อคิดทางวิญญาณของระบบการศึกษาของศาสนาจักร 6 พ.ย. 2011.
6. “พยาน,” *เสียงโชนา*, พ.ค. 2014, 97.
7. ประธานแพคเกอร์เขียนประจักษ์พยานปิดท้ายนี้ก่อนท่านจะสิ้นชีวิต.

โจเซฟ สมิธ

และหนังสือวิวรณ์

ศาสตราจารย์

โจเซฟ สมิธช่วยเผย

ความลับบางประการ

เกี่ยวกับหนังสือวิวรณ์

และแสดงให้เห็นความ

เกี่ยวเนื่องของหนังสือ

นี้กับสมัยของเรา

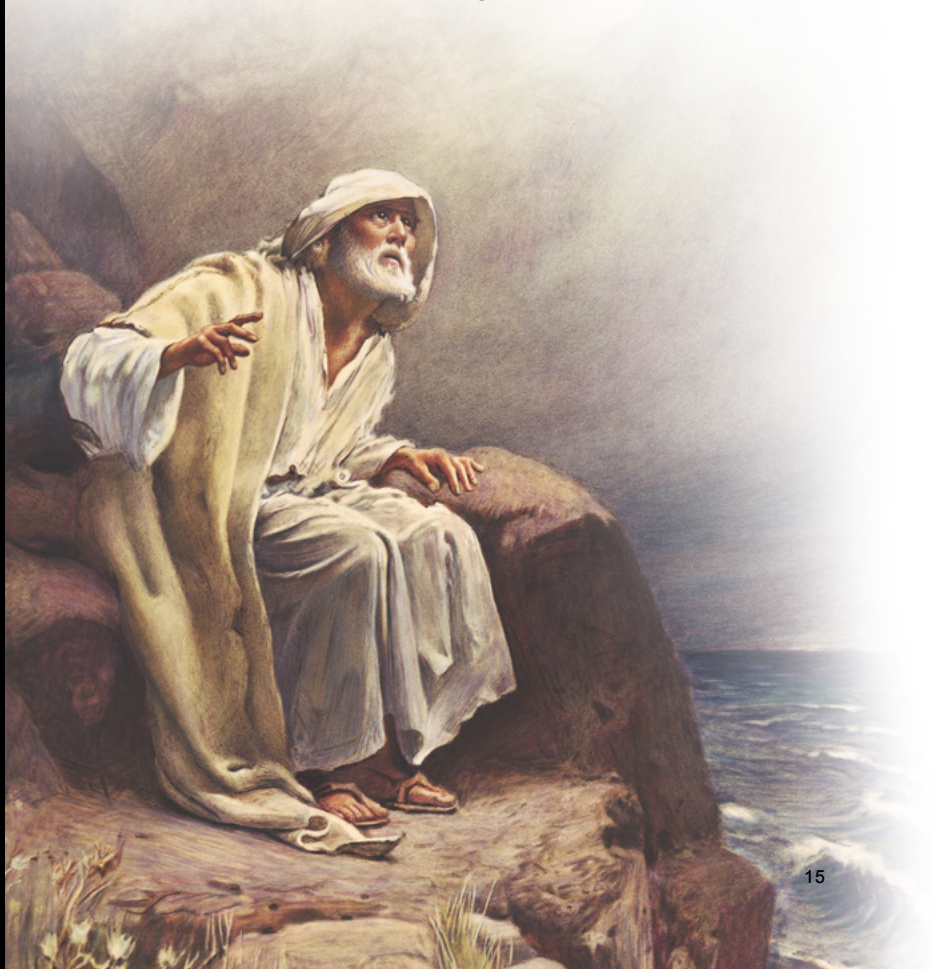

โดย เดวิด เอ. เอ็ดเวิร์ดส์
นิตยสารศาสนาจักร

หนังสือวิวรณ์เขียนไว้ในคริสต์ศักราชแรก แต่เป็นหนังสือลำดับสุดท้ายของพันธสัญญาใหม่ที่ยอมรับกันว่าเป็นพระคัมภีร์ นักวิชาการชาวคริสต์บางคนในศตวรรษต่อๆ มาสงสัยเกี่ยวกับคนเขียนหนังสือวิวรณ์ คัดค้านหลักคำสอนบางอย่างในนั้น (อาทิ คำสอนเรื่องมิลเลเนียมหรือคำสอนที่ว่าผู้คนจะได้รับการพิพากษาตามงานของพวกเขา) และพบว่าการพาดพิงถึงพันธสัญญาเดิมและคำบรรยายเกี่ยวกับนิมิตต่างๆ แปลกประหลาดมากและแตกต่างมากจากงานเขียนอื่นๆ ของพันธสัญญาใหม่

แต่ข้อเท็จจริงบางประการที่ไม่อาจหักล้างได้ทำให้หนังสือดังกล่าวเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป อย่างเช่น นักเขียนชาวคริสต์สมัยแรกสุดหลายคนกล่าวถึงหนังสือวิวรณ์ ซึ่งน่าจะเขียนโดยอัครสาวกยอห์น และงานเขียนของพวกเขาอ้างอิงจากหนังสืออย่างกว้างขวางและเห็นชอบด้วย หนังสืออีกหลายเล่มที่ยอมรับว่าเป็นพระคัมภีร์ไม่สามารถอ้างหลักฐานเช่นนั้นได้

ถ่ายภาพประกอบโดย ศิลปิน ดมิตรี ชูบีนอฟและวันฮอด โดม มาร์ สไตน์ © PROVIDENCE COLLECTION

เพราะโจเซฟ สมิธเราจึง
รู้ว่านี่ไฟเรีนรูว่ายอห์น
ผู้เปิดเผยถูกกำหนดและ
ได้รับแต่งตั้งล่วงหน้าให้
เขียนนิมิตของวันเวลา
สุดท้ายที่เวลานี้อยู่ใน
หนังสือวิวรณ์ (ดู 1 นิไฟ
14:19-29)

ราวต้นศตวรรษที่ 19 เมื่อพระผู้เป็นเจ้าทรง
เรียกโจเซฟ สมิธเป็นศาสดาพยากรณ์แห่งการ
ฟื้นฟู หนังสือวิวรณ์รวมอยู่ในพระคัมภีร์ไบเบิล
แทบทุกฉบับและอ่านกันอย่างกว้างขวาง
ภาพนิมิตของยอห์นจุดประกายความคิดของผู้คน
และส่งผลให้เกิดการตีความไปต่างๆ นานา อย่าง
เช่นที่เกิดขึ้นทุกวันนี้

ในฐานะศาสดาพยากรณ์ของสมัย
การประทานความสมบูรณ์แห่งเวลา โจเซฟ
สมิธอยู่ในจุดที่ต้องเผยข้อมูลเกี่ยวกับหนังสือ
วิวรณ์และช่วยลดความน่ากลัวที่จะอ่านและ
ทำความเข้าใจ โจเซฟทำเช่นนี้อย่างน้อยสองวิธี
ได้แก่ (1) ท่านอธิบายหนังสือวิวรณ์บางส่วนและ
ขยายบริบททั้งหมดของหนังสือ และ (2) ท่าน
ทำให้หนังสือสั้นลงเล็กน้อย

อธิบายและขยายความ

ตัวอย่างที่ดีที่สุดของการให้คำอธิบายหนังสือ
วิวรณ์ของโจเซฟ สมิธ อยู่ใน หลักคำสอนและ
พันธสัญญา 77 การเปิดเผยนี้ได้รับเมื่อเดือน
มีนาคม ค.ศ. 1832 ประกอบด้วยคำถามและ
คำตอบเกี่ยวกับบางข้อในวิวรณ์บทที่ 4-11
ท่านศาสดาพยากรณ์กล่าวว่าคำอธิบายนี้เปิดเผย
ต่อท่านขณะท่านทำงานแปลพระคัมภีร์ไบเบิล
ด้วยการคล้อย (ดู คพ. 77, คำนำภาค)

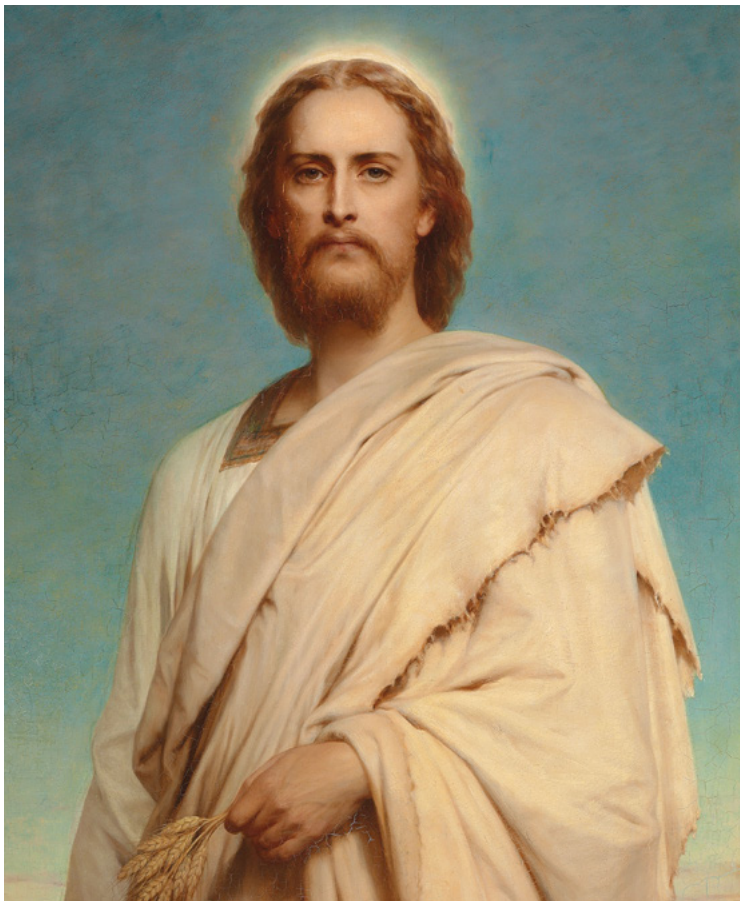
คำถามค่อนข้างตรงไปตรงมา โดยคำถามหลัก
คือ “นี่หมายความว่าอะไร” และ “เมื่อใดสิ่งนี้จะ
เกิดขึ้น” คำตอบตรงไปตรงมาเช่นกัน แม้จะไม่
ละเอียดลออทุกครั้ง คำตอบที่ศาสดาพยากรณ์
โจเซฟ สมิธแสวงหาและได้รับต่างหักล้างการ
คาดเดาสารพัดและส่วนมากช่วยให้เราเห็นว่า
นิมิตของยอห์นเกี่ยวข้องกับงานยุคสุดท้ายอย่างไร

ตัวอย่างเช่น การเปิดเผยนี้ช่วยให้เราเห็นว่า
ตราเจ็ดดวงในหนังสือที่ยอห์นพูดถึงโดยเริ่ม
ตั้งแต่บทที่ 5 ของหนังสือวิวรณ์เป็นตัวแทนของ
ช่วงเวลาสำคัญเจ็ดช่วงในประวัติศาสตร์ของ
แผ่นดินโลกและสองช่วงสุดท้ายคือช่วงที่เกี่ยวข้อง

กับสมัยของเราและหลังจากนั้น (ดู คพ. 77:6-7)
ช่วยให้เราเห็นว่าเหตุใดนิมิตของยอห์นจึงใช้
เวลากับตราดวงที่หกและตราที่เจ็ดมากกว่า
จากนั้นการเปิดเผยของโจเซฟ สมิธอธิบายต่อไป
ว่าบุคคลสำคัญบางคนในตราดวงที่หก (เทพสี่
องค์และผู้รับใช้ 144,000 คนได้รับการประทับ
ตราจากเผ่าอิสราเอล) เกี่ยวข้องอย่างไรกับงาน
แห่งการฟื้นฟูและการรวมในยุคสุดท้าย (ดู คพ.
77:9-11)

แน่นอนว่าการเปิดเผยที่เป็นคำอธิบายนี้ไม่ใช่
สิ่งเดียวที่ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธช่วยให้เรา
เข้าใจหนังสือวิวรณ์จากการแปลพระคัมภีร์ไบเบิล
ของท่านเท่านั้น ขณะทำงาน บางครั้งท่านได้
รับการคล้อยเพียงเพื่อทำให้ข้อความชัดเจนขึ้น¹
แต่ท่านได้รับการคล้อยบ่อยครั้งเช่นกันให้
เพิ่มเติมหรือแก้ไขข้อความให้เชื่อมโยงกับ
พระคัมภีร์ข้ออื่นทั้งนี้เพื่อจะเสริมกัน² งานส่วน
หนึ่งของโจเซฟ สมิธกับพระคัมภีร์ไบเบิล
ดูเหมือนจะถักทอเส้นด้ายเหล่านี้ที่สอดคล้องอยู่
ระหว่างพระคัมภีร์เล่มต่างๆ ให้เป็นพรหมผืนเดียว
ของคำสอนตลอดจนคำพยากรณ์ และหนังสือ
วิวรณ์ไม่มีข้อยกเว้น

นอกจากนี้ โดยผ่านการเปิดเผยและการแปล
อื่นๆ โจเซฟ สมิธยังได้ขยายบริบทของหนังสือ
วิวรณ์ด้วยโดยแสดงให้เห็นว่าหนังสือนี้เป็นไป
ตามรูปแบบของนิมิตอันต่อเนื่องที่ประทานแก่
ศาสดาพยากรณ์หลายท่านตลอดหลายยุคหลาย
สมัย ในพระคัมภีร์มอรมอนและพระคัมภีร์
ไข่มุกอันล้ำค่า เราเรียนรู้ว่านี่ไฟ พี่ชายของเจเร็ด
โมเสส และเอโนคล้วนมีนิมิตคล้ายกันโดยแสดง
ให้เห็นกระแสประวัติศาสตร์มนุษย์ รวมทั้ง
จุดจบของโลก เราเรียนรู้เช่นกันว่าถึงแม้ศาสดา
พยากรณ์เหล่านี้จะเห็นจุดจบของโลก แต่
พวกเขาก็ถูกห้ามแบ่งปันกับโลกเพราะยอห์น
ได้รับแต่งตั้งล่วงหน้าให้เขียน (ดู 1 นิไฟ 14:25-
26) ดังนั้น พระคัมภีร์มอรมอนที่ศาสดาพยากรณ์
โจเซฟ สมิธนำออกมาจึงสอนเราว่าเราจะมีคำ

ข้ออ้างอิงตอนหนึ่งที่โจเซฟ สมิธชอบเป็นพิเศษจากหนังสือวิวรณ์คือ

“คำพยาานของพระเยซูนั้นเป็นหัวใจของการเผยพระวจนะ” (วิวรณ์ 19:10)

ศาสตราจารย์โจเซฟ สมิธนำข้อความนี้ที่เพทกล่าวกับยอห์นมากล่าวซ้ำบ่อยครั้ง นั่นคือกุญแจสู่การเข้าใจธรรมชาติของประจักษ์พยานและความจำเป็นของการพยากรณ์ตลอดจนการเปิดเผยในศาสนจักรและในชีวิตส่วนตัวของเรา ตัวอย่างเช่น โจเซฟ สมิธกล่าวว่า

“ความรอดเกิดขึ้นไม่ได้หากปราศจากการเปิดเผย เสียแรงเปล่าที่คนๆ หนึ่งจะปฏิบัติศาสนกิจหากปราศจากการเปิดเผย ไม่มีใครเป็นผู้ปฏิบัติศาสนกิจของพระเยซูคริสต์หากไม่ได้เป็นศาสตราจารย์ ไม่มีใครสามารถเป็นผู้ปฏิบัติศาสนกิจของพระเยซูคริสต์ได้เว้นแต่เขามีประจักษ์พยานในพระเยซู และนี่คือวิญญาณแห่งการพยากรณ์” (*History of the Church*, 3:389)

อธิบายของยอห์นเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อนการเสด็จมาครั้งที่สองของพระเยซูคริสต์และนี่เป็นเรื่องที่เราควรศึกษา

เพราะความรู้เพิ่มเติมเช่นที่เปิดเผยผ่านโจเซฟ สมิธ เราจึงสามารถเห็นสาระสำคัญครอบคลุมวิวรณ์ได้ดีขึ้น นั่นคือ “จะมีชัยชนะในที่สุดบนโลกนี้ของผู้เป็นเจ้าเหนือมาร ชัยชนะถาวรของความดีเหนือความชั่ว ของวิสุทธิชนเหนือผู้ข่มเหงพวกเขา ของอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าเหนืออาณาจักรของมนุษย์และของชาตาน . . . ชัยชนะ [จะ] เกิดขึ้นผ่านพระเยซูคริสต์”³ นอกจากนี้โจเซฟ สมิธยังได้เน้นว่าข่าวสารของวิวรณ์มีศูนย์กลางอยู่ที่พระเยซูคริสต์อันเป็นจุดศูนย์กลางความหวังของเรา และสอนเราว่าโดยการเชื่อสัตย์ต่อพระองค์และงานของพระองค์ในยุคนั้น เราสามารถเอาชนะโลกได้

ทำให้ลึกลับน้อยลง

ในการประชุมใหญ่ของศาสนจักรเมื่อวันที่ 8 เมษายน ค.ศ. 1843 ศาสตราจารย์โจเซฟ สมิธกล่าวว่า “หนังสือวิวรณ์เป็นหนึ่งในหนังสือที่เรียบง่ายที่สุดเล่มหนึ่งที่พระผู้เป็นเจ้าทรงให้เขียน”⁴ คำกล่าวนี้อาจทำให้ผู้ฟังตกใจเพราะขัดแย้งโดยสิ้นเชิง

กับประสบการณ์ของพวกเขา ถ้าเช่นนั้นท่านศาสตราจารย์หมายความว่าอย่างไร

แม้โจเซฟ สมิธไม่ได้ไขความลึกลับบางประการของหนังสือวิวรณ์ แต่ในคำปราศรัยครั้งนี้ดูเหมือนท่านจะมุ่งไปที่การทำให้ลึกลับน้อยลง ท่านทำเช่นนี้โดยแสดงให้เห็นว่าภาพคำความของหนังสือไม่กำกวมอย่างที่เราคิดเสมอไป และภาพที่เข้าใจยากในพระคัมภีร์ไม่จำเป็นต้องมีความสำคัญหรือมีความหมายมากขึ้นสำหรับเรา

ตัวอย่างเช่น ที่อื่นในคำปราศรัย โจเซฟ สมิธแสดงให้เห็นว่าการอ่านหนังสือวิวรณ์อย่างละเอียดสามารถวางขีดจำกัดให้การตีความได้ ท่านชี้ให้เห็นว่าสามบทแรกของหนังสือเกี่ยวข้องกับสมัยของยอห์น และ “สิ่งที่จะต้องเกิดขึ้นในเร็วๆ นี้” (วิวรณ์ 1:1) และบทที่เหลือเกี่ยวข้องกับ “สิ่งที่จะต้องเกิดขึ้นหลังจากนี้” (วิวรณ์ 4:1) หรือเลยสมัยของยอห์น⁵ โดยให้ขีดจำกัดบางอย่างแก่การประยุกต์ใช้จินตภาพในส่วนเหล่านี้ของหนังสือ ครอบคลุมเวลาเหล่านี้จึงทำให้ส่วนดังกล่าวลึกลับน้อยลง

นอกจากนี้ โจเซฟ สมิธยังสอนว่าบางครั้งสัตว์เป็นเพียงสัตว์ ท่านอธิบายว่าเมื่อยอห์นกล่าวว่าเขาเห็นสัตว์ในสวรรค์

เรารู้อย่างเกี่ยวกับ หนังสือวิวรณ์ เพราะ โจเซฟ สมิธ

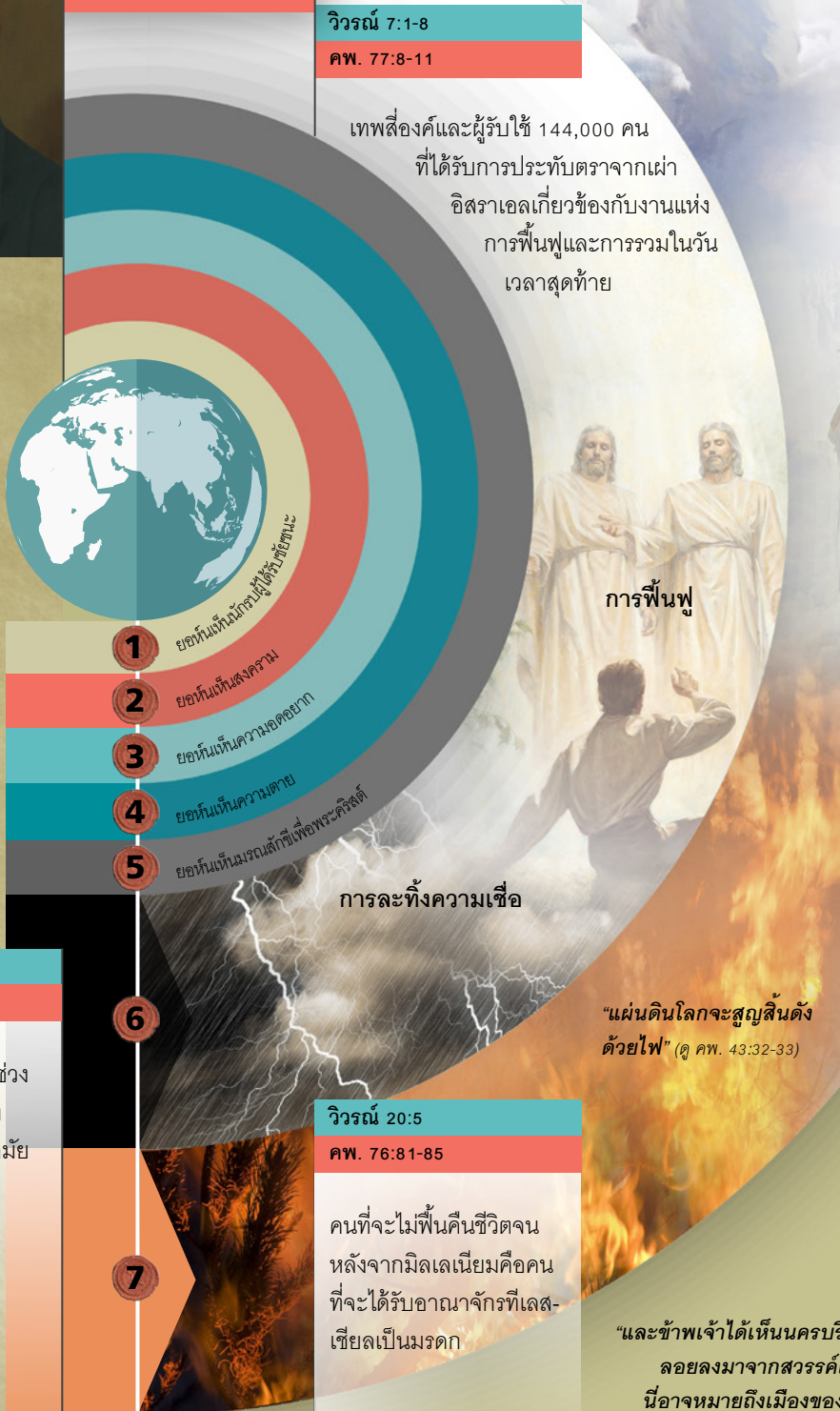

เพราะโจเซฟ สมิธ
ได้รับการเปิดเผย
ถึงความเข้าใจ
เพิ่มเติมเราจึง
สามารถเข้าใจสาระ
สำคัญของวิวรณ์
ได้ดีขึ้นเกี่ยวกับ
ชัยชนะของพระ
คริสต์และวิสุทธิชน
เหนือมารและโลก

วิวรณ์ 5-8

คพ. 77:6-7, 12

ตราเจ็ดดวงหมายถึงช่วง
เวลาเจ็ดช่วง สองช่วง
สุดท้ายเกี่ยวข้องกับสมัย
ของเราและเลยสมัย
ของเรา

วิวรณ์ 7:1-8

คพ. 77:8-11

เทพสี่องค์และผู้รับใช้ 144,000 คน
ที่ได้รับการประทับตราจากเผ่า
อิสราเอลเกี่ยวข้องกับงานแห่ง
การฟื้นฟูและการรวมในวัน
เวลาสุดท้าย

วิวรณ์ 20:5

คพ. 76:81-85

คนที่ไม่ฟื้นคืนชีวิตจน
หลังจากมิลเลเนียมคือคน
ที่จะได้รับอาณาจักรที่เลส-
เซียบเป็นมรดก

วิวรณ์ 20:5

คพ. 76:81-85

“และข้าพเจ้าได้เห็นนครบริสุทธิ คือนครเยรูซาเล็มใหม่
ลอยลงมาจากสวรรค์และจากพระเจ้า” (วิวรณ์ 21:2)

นี่อาจหมายถึงเมืองของเอโนคกลับมา (ดู โมเสส 7:63)

“และข้าพเจ้าได้เห็นนครบริสุทธิ คือนครเยรูซาเล็มใหม่
ลอยลงมาจากสวรรค์และจากพระเจ้า” (วิวรณ์ 21:2)

นี่อาจหมายถึงเมืองของเอโนคกลับมา (ดู โมเสส 7:63)

หลังจากเปิดตราดวงที่เจ็ด
พระคริสต์จะเสด็จกลับมา
และคนชั่วจะถูกทำลาย

แผ่นดินโลกจะได้รับ
การชำระให้สะอาด
และมีมิลเลเนียมจะ
เริ่มต้น

(ดู คพ. 18:89-110)

วิวรณ์ 20:2

1 นิไฟ 22:26

ชาตานจะถูกมัดในช่วง
มิลเลเนียม “เนื่องจาก
ความชอบธรรมของผู้คน
ของ [พระคริสต์]”

การฟื้นคืนชีวิต

วิวรณ์ 12:4, 7-9

คพ. 29:36-37;
76:25-29

นิมิตของยอห์นกล่าวว่าสันๆ
ถึงสงครามก่อนมรตัยใน
สวรรค์เพื่อเน้นสงคราม
ต่อเนื่องบนแผ่นดินโลก
ระหว่างกองทัพของ
พระเจ้าเป็นเจ้ากับกองทัพ
ของชาตาน

“แผ่นดินโลกจะสูญสิ้นด้วยไฟ” (ดู คพ. 43:32-33)

“และข้าพเจ้าได้เห็นนครบริสุทธิ คือนครเยรูซาเล็มใหม่
ลอยลงมาจากสวรรค์และจากพระเจ้า” (วิวรณ์ 21:2)

นี่อาจหมายถึงเมืองของเอโนคกลับมา (ดู โมเสส 7:63)

หนังสือ (บนแผ่นดินโลก
และในสวรรค์) ซึ่งจะใช้
พิพากษามนุษย์ตามงาน
ของพวกเขาจนถึงวันที่
เกี่ยวกับความรอดของคน
ตายด้วย

วิวรณ์ 17:5

1 นีไฟ 13:6; 14:10

สิ่งที่ยอหีหนะบุว่า เป็น “บา
บิโนมมหานคร แม่ของหญิง
แพศยาทั้งหลาย และแม่ของ
บรรดาสีงน่าสะอิดสะเอียน”
คือศาสนาจักรของมาร
ศาสนจักรนี้ครอบคลุมทุก
ฝ่ายที่ต่อต้านพระเยซูคริสต์
พระกิตติคุณของพระองค์
และศาสนจักรของพระองค์
เพราะมีศาสนจักรเพียงสอง
แห่งเท่านั้นคือ ศาสนจักรของ
พระเมษโปดกของพระผู้เป็น
เจ้าและศาสนจักรของมาร

(ดู วิวรรณ์ 4:6) สิ่งที่เขาเห็นจริงๆ คือ ... สัตว์ในสวรรค์ ด้วยเหตุนี้ท่านศาสดาพยากรณ์จึงแสดงให้เห็นว่าคำอธิบายบางส่วนของคุณเกี่ยวกับนิมิตของเขาเป็นไปตามตัวอักษร ขณะที่อีกหลายส่วนเป็นการเปรียบเทียบกับ⁶ ท่านอธิบายหลักธรรมเกี่ยวกับภาพพจน์เหล่านี้ว่า

“เมื่อใดก็ตามที่พระผู้เป็นเจ้าประทาน
นิมิตของภาพ หรือสัตว์ หรือตัวเลขใดก็ตาม
พระองค์ทรงถือเสมอว่าพระองค์ทรงมีหน้าที่
ให้การเปิดเผยหรือการตีความตามความหมาย
ของนิมิตนั้น อีกประการหนึ่ง เราไม่มีหน้าที่
หรือความรับผิดชอบต่อความเชื่อของเราใน
นิมิตนั้น อย่างกลัวถูกตำหนิเพราะไม่รู้
ความหมายของนิมิตหรือตัวเลขถ้าพระผู้เป็นเจ้า
ไม่ได้ประทานการเปิดเผยหรือการตีความของ
เรื่องนั้น”⁷

การรู้ความหมายของนิมิตที่ลึกลับทุก
รายละเอียดไม่ใช่เรื่องสำคัญในการศึกษา
พระคัมภีร์ของเรา ความลึกลับในภาษา
เปรียบเทียบของเหล่าศาสตพยากรณ์ไม่เหมือน
กับความลึกลับของพระผู้เป็นเจ้า ซึ่งประทานแก่
บุคคลที่ “กลัใจและใช้ศรัทธา, และนางานดี
ออกมา, และสวดอ้อนวอนอย่างสม่ำเสมอโดย
ไม่หยุด” (แอลมา 26:22)

ท่านศาสดาพยากรณ์ได้นำสิ่งที่อาจทำให้เรา
ออกจากเรื่องที่สำคัญกว่าในพระกิตติคุณของ
พระเยซูคริสต์โดยทำให้หนังสือวิวรณ์ลึกลับ
น้อยลง แน่แน่นอนว่านิมิตของยอห์นให้ข้อมูล
สำคัญแก่เราเกี่ยวกับยุคสุดท้าย อาทิ การละทิ้ง
ความเชื่อและการฟื้นฟู การเสด็จมาครั้งที่สอง
ของพระเยซูคริสต์ ชัยชนะของพระองค์เหนือ
มาร การปกครองมิลเลเนียมของพระองค์ การ
ฟื้นคืนชีวิตและการพิพากษาครั้งสุดท้าย
สิ่งเหล่านี้จะช่วยเราได้เมื่อเราพยายามหา
ความจริงและทำตามพระประสงค์ของพระเจ้า
แต่ถ้าเราหมกมุ่นกับการตีความภาพที่บอกไว้ใน
นิมิตนั้น เราอาจมองข้ามสิ่งสำคัญที่สุด^๘

ขณะที่เรากำลังศึกษาหนังสือวิวรณ์และใช้ประโยชน์จากความรู้ที่เปิดเผยเกี่ยวกับหนังสือนี้ผ่านสาธตพยากรณ์โจเซฟ สมิท เราจะเห็นได้ว่าเรายืนตรงจุดไหนในขอบเขตอันกว้างใหญ่ของประวัติศาสตร์โลกและการติดต่อของพระผู้เป็นเจ้ากับบุตรธิดาของพระองค์ การรู้เช่นนี้ทำให้เราเห็นความสำคัญของประจักษ์พยานส่วนตัวเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์และการมีส่วนร่วมเต็มที่ในงานของพระองค์ในยุคสุดท้าย จากนั้นเราจะสามารถเอาชนะโลก และได้รับทุกสิ่งจากพระบิดาเป็นมรดกร่วมกับพระคริสต์ (ดู วิวรณ์ 3:21; 21:7) ■

อ้างอิง

1. ตัวอย่างใน วิวรณ์ 2:1, เจริญรุด *a*; หรือ วิวรณ์ 6:14, เจริญรุด *a*.
2. ตัวอย่างเช่น การถอดความ วิวรณ์ 1:7 ของโจเซฟ สมิท (ในภาคผนวกของพระพันธ์ไบริบเบิล) อ่านได้ว่า “นี่แน่ะ พระองค์จะเสด็จมา ใน หมู่มนุษย์ พร้อมกับวิถีสุทธินหลายหมื่นคนของพระองค์ในอาณาจักร ห่อหุ้มด้วยศรีมัทภาพของพระบิดาของพระองค์ และนัยน์ตาทุกดวงจะเห็นพระองค์ และคนทั้งหลายที่แท่งพระองค์ และมนุษย์ทุกเผ่าพันธุ์ทั่วโลกจะคร่ำครวญเพราะพระองค์” คำที่ โจเซฟ สมิทเขียนเข้ามา (ตัวเอน) เชื่อมโยงข้อนี้กับคำสอนข้ออื่นในพระพันธ์ไบริเกี่ยวกับการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์—อาทิ มัทธว 16:27 (“ศรีมัทภาพของพระบิดา”) และ ยูด 1:14 (“ผู้บริสุทธิ์ของพระองค์นั้นเป็นหมื่นๆ”).
3. Bible Dictionary, “Revelation of John.”
4. *History of the Church*, 5:342.
5. แน่นอนว่า แท้ที่โจเซฟ สมิททราบ ตราห้ดวงแรกในเจ็ดดวงเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ในอดีต แต่ทั้งห้าดวงทำหน้าที่เน้นสาระสำคัญของจุดประสงค์หรือจุดจบของประวัติศาสตร์มนุษย์ จบลงด้วยเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อนการเสด็จมาครั้งที่สอง—เลขสมัยของขงห์
6. ในตัวอย่างนี้ สัตว์คือสัตว์ เป็นตัวแทนของสัตว์สี่ชนิด ส่วน คำอธิบาย ของขงห์เกี่ยวกับสัตว์เหล่านี้มีองค์ประกอบเชิงเปรียบเทียบ (ตามแต่ผู้) หมายถึงคุณลักษณะที่เป็นนามธรรมไม่ใช่สิ่งที่ปรากฏให้เห็น (ดู วิวรณ์ 4:6-8; คพ. 77:4).
7. *History of the Church*, 5:343.
8. โจเซฟ สมิทรู้สึกชัดเจนว่าเรื่องนี้เป็นจริงอย่างยิ่งสำหรับผู้สอนศาสนา ท่านกล่าวว่า “โอ้ เอ็ดเดอร์แห่งอิสราเอลทั้งหลาย จงฟังเสียงข้าพเจ้า และเมื่อท่านถูกส่งไปในโลกเพื่อสั่งสอน จงบอกเรื่องที่ท่านถูกส่งไปให้บอก สั่งสอน และป่าวร้องด้วยเสียงอันดั่งว่า ‘เจ้าจงกลับใจ เพราะอาณาจักรสวรรค์มาใกล้แล้ว จงกลับใจและเชื่อพระกิตติคุณ’” จงประกาศหลักธรรมเบื้องต้น ไม่ต้องพูดถึงเรื่องลึกลับ เกลือกท่านจะถูกลืมนำอย่างถาวรกับนิมิตของสัตว์และสิ่งของที่ท่านไม่เข้าใจ” (*History of the Church*, 5:344).

การถาม คำถาม ที่เหมาะสม ในวิธีที่เหมาะสม

โดย สก็อตต์ เอช. เนคท์
เซมินารีและสถาบัน

การฝึกเตรียมคำถาม
ตั้งคำถาม ถามคำถาม
และตอบคำถาม
จะส่งผลทั่วทุกด้าน
ต่อวิธีที่ท่านเรียน
และสอนพระ
กิตติคุณ

มีหลายอย่างที่สามารถพูดถึงเพื่อสร้าง
บทเรียนที่ดีเยี่ยมหรือการสนทนาที่ดีเยี่ยม
ในครอบครัว กิจกรรม การศึกษาในใจ
และการทำงานกลุ่มเป็นเครื่องมือสองสามอย่าง
ที่ครูสอนพระกิตติคุณ—ไม่ว่าจะเป็นครูที่มี
การเรียกอย่างเป็นทางการ ครูอาสาของเซมินารี
หรือสถาบัน หรือบิดามารดา—จะใช้ยกระดับ
การสอนของพวกเขาได้

แต่หนึ่งในทักษะที่จำเป็นสองสามอันดับต้นๆ
ที่ครูทุกคนควรมีคือความสามารถในการทำงาน
กับคำถามได้ดี ทั้งการตั้งคำถาม ถามคำถาม และ
ได้คำตอบที่มีความหมาย ประธานเฮนรี่ บี.
อายริงก์ ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุด
กล่าวว่า “การถามคำถามและการตอบคำถาม
เป็นหัวใจของการเรียนรู้ทั้งหมดและการสอน
ทั้งหมด”¹ การจะเป็นครูที่มีประสิทธิภาพจำเป็นต้อง
ต้องมีทักษะนี้ ต่อไปนี้เป็นคำแนะนำห้าประการ
สำหรับทำเช่นนั้น

พยายามให้ได้คำตอบที่มีประสิทธิผลมากที่สุด

การนั่งเรียนในชั้นและฟังคำถามที่ดีเตือนเรา
ให้นึกถึงพลังของการสอนที่ดีเยี่ยม แต่วิธีตั้ง
คำถามที่มีประสิทธิภาพและถามคำถามนั้นเป็น

เรื่องน่าสับสนและอาจทำให้ครูหลายคนหนักใจ
โชคดียิ่งที่เป็นทักษะที่ครูทุกคนเรียนรู้ได้

เมื่อท่านตั้งคำถาม ให้พยายามกำหนดรูปแบบ
คำตอบที่คำถามจะดึงออกมา คำถามบางข้อ
ต้องการคำตอบที่เจาะจง—คำตอบที่ถูกต้อง
ตรงตามคำถามที่ถาม คำถามเหล่านั้นใช้ได้ดีใน
วิชาคณิตศาสตร์ (“สี่เหลี่ยมรูปนี้มีพื้นที่เท่าไร”) หรือ
ในวิชาวิทยาศาสตร์ (“น้ำเดือดที่อุณหภูมิ
เท่าใด”) เพราะมีเพียงคำตอบเดียวที่ถูกต้อง อีกทั้ง
ใช้ในการศึกษาพระกิตติคุณเช่นกัน เป็นวิธีได้
ข้อเท็จจริงเพื่อเริ่มการสนทนาแต่ก็กระตุ้นการ
สนทนาเพียงเล็กน้อย ส่วนใหญ่ครูใช้คำถาม
แบบนี้มากที่สุดเพราะเตรียมง่าย

เราถามอย่างเช่น “ครั้งที่แล้วเราศึกษาเรื่อง
อะไร” หรือ “ช่วยบอกชื่อของ...” คำถามเหล่านี้
มักทำให้คนที่ท่านสอนไม่กล้าตอบ พวกเขา
คิดว่ารู้คำตอบแต่ไม่แน่ใจและด้วยเหตุนี้จึง
ไม่กล้าเดา ครูมักจะถือเอาความเงียบนี้เป็น
สัญญาณบ่งบอกว่าคำถามนั้นยากเกินไป ทั้งที่
ความเป็นจริงคำถามธรรมดาๆ มากเกินกว่าจะ
กระตุ้นสิ่งที่มีความหมายจากผู้เรียนมากกว่า
คำตอบแบบรวดเร็วทันใจ

เพื่อให้เกิดการสนทนาในห้องเรียน คำถามที่

เป็นประโยชน์มากกว่านั้นคือคำถามที่เชื่อเชิญให้คิดหาคำตอบหลายๆ คำตอบ เมื่อท่านถามคำถามแบบนี้ ท่านจะทราบว่าคนที่ท่านถามกำลังคิดอะไรเกี่ยวกับเรื่องนั้นหรือพวกเขากำลังสับสนเรื่องอะไรระหว่างการสนทนาของท่าน ตัวอย่างเช่น โมโรไนบทที่ 1 มีสี่ข้อ แต่ละข้อเต็มไปด้วยความรู้สึกที่ลึกซึ้งจะเกิดอะไรขึ้นถ้าท่านอ่านทั้งสี่ข้อกับคนที่ท่านกำลังสอนแล้วถามว่า “ข้อใดทำให้เกิดความรู้สึกลึกซึ้งที่สุดในใจท่าน” ให้ความเวลาพวกเขาหนึ่งนาทีเพื่อเริ่มพูดคุยเนื่องจากท่านไม่ได้ขอคำตอบที่เจาะจงแทบทุกอย่างที่พวกเขาพูดจึงใช้ได้ ผมเคยใช้บทนั้นกับคำถามนั้นและได้รับคำตอบเหลือเชื่อบางอย่างอันก่อให้เกิดการสนทนาที่ลึกซึ้ง

คำถามในรูปแบบเช่นนั้นเชื่อเชิญให้คิดและรู้สึกตรงข้ามกับคำถามที่เรียกร้องให้นักถึงบางสิ่งหรือบอกข้อเท็จจริงบางอย่าง การนึกถึงสามารถพูดถึงช่วงเวลาและสถานที่ แต่ครูสามารถพูดได้มากในสิ่งที่ต้องการให้นักถึง อาทิ “จำได้ว่าครั้งสุดท้ายเราคุยกันเกี่ยวกับ โมโรไน 1 และแต่ละข้อมีบทเรียนอันทรงพลังบางอย่าง...” ผมพูดเพียงเท่านั้นก็กระตุ้นให้คิดแล้วและผู้เรียนจะกระโดดเข้าร่วมวง

สนทนา แต่ถ้าผมพูดว่า “ครั้งที่แล้วเราพูดกันเรื่องอะไร” นักเรียนมักจะตอบสนองด้วยความเงิบและการชักไหล่

ถามคำถามที่สอง

คำถามทั่วไปที่ครูสอนพระกิตติคุณใช้คือรูปแบบต่างๆ ของคำถามนี้ “ศรัทธาในชีวิตท่านสำคัญเพียงใด” แวบแรกฟังเหมือนเป็นคำถามที่มีความหมาย แต่ถ้าท่านตรึงตรองคำถามนี้ มีเพียงคำตอบเดียวเท่านั้นคือ “สำคัญมาก” แน่แน่นอนว่าศรัทธา (และหลักธรรมพระกิตติคุณทุกข้อ) สำคัญมาก แต่คำถามรูปแบบนั้นโดยปกติไม่ได้ผลเพราะท่านยังต้องถามคำถามเพิ่มเติม ซึ่งเป็นคำถามท่านเองนี้ “เหตุใดจึงสำคัญมาก” หรือ “ท่านจะยกตัวอย่างเมื่อศรัทธาสำคัญในชีวิตท่านได้ไหม” คำถามเหล่านั้นสามารถเริ่มการสนทนาที่ดีในชั้นเรียน จงไปที่คำถามเหล่านั้นเลยและข้ามคำถามแรก การถามคำถามที่สองก่อนจะประหยัดเวลาและทำให้การสนทนาดีขึ้นเรื่อยๆ

เขียนคำถามของท่านล่วงหน้า

การทำสองสิ่งต่อไปนี้จะเป็นประโยชน์มากขณะที่ท่านเตรียมบทเรียนหนึ่งเขียนคำถามออกมา อย่าเพียงแต่คิดให้เขียน เลือกใช้คำถามอย่างระมัดระวังและอ่านทวนสองสามรอบเพื่อให้แน่ใจว่าคำถามถามสิ่งที่ท่านต้องการถามได้อย่างชัดเจน

สอง ถามตัวท่านเองว่า คนที่ฉันสอนจะทำอะไรเมื่อฉันถามคำถามนั้น มีหลายครั้งที่ผมคิดว่าผมเขียนคำถามไว้ดีมาก จากนั้นก็พูดออกเสียง และขณะนึกภาพชั้นเรียน ผมรู้ว่าจะไม่บรรลุผลตามคาด คำถามอาจใช้ได้สำหรับชั้นเรียนอื่น แต่สำหรับชั้นเรียนของผม ผมรู้ว่าจะไม่ได้ผล ผมจึงเริ่มใหม่ ผมรู้ว่าถ้าผมมีคำถามสองสามข้อที่คิดออกมาก็และเขียนไว้ดีแล้วในแผนบทเรียน ผมจะเริ่มการสนทนาได้ คำถามอื่นจะตามมาเอง แต่ผมต้องมีจุดเริ่มต้นที่ชัดเจนอย่างดี

เทคนิคนี้ใช้ได้ผลที่บ้านเช่นกัน ดูเหมือนเราจะมีการสนทนาพระกิตติคุณเกิดขึ้นมากมายในบ้านของผมเมื่อคำถามและคำตอบหลั่งไหลมา แต่มีหลายครั้งที่บางเรื่องจริงจังและตรงไปตรงมามากเกินกว่าจะพูดกับเด็กบางคน ในกรณีเหล่านั้นผมเรียนรู้ว่าถ้าผมเตรียมคำถามที่เจาะจง ฝึกถามคำถาม และใช้ตามสถานการณ์ที่อาจจะเกิดขึ้น ทุกอย่างจะดีขึ้นมาก คำถามเหล่านั้นไม่ได้เขียนไว้บนกระดาษแต่เขียนไว้ในใจผม และผมสามารถใช้ได้ตามต้องการ

อย่ากลัวความเจ็บ

ถ้าท่านตั้งคำถามที่ดีจริง คำถามที่ทำให้คิดและให้ตอบหลายระดับ ท่านอย่าประหลาดใจถ้านักเรียนใช้เวลาสองสามวินาทีเพื่อคิดหาคำตอบ อาจมีความเจ็บ แต่อย่าตกใจ คำถามที่ไม่ลึกซึ้ง—คำถามที่ต้องการเฉพาะคำตอบใดคำตอบหนึ่ง (อาทิ “หลักแห่งความเชื่อมีกี่ข้อ”)—ได้คำตอบเร็ว คำถามที่ลึกซึ้ง—คำถามที่ต้องการให้ตอบ—มักต้องใช้เวลาใคร่ครวญในความคิดของผู้เรียน ในกรณีนี้ ความเจ็บคือเพื่อนของท่าน จงปล่อยให้ความเจ็บเกิดขึ้น และเมื่อคนที่ท่านกำลังสอนเริ่มตอบ ท่านจะประหลาดใจระคนพอใจกับสิ่งที่พวกเขาพูดออกมา

ถามคำถามเกี่ยวกับพระคัมภีร์

ถ้าท่านต้องการยกระดับความสามารถของท่านจริงๆ ในการตั้งคำถามที่มีประสิทธิภาพและถามคำถามเหล่านั้น ท่านต้องฝึกถามคำถามหลายๆ ข้อเกี่ยวกับพระคัมภีร์ระหว่างที่ท่านศึกษาและเตรียม

การอ่านพระคัมภีร์รูปแบบหนึ่งคืออ่านเพื่อให้ได้รับการเปิดเผยส่วนตัว เราอ่านบทและข้อเพื่อชื่นชมความสวยงามที่พบในนั้นและได้รับการสอนด้วยหลักคำสอนและความจริง อีกวิธีซึ่งได้ผลดีกว่าสำหรับบิดามารดาหรือครูขณะเตรียมบทเรียนคือ อ่านพระคัมภีร์และสำรวจพระคัมภีร์โดยใช้คำถาม ผมทำเช่นนี้เพื่อกระตุ้นให้คิดขณะพยายามตัดสินใจว่าวิธีใดจะช่วยคนที่ผมสอนให้เข้าใจพระคัมภีร์ได้ดีที่สุด ต่อไปนี้เป็นตัวอย่าง: หลักคำสอนและพันธสัญญา

18:10 มีประโยคหนึ่งที่รู้จักกันดีและยกระดับวิญญาณของเรา “จำไว้ว่าค่าของจิตวิญญาณยิ่งใหญ่ในสายพระเนตรของพระผู้เป็นเจ้า” ผมชอบความคิดนั้น แต่ถ้าสร้างแรงบันดาลใจให้ผมอย่างเดียว นั้นจะไม่ใช่ประโยชน์ในชั้นเรียน

จะเป็นอย่างไรถ้าผมได้ตรองคำถามนี้ขณะศึกษาและเตรียม “ฉะนั้นค่าของจิตวิญญาณคืออะไร ผมรู้อย่างใหญ่ แต่เราจะเพิ่มค่าของจิตวิญญาณได้ไหม” ก็นั่นแหละครับรับประทานอาหารค่า ลูกสาวคนหนึ่งของผมถามคำถามนั้น และนั่นกระตุ้นการสนทนาอย่างมาก เรามาจบตรงนี้ นั่นคือ ค่าของจิตวิญญาณคือสิ่งที่บางคนจะจ่ายให้ และพระบิดาของเราทรงจ่ายอะไรให้จิตวิญญาณของเรา พระองค์ทรงจ่ายด้วยพระโลหิตของพระบุตรที่ตีพร้อมของพระองค์ นั่นทำให้แต่ละจิตวิญญาณมีค่าเกินบรรยาย เราคงจะไม่ได้ข้อสรุปเช่นนั้นถ้าเราไม่ถามคำถามให้ตรงกับเนื้อหาของข้อนั้น

การสนทนาที่ได้อาหารค่าวันนั้นปรับใช้ได้ในสถานะแวดล้อมอื่นของการสอน ถ้าท่านต้องการถามคำถามคนที่ท่านสอนได้ดีขึ้น ให้ถามคำถามจริงๆ

เกี่ยวกับพระคัมภีร์ขณะที่ท่านอ่าน ศึกษา และเตรียม จงเต็มไปด้วยความสนใจใคร่รู้และอย่ากลัวการค้นหาคำตอบ พระคัมภีร์จะเป็นจริงเสมอแม้เมื่อท่านค้นคว้าอย่างถี่ถ้วน ยิ่งท่านถามคำถามเกี่ยวกับพระคัมภีร์เก่งเพียงใด ขณะที่ท่านศึกษา ท่านจะยิ่งถามคำถามใหม่ๆ ที่ดีมากเหล่านั้นกับคนที่ท่านสอนได้ดีเพียงนั้น

พัฒนาความสามารถในการสอนของท่านต่อไป

เมื่อมองดูครูที่ยิ่งใหญ่เรามักจะคิดว่าพวกเขาเกิดมาแบบนั้น ดูเหมือนพวกเขาจะมีของประทานที่คนทั่วไปได้มามากแน่นอนว่า ความสามารถในการสอนเป็นของประทานอย่างหนึ่งในบรรดาของประทานแห่งพระวิญญาณ (ดู โมโรไน 10:9-10) ด้วยเหตุนี้ทักษะบางอย่างที่ท่านมองเห็นจึงอาจเป็นของประทานจากสวรรค์—แต่ของประทานนั้นมีให้ทุกคนที่แสวงหา ส่วนมากสิ่งที่ครูส่วนใหญ่ทำมีผลต่อท่านผ่านการศึกษาและการปฏิบัติ การฝึกถามคำถามที่มีประสิทธิภาพเป็นทักษะอย่างหนึ่ง ขณะที่ท่านแสวงหาความสามารถในการทำเช่นนั้นร่วมกับการสวดอ้อนวอน ท่านจะพบว่าประโยชน์มากในการตั้งคำถามที่กระตุ้นให้นักเรียนคิด และความสามารถของท่านในการทำเช่นนั้นจะเพิ่มขึ้น ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในแคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา

อ้างอิง

1. เฮนรี่ บี. อายริงก์, “The Lord Will Multiply the Harvest” (satellite broadcast address to religious educators in the Church Educational System, Feb. 6, 1998), 5–6.

เนื่องจากเป็นส่วนหนึ่งใน
แผนของพระบิดา พระองค์จึง
ทรงจัดตั้งพันธสัญญาใหม่และเป็นกิจ
เพื่อทำให้บุตรและธิดาของพระองค์
กลับไปยังที่ประทับของพระองค์และ
ได้รับชีวิตนิรันดร์เป็นมรดก

โดย เอ็ดเดอร์
มาร์ค บี. เนซ
แห่งสาวกเจ็ดสิบ

พันธสัญญา ใหม่และเป็นนิจ

เมื่อเราเข้าใจและดำเนินชีวิตตามพันธสัญญาใหม่และเป็นนิจ
เราจะได้รับชีวิตนิรันดร์เป็นมรดก

จุดประสงค์ของชีวิต

มนุษย์แต่ละคนเป็นบุตรหรือธิดาที่รักของพระบิดาพระมารดาบนสวรรค์¹ แผนแห่งความรอดของพระบิดาบนสวรรค์จัดเตรียมให้แต่ละคนมีโอกาสรับชีวิตนิรันดร์ ซึ่งเป็นชีวิตที่พระเจ้าทรงนำทาง² ไม่มีของประทานใดยิ่งใหญ่ไปกว่านี้อีกแล้ว³ ความรู้ในเรื่องแผนแห่งความรอดอธิบายจุดประสงค์ของชีวิตและถ้าเราเลือกทำตามสิ่งนี้จะช่วยเราตัดสินใจจากมุมมองนิรันดร์

แผนดังกล่าวและเรื่องราวของแผนที่เกี่ยวข้องกับความเป็นมรดกมีอธิบายไว้อย่างทรงพลังในบทความจาก เลียโฮนา เดือนตุลาคม ปี 2015 เขียนโดยเอ็ดเดอร์ โรเบิร์ต ดี. เฮลส์ แห่งโครัมฮิลล์-สาวกสิบสอง⁴ ส่วนหนึ่งในแผนของพระบิดา พระองค์ทรงจัดตั้งพันธสัญญาใหม่และเป็นนิจเพื่อให้บุตรธิดาของพระองค์กลับไปยังที่ประทับของพระองค์และได้รับชีวิตนิรันดร์เป็นมรดก

ในคำนำของพระคัมภีร์หลักคำสอนและพันธสัญญา พระเจ้าตรัสว่า “ดังนั้น, เรา พระเจ้า, โดยรู้ภัยพิบัติซึ่งจะเกิดขึ้นกับผู้อาศัยของแผ่นดินโลก, จึงเรียกหาผู้รับใช้ของเรา โจเซฟ สมิธ, จูเนียร์, และพวกกับเขาจากสวรรค์...”

“เพื่อพันธสัญญาอันเป็นนิจของเราจะได้รับการสถาปนา”⁵

พันธสัญญานี้ ซึ่งพระเจ้ามักจะตรัสว่าเป็น “พันธสัญญาใหม่และเป็นนิจ” แวดล้อมไปด้วยความสมบูรณ์แห่งพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ รวมถึงศาสนพิธีและพันธสัญญาทุกอย่างที่จำเป็นต่อความรอดของมนุษยชาติ⁶ ถึงแม้การจัดตั้งพันธสัญญาใหม่และเป็นนิจของพระเจ้าบนแผ่นดินโลกเป็นจุดประสงค์หลักของการฟื้นฟู แต่วิสุทธิชนยุคสุดท้ายบางคนไม่เข้าใจความสำคัญของพันธสัญญาและคำสัญญาถึงสิ่งดีต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นแก่ผู้คนที่ทำตาม จุดประสงค์ของบทความนี้คือเพื่อช่วยให้เราแต่ละคนมีความเข้าใจมากขึ้นและดำเนินชีวิตตามพันธสัญญาใหม่และเป็นนิจเพื่อที่เราจะได้รับชีวิต

นิรันดร์เป็นมรดก บทความนี้จะอธิบายว่าหนึ่งในศาสนาพิธีและพันธสัญญาที่สำคัญที่สุดของพระกิตติคุณ—การแต่งงานนิรันดร์—คือส่วนหนึ่งของพันธสัญญาใหม่และเป็นนิจของพระกิตติคุณ

ความหมายและจุดประสงค์ของพันธสัญญาใหม่และเป็นนิจ

พันธสัญญาในความหมายของพระกิตติคุณคือข้อตกลง สัญญา หรือการยินยอมระหว่างพระผู้เป็นเจ้ากับบุคคลคนหนึ่ง (หรือหลายคน) ที่รับศาสนาพิธีฐานะปุโรหิตโดยผู้มีสิทธิอำนาจฐานะปุโรหิตและยินยอมทำตามเงื่อนไขและข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับพันธสัญญานั้น พระผู้เป็นเจ้าทรงสถาปนาเงื่อนไขและข้อกำหนดเหล่านี้⁷

พันธสัญญาใหม่และเป็นนิจ “คือผลรวมของข้อผูกมัดและพันธสัญญาของพระกิตติคุณทั้งหมด”⁸ ที่ให้ไว้ในสมัยโบราณ⁹ และได้รับการฟื้นฟูอีกครั้งบนแผ่นดินโลกในยุคสุดท้ายนี้ สิ่งนี้อธิบายไว้ในหลักคำสอนและพันธสัญญา 66:2: “ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, เจ้าเป็นสุขแล้วที่รับ พันธสัญญา

พันธสัญญาใหม่และเป็นนิจ “คือผลรวมของข้อผูกมัดและพันธสัญญาทั้งหมดของพระกิตติคุณ”

อันเป็นนิจของเรา, แม้ความสมบูรณ์แห่งกิตติคุณของเรา, ที่ส่งออกไปถึงลูกหลานมนุษย์, เพื่อพวกเขาจะได้มีชีวิตและทรงทำให้เป็นผู้รับส่วนรัศมีภาพทั้งหลายซึ่งจะทรงเปิดเผยในวันเวลาสุดท้าย, ดังที่บรรดาศาสดาพยากรณ์และอัครสาวกในสมัยโบราณเขียนไว้.”¹⁰ เนื่องจากพันธสัญญาดังกล่าวได้รับการฟื้นฟูในสมัยการประทานสุดท้าย จึงเป็นพันธสัญญา “ใหม่” และเพราะพันธสัญญานี้ขยายออกไปช่วนิรันดร์¹¹ จึง “เป็นนิจ”

ในพระคัมภีร์พระเจ้าตรัสไว้ทั้ง “หนึ่งใน” พันธสัญญาใหม่และเป็นนิจ กับ พันธสัญญาใหม่และเป็นนิจ “โดยรวม” ตัวอย่างเช่น ใน หลักคำสอนและพันธสัญญา 22:1 พระองค์ตรัสว่าบัดนี้คือ “พันธสัญญาใหม่และเป็นนิจ อย่างหนึ่ง” ที่มีมาจากกาลเริ่มต้น” ใน หลักคำสอนและพันธสัญญา 132:4 พระองค์ตรัสทำนองเดียวกันว่าการแต่งงานนิรันดร์คือ “หนึ่งใน พันธสัญญาใหม่และเป็นนิจ” เมื่อพระองค์ตรัสถึง “หนึ่งใน” พันธสัญญาใหม่และเป็นนิจ พระองค์กำลังตรัสถึงพันธสัญญาหนึ่งในบรรดาพันธสัญญาทั้งหลายที่มีอยู่ในพระกิตติคุณของพระองค์

เมื่อพระเจ้าตรัสโดยทั่วไปถึงพันธสัญญาใหม่และเป็นนิจ “โดยรวม” พระองค์กำลังตรัสถึงความสมบูรณ์แห่งพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ ซึ่งมีศาสนพิธีและพันธสัญญาที่จำเป็นต่อความรอดและความสูงส่งของมนุษยชาติ ทั้งบัญญัติหรือการแต่งงานนิรันดร์ไม่ได้เป็นพันธสัญญาใหม่และเป็นนิจ “โดยรวม” แต่ทั้งสองอย่างคือแต่ละส่วนของพันธสัญญาใหม่และเป็นนิจ

ผู้ที่อดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่ในพันธสัญญาใหม่และเป็นนิจจะได้รับชีวิตนิรันดร์

มีพรอันยิ่งใหญ่และเป็นนิรันดร์สัญญาไว้กับผู้รับศาสนพิธีแห่งพระกิตติคุณที่ประกอบพิธีโดยสิทธิอำนาจฐานะปุโรหิตที่ถูกตั้งและผนึกโดยพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์แห่งคำสั่งสัญญา¹² และกับผู้รักษาพันธสัญญาอันศักดิ์สิทธิ์ที่เกี่ยวข้องกับพันธสัญญาดังกล่าวหลังจากนั้น พรเหล่านี้ได้แก่การให้อภัยบาป¹³ พลังอำนาจของความเป็นพระผู้เป็นเจ้า¹⁴ และการเป็นเพื่อนของพระวิญญาณบริสุทธิ์¹⁵ พร้อมด้วยการนำทาง การคลาย การปลดปล่อย สันติสุข ความหวัง และการชำระให้บริสุทธิ์ซึ่งควบคุมกำกับของประทานนั้น¹⁶

พรอันยิ่งใหญ่ที่สุดในบรรดาพรและของประทานทั้งปวงของพระผู้เป็นเจ้าคือชีวิตนิรันดร์—ซึ่งเป็นชีวิตที่พระผู้เป็นเจ้าทรงดำรงอยู่!¹⁷ ของประทานนี้ให้ไว้เฉพาะผู้ที่รับศาสนพิธีของพระกิตติคุณอย่างครบถ้วนและปฏิบัติตามพันธสัญญาที่ระบุไว้ในพันธสัญญาใหม่และเป็นนิจ¹⁸ ในพระคำของพระเจ้า: “พันธสัญญาใหม่และเป็นนิจ . . . สถาปนาไว้เพื่อความสมบูรณ์แห่งรัศมีภาพของเรา”¹⁹ แน่แน่นอนว่า ผู้ที่เข้าสู่พันธสัญญาใหม่และเป็นนิจและอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่ “จะออกมาในการฟื้นคืนชีวิตครั้งแรก . . . และจะสืบทอดบัลลังก์, อาณาจักร, มลฑล, และอำนาจ, อำนาจการปกครอง, ยอดสูงสุดและห้วงลึกทั้งปวง”²⁰ พระเจ้าทรงประกาศอย่างเฉียบขาดว่า “มันจะบังเกิดกับพวกเขาในสิ่งทั้งปวงไม่ว่าอะไรก็ตามที่ผู้รับใช้ของเราให้ไว้แก่พวกเขา, ในกาลเวลา, และตราบนานนิรันดร์; และจะมีผลบังคับเต็มที่เมื่อพวกเขาไปจากโลก; และพวกเขาจะผ่านเหล่าเทพ, และบรรดาผู้เป็นเจ้า, ซึ่งกำหนดไว้ให้อยู่ที่นั่น, ไปสู่ความสูงส่งและรัศมีภาพของพวกเขาในสิ่งทั้งปวง, ดังที่ผนึกไว้บนศีรษะพวกเขา, ซึ่งรัศมีภาพนี้จะเป็นความสมบูรณ์และความต่อเนื่องของพงศ์พันธุ์ทั้งหลาย

ตลอดกาลและตลอดไป. เมื่อนั้นพวกเขาจะเป็นผู้เป็นเจ้า”²¹

สรุปคือ ผู้คนที่เข้าไปในพันธสัญญาใหม่และเป็นนิจ อดทนอย่างซื่อสัตย์จนกว่าชีวิตจะหาไม่ จะ (1) ได้รับความบริบูรณ์แห่งรัศมีภาพของพระผู้เป็นเจ้า (2) ขึ้นชมยินดีกับพลังอำนาจแห่งความเป็นเหมือนพระผู้เป็นเจ้าในกาลเวลาและนิรันดร์²² (3) ได้รับความสูงส่ง (4) ปิติยินดีในการแต่งงานนิรันดร์และทวีขึ้น และ (5) เป็นผู้เป็นเจ้า เมื่อนำมารวมกันแล้ว พรเหล่านี้ทำให้เกิดของประทานแห่งชีวิตนิรันดร์

เราต้องเชื่อฟังพันธสัญญาแต่ละอย่างที่อยู่ภายในพันธสัญญาใหม่และเป็นนิจ

พระเจ้าทรงประกาศอย่างชัดเจนว่าเราได้รับพรอันสูงส่งเหล่านี้ก็ต่อเมื่อเราเชื่อฟังกฎของพระองค์ตามที่ทรงกำหนดไว้ในพันธสัญญาใหม่และเป็นนิจเท่านั้น “พันธสัญญาใหม่และเป็นนิจนั้น . . . สถาปนาไว้เพื่อความสมบูรณ์แห่งรัศมีภาพของเรา; และคนที่ได้รับความสมบูรณ์ของรัศมีภาพนั้นต้องปฏิบัติตามและจะปฏิบัติตามกฎ, มิฉะนั้นเขาจะอัปมงคล, พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้า ตรัส.”²³ พระองค์ทรงประกาศด้วยว่า “เพราะคนทั้งปวงที่ปรารถนาได้รับพรจากมือเราจะปฏิบัติตามกฎซึ่งกำหนดไว้สำหรับพรนั้น, และเงื่อนไขในนั้น, ดังที่วางไว้ นับแต่ก่อนการวางรากฐานของโลก.”²⁴ ใน

ภาคเดียวกันของหลักคำสอนและพันธสัญญา พระเจ้าทรงย้ำประเด็นนี้ว่า “ตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้า, เว้นแต่เจ้าจะปฏิบัติตามกฎของเรา เจ้าจะบรรลุถึงรัศมีภาพนี้ไม่ได้.”²⁵

ข้อกำหนดอันตรงไปตรงมาที่เราต้องเชื่อฟังกฎของพระผู้เป็นเจ้าเพื่อจะรับรัศมีภาพที่พระองค์ทรงเสนอให้นั้น ประยุกต์ใช้กับศาสนพิธีและพันธสัญญาทุกอย่างที่อยู่ภายในพันธสัญญาใหม่และเป็นนิจ ตัวอย่างเช่น ถ้าข้าพเจ้าไม่รับศาสนพิธีและรักษาพันธสัญญาของบัญญัติมา ข้าพเจ้าจะอัปมงคล หมายความว่าข้าพเจ้าจะไม่ก้าวหน้า—ข้าพเจ้าไม่สามารถรับความบริบูรณ์แห่งรัศมีภาพของพระองค์เป็นมรดก ในทำนองเดียวกันถ้าข้าพเจ้าไม่รับศาสนพิธีต่างๆ ของพระวิหารและไม่รักษาพันธสัญญาที่เกี่ยวข้อง หรือถ้าข้าพเจ้าปฏิเสธไม่รับศาสนพิธีใดๆ ของพระกิตติคุณหรือปฏิเสธที่จะปฏิบัติตามสิ่งที่

พรนิรันดร์และยิ่งใหญ่
สัญญาไว้กับผู้ที่ได้รับ
ศาสนพิธีต่างๆ
ของพระกิตติคุณ

เกี่ยวข้องกับพันธสัญญา ข้าพเจ้าก็ไม่สามารถได้รับความสูงส่งแทนที่จะเป็นเช่นนั้น ข้าพเจ้าจะอับมงคล หมายความว่าความก้าวหน้าของข้าพเจ้าจะหยุดลง สรุปคือ ข้าพเจ้าต้องรับศาสนพิธีทุกอย่างของพระกิตติคุณและปฏิบัติตามทุกสิ่งที่เกี่ยวข้องกับพันธสัญญาหากชีวิตนิรันดร์คือความปรารถนาของข้าพเจ้า

ความหมายของพันธสัญญาในฐานะที่เราซึ่งเป็นวิสุทธิชนยุคสุดท้ายยินยอมดำเนินชีวิตตามสามารถจำแนกเป็นสี่ข้อดังนี้

- (1) รับพระนามของพระผู้ช่วยให้รอดไว้กับเรา ระลึกถึงพระองค์ตลอดเวลา และทำตามแบบอย่างของพระองค์
- (2) รักษาพระบัญญัติของพระองค์ทุกข้อ (3) เต็มใจรับใช้บุตรธิดาของพระผู้เป็นเจ้าในฐานะส่วนหนึ่งของงานแห่งความรอดของพระองค์ แม้เป็นการเสียสละส่วนตัว (4) อุทิศถวายตนและทรัพย์สินของเราเพื่องานของพระเจ้า

เนื่องด้วยกฎของพระผู้เป็นเจ้า พระกิตติคุณ (และรัศมีภาพที่ทรงเสนอให้) ได้รับผ่านศาสนพิธีที่เจาะจงซึ่งประกอบโดยสิทธิอำนาจของฐานะปุโรหิต โดยผ่านศาสนพิธีของฐานะปุโรหิต อำนาจของความเป็นเหมือนพระผู้เป็นเจ้าจะประจักษ์ในชีวิตเรา—แต่จะขึ้นอยู่กับว่าเรารักษาพันธสัญญาที่เกี่ยวข้องเท่านั้น พันธสัญญากระตุน หรือให้ชีวิต ศาสนพิธี เป็นเหมือนเครื่องยนต์ที่ให้พลังชีวิตแก่รถยนต์และทำให้รถขนส่งสิ่งที่อยู่บนรถจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง กล่าวโดยย่อคือ ถ้าเราเอาใจใส่และซื่อสัตย์ต่อพันธสัญญาที่ควบคุมกับศาสนพิธีที่เราได้รับ เราจะเติบโตในความรู้เกี่ยวกับพระผู้เป็นเจ้าและประสบกับ “อำนาจของความเป็นเหมือนพระผู้เป็นเจ้า”²⁶ จากพระคุณของพระผู้เป็นเจ้าโดยผ่านการชดใช้ของพระคริสต์²⁷

สถานที่แต่งงานในพันธสัญญาใหม่และเป็นนิจ

ใน หลักคำสอนและพันธสัญญา 132:4 พระเจ้าตรัสว่า พระองค์กำลังจะเปิดเผยพันธสัญญาใหม่และเป็นนิจ “อย่างหนึ่ง” และคริสต์เสริมว่า “หากเจ้าหาปฏิบัติตามพันธสัญญานั้นไม่, เมื่อเป็นดังนี้เจ้าก็จะอับมงคล; เพราะไม่มีใครจะปฏิเสธพันธสัญญานี้และได้รับอนุญาตให้เข้ามาในรัศมีภาพของเราได้.” ถ้อยคำนี้กล่าวถึงพันธสัญญาของการแต่งงานนิรันดร์²⁸ ซึ่งประกอบพิธีโดยสิทธิอำนาจฐานะปุโรหิตที่ถูกต้อง²⁹ อันเป็นส่วนสำคัญและจำเป็นของพันธสัญญาใหม่และเป็นนิจ “โดยรวม” (ความ

สมบูรณ์ของพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเยซูคริสต์)³⁰ พระเจ้าทรงเน้นความสำคัญยิ่งในพันธสัญญาของการแต่งงานนิรันดร์โดยตรัสกับเราว่าผู้ที่ปฏิเสธพันธสัญญานี้จะไม่ได้รับชีวิตนิรันดร์³¹

บางคน รวมถึงสมาชิกศาสนจักรบางคน อ่าน หลักคำสอนและพันธสัญญา 132:4 อย่างไม่ถูกต้อง โดยให้ความหมายว่าการแต่งงานหลายคนจำเป็นสำหรับความสูงส่ง ทำให้พวกเขาเชื่อว่าการแต่งงานหลายคนเป็นสิ่งที่ต้องทำเพื่อความสูงส่งในอาณาจักรนิรันดร์ อย่างไรก็ตาม สิ่งนี้ไม่ได้รับการสนับสนุนในการเปิดเผย ดังที่บันทึกไว้ใน หลักคำสอนและพันธสัญญา 131 และ 132 พระเจ้าทรงแนะนำกฎการแต่งงานนิรันดร์โดยตรัสอย่างแข็งขันถึงการผนึกของชายและหญิง (ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 132:4-7, 15-25) โดยทรงกำหนดกฎ

การแต่งงานนิรันดร์ในบริบทของการแต่งงานที่มีคู่สมรสคนเดียว พระเจ้ารับสั่งอย่างเรียบง่ายว่าพรของความสูงส่ง มีให้แก่ชายและหญิงแต่ละคนผู้ที่เข้าสู่พันธสัญญาของการแต่งงานนิรันดร์อย่างมีค่าควรซึ่งประกอบพิธีโดยสิทธิอำนาจฐานะปุโรหิตที่ถูกต้อง มีอิสระว่าจะเลือกการแต่งงานหลายคน หรือการมีคู่สมรสเพียงคนเดียว³²

หลักคำสอนและพันธสัญญา 132:19 กล่าวอย่างชัดเจนว่าชีวิตนิรันดร์นั้นสัญญาแก่ผู้ที่มีคู่สมรสเพียงคนเดียวซึ่งผนึกโดยอำนาจ

ฐานะปุโรหิตและผู้ที่ปฏิบัติตามพันธสัญญา—อย่างไม่มีเงื่อนไขหรือข้อเรียกร้องเพิ่มเติม ชายหญิงคนใดก็ตามที่ได้รับการผนึกในวิธีนี้และผู้ที่ดำเนินชีวิตภายใต้พันธสัญญานี้จะได้รับความสูงส่ง³³ วิธีปฏิบัติที่มีอยู่ในประวัติศาสตร์สอดคล้องกับหลักคำสอนของการแต่งงานนิรันดร์ดังอธิบายไว้ที่นี่³⁴ ศาสนพิธีที่ผนึกคู่สามีภรรยาเพื่อนิรันดรมีพันธสัญญาและพรเดียวกันกับการแต่งงานแบบมีคู่ครองเพียงคนเดียวและการแต่งงานหลายคนที่ได้รับการเห็นชอบซึ่งกระทำในอดีต พันธสัญญาและพรเดียวกันนี้จะมีให้หลังจากชีวิตนี้สำหรับคนซื่อสัตย์ที่ไม่มีโอกาสได้รับการผนึกในความเป็นมรดก³⁵

หลังจากการเปิดเผยกฎและพันธสัญญาของการแต่งงานนิรันดร์ระหว่างชายหนึ่งคนกับหญิงหนึ่งคน พระเจ้าทรงสอนโจเซฟ สมิธว่าชายหนึ่งคนสามารถแต่งงานอย่างชอบธรรมกับหญิงได้มากกว่าหนึ่งคนภายใต้พันธสัญญาของการแต่งงานนิรันดร์เมื่อ

โดยผ่าน
ศาสนพิธีฐานะปุโรหิต
ที่อำนาจของความเป็น
เหมือนพระผู้เป็นเจ้าเป็นที่
ประจักษ์ในชีวิตเรา

ได้รับความเห็นชอบหรือพระบัญชาจากพระเจ้าผ่าน
ศาลาพยากรณ์ที่ได้รับแต่งตั้งอย่างเป็นทางการ
(ผู้ที่ถือฤกษ์ฐานะปุโรหิตที่เกี่ยวข้อง)³⁶ พระเจ้า
ประทานความเห็นชอบและพระบัญชาที่จะปฏิบัติ
การแต่งกรรยาหลายคนผ่านอัคราฮัมและศาลา
พยากรณ์ในสมัยโบราณ³⁷ ซึ่งประทานแก่ศาลา
พยากรณ์โจเซฟ สมิธเช่นเดียวกันว่า “เราให้แก่เจ้า,
ผู้รับใช้ของเรา โจเซฟ, หน้าทีรับผิชอบ, และพื้นฟู
สิ่งทั้งปวง.”³⁸

หลายปีต่อมา พระเจ้าทรงเพิกถอนความเห็นชอบ
และพระบัญชาให้สมาชิกศาสนจักรเข้าสู่การ
แต่งกรรยาหลายคน (กล่าวอีกนัยหนึ่ง ได้รับการ
ผนึกกับคู่ครองที่ยังมีชีวิตมากกว่าหนึ่งคน) เมื่อ
ประธานวิลฟอร์ด วูดร็อฟ (1807-1898) ออก
คำแถลงนโยบายปี 1890³⁹ สิ่งนี้นำไปสู่การสิ้นสุด
ของการแต่งกรรยาหลายคน หมายความว่าไม่มี
สมาชิกศาสนจักรคนใดสามารถแต่งงานหรือได้รับ
การผนึกกับคู่ครองที่ยังมีชีวิตมากกว่าหนึ่งคน
อีกต่อไป เป็นที่น่าสังเกตว่าคำแถลงนโยบายดังกล่าว
ไม่ได้ขัดขวางชายที่มีค่าควรคนใดที่ผนึกกับภรรยา

“การแต่งงานซีเลสเชียล
จำเป็นต่อความบริบูรณ์
ของรัศมีภาพในโลกที่
จะมาถึง”

ซึ่งปัจจุบันสิ้นชีวิตแล้วจากการผนึกกับอีกคนซึ่ง
เป็นคู่ครองที่ยังมีชีวิตอยู่ ข้อความที่กล่าวไว้ก่อน
หน้านี้น่าสอดคล้องกับหลักคำสอนที่ได้รับการ
เปิดเผยว่าการแต่งงานที่มีคู่สมรสเพียงคนเดียวเป็น
มาตรฐานของพระเจ้าสำหรับการแต่งงานเว้นแต่
พระองค์จะทรงประกาศและทรงอนุญาตให้เป็นอื่น
โดยผ่านตัวแทนที่ได้รับแต่งตั้งอย่างเป็นทางการ
จากพระองค์ หมายถึงประธานและศาลาพยากรณ์
ของศาสนจักร⁴⁰

ในนามของฝ่ายประธานสูงสุดและการตอบ
คำถามที่ว่า “การแต่งกรรยาหลายคนหรือการ
แต่งงานซีเลสเชียลจำเป็นต่อความบริบูรณ์ของ
รัศมีภาพในโลกที่จะมาถึงหรือไม่” ประธาน
ชาร์ลส์ ดับเบิลยู. เพน โรส (1832-1925) เขียนว่า
“การแต่งงานซีเลสเชียลจำเป็นต่อความบริบูรณ์
ของรัศมีภาพในโลกที่จะมาถึง ดังที่อธิบายไว้ใน
การเปิดเผยเกี่ยวกับเรื่องนี้ แต่ *ไม่ได้กล่าวว่าการ
แต่งกรรยาหลายคนเป็นสิ่งที่จำเป็น*”⁴¹

ในปี 1933 ฝ่ายประธานสูงสุดประกาศว่า “การ
แต่งงานซีเลสเชียล—เป็นการแต่งงานเพื่อกาลเวลา

และนิรันดร์—กับพหุสมรสหรือการแต่งงานหลายหลายคนไม่ได้มีความหมายที่คล้ายกันเลย การแต่งงานแบบมีคู่ครองเพียงคนเดียวเพื่อกาลเวลาและนิรันดร์ ซึ่งเป็นพิธีอันศักดิ์สิทธิ์ในพระวิหารของเรานั้นเป็นไปตามพระคำรัสของพระเจ้าและกฎของศาสนจักร คือการแต่งงานซีเลสเชียล”⁴²

เอ็ดเดอร์บรูซ อาร์. แมคคองกิ (1915-1985) แห่งไคโรม์อัครสาวกสิบสองเขียนสิ่งที่สอดคล้องกับข้อความนี้ว่า “การแต่งงานหลายหลายคนไม่จำเป็นต่อความรอดหรือความสูงส่ง นี่ไฟและผู้คนที่ท่านถูกปฏิเสธอำนาจที่มีจะกรรยามากกว่าหนึ่งคนแต่พวกเขายังสามารถได้รับพรทุกประการในนิรันดร์ที่พระเจ้าทรงมีให้ผู้คน ในยุคสมัยของเรา พระเจ้าทรงสรุปด้วยการเปิดเผยหลักคำสอนเรื่องความสูงส่งและทรงอธิบายเรื่องนี้ในเชิงการแต่งงานของชายหนึ่งคนกับหญิงหนึ่งคน (คพ. 132:1-28) หลังจากนั้น ทรงเพิ่มเติมหลักธรรมที่เกี่ยวข้องกับการมีภรรยาหลายคนด้วยการกำหนดเงื่อนไขอันชัดเจนว่าการแต่งงานเช่นนั้นจะมีผลก็ต่อเมื่อได้รับความเห็นชอบจากประธานศาสนจักร

เพราะทุกคนที่ปฏิบัติตามข้อตกลงของพันธสัญญาใหม่และเป็นนิจจะมีปิติและสันติสุขในโลกนี้และชีวิตนิรันดร์ในโลกหน้าเป็นรางวัล

(ค.พ. 132:7, 29-66)”⁴³

ดังที่ได้รับการนำทางจากพระเจ้าโดยผ่านศาสดาพยากรณ์ของพระองค์ ปัจจุบันศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายไม่ปฏิบัติกรแต่งงานหลายคนอีกต่อไป บุคคลที่ยังปฏิบัติเช่นนั้นไม่ได้รับอนุญาตให้เข้าร่วมศาสนจักรหรือเป็นสมาชิกของศาสนจักร ศาสนจักรยืนยันว่าการแต่งงานแบบมีคู่ครองเพียงคนเดียวเป็นมาตรฐานของพระผู้เป็นเจ้าสำหรับการแต่งงาน ยกเว้นเมื่อพระองค์ทรงเห็นชอบหรือมีพระบัญชาให้เป็นอื่นผ่านศาสดาพยากรณ์ของพระองค์ ศาสนจักรไม่สอนว่าการมีส่วนร่วมในการแต่งงานหลายคนจำเป็นต่อความสูงส่ง

สรุป

มีอีกมากที่เรายังไม่รู้เกี่ยวกับชีวิตหลังจากชีวิตนี้ อย่างไรก็ตาม เรา รู้ว่าการได้รับและปฏิบัติตามพันธสัญญาใหม่และเป็นนิจจำเป็นต่อการได้รับชีวิตนิรันดร์เป็นมรดก เรา รู้เช่นกันว่า “สังคมอย่างเดียวกันนั้นซึ่งมีอยู่ท่ามกลางพวกเราที่นี่”—ในความเป็น

มรรคย์—“จะมีอยู่ท่ามกลางพวกเราที่นั่น”—ในชีวิตหลังจากชีวิตนี้—“เพียงแต่จะควบคู่ไปกับบริษัณภาพนิรันดร์”⁴⁴

พรอันสูงส่งที่มีผ่านพันธสัญญาใหม่และเป็นนิจเป็นศูนย์กลางต่อจุดประสงค์อันยิ่งใหญ่แห่งแผนของพระบิดาและการฟื้นฟูศาสนจักรของพระเยซูคริสต์ในยุคสุดท้ายนี้ “ความเจิดจ้าอันบริบูรณ์แห่งความหวัง”⁴⁵ พันธสัญญาอันเปี่ยมไปด้วยรัศมีภาพนี้คลอให้ผู้ที่ซื่อสัตย์เตรียม “เสมอให้จิตวิญญาณมนุษย์, ซึ่งจะทำให้พวกเขามั่นคงและแน่วแน่, ทำงานดีมากมายอยู่เสมอ, อันจะนำไปสู่การสรรเสริญพระผู้เป็นเจ้า.”⁴⁶ เพราะทุกคนที่ปฏิบัติตามข้อตกลงของพันธสัญญาใหม่และเป็นนิจ จะมีปิตและสันติสุขในโลกนี้และชีวิตนิรันดร์ในโลกหน้าเป็นรางวัล⁴⁷ ■

อ้างอิง

1. ดู “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก,” *เลียวโซนา* พ.ศ. 2010, 129; ดู *God Loveth His Children* (จูสสาร, 2007), 1 ด้วย.
2. ดู โรเบิร์ต ดี. เฮลส์, “แผนแห่งความรอด: ขุมทรัพย์อันศักดิ์สิทธิ์ของความรู้เพื่อนำทางเรา,” *เลียวโซนา* ค.ศ. 2015, 32-39.
3. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 14:7.
4. ดู โรเบิร์ต ดี. เฮลส์, “แผนแห่งความรอด: ขุมทรัพย์อันศักดิ์สิทธิ์ของความรู้เพื่อนำทางเรา,” 32-39.
5. หลักคำสอนและพันธสัญญา 1:17, 22.
6. หลักคำสอนและพันธสัญญา 66:2.
7. ดู Bible Dictionary, “พันธสัญญา”
8. โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ, *Doctrines of Salvation*, ed. บรูซ อาร์. แมคคองกี, 3 vols. (1954-56), 1:156.
9. ดู เฮอร์มิย์ 32:40; หลักคำสอนและพันธสัญญา 22:1.
10. เน้นตัวเอน; ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 39:11 ด้วย; 45:9; 49:9; 88:131, 133; 101:39.
11. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 132:7.
12. ประธานาธิบดี โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ (1876-1972) สอนดังนี้ “พระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์แห่งคำสัญญาคือพระวิญญาณบริสุทธิ์ ผู้ที่วางและประทับตราอนุญาตทุกศาสนพิธีไม่ว่าจะเป็น บัพติศมา การยืนยัน การแต่งตั้ง การแต่งงาน คำสัญญาคือพรที่ได้รับผ่านความซื่อสัตย์ หากบุคคลหนึ่งฝ่าฝืนพันธสัญญา ไม่ว่าจะพันธสัญญาบัพติศมา การแต่งตั้ง การแต่งงาน หรือพันธสัญญาอื่น พระวิญญาณจะถอนตราประทับอนุญาต และจะไม่ได้รับพร ศาสนพิธีทุกอย่างได้รับการผนึกด้วยคำสัญญาโดยมีรางวัลซึ่งขึ้นอยู่กับความซื่อสัตย์ พระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์จะถอนตราประทับอนุญาตเมื่อไม่รักษามพันธสัญญา” (*Doctrines of Salvation*, 1:45; ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 76:52-53; 132:7 ด้วย).
13. ดู กิจการของอัครทูต 2:38; 2 นิโไฟ 31:17; โมโรไน 8:25.
14. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 84:19-21; ดู โมโรไน 10:32-33 ด้วย.
15. ดู ยอห์น 14:26; หลักคำสอนและพันธสัญญา 121:45-46.
16. ดู 2 นิโไฟ 32:5; 3 นิโไฟ 27:20; โมโรไน 8:26; หลักคำสอนและพันธสัญญา 11:13; โมเสส 6:59-61.
17. “Eternal life is God’s life, or life with God” (ฮาโรลด์ บี. ลี, ในรายงานการประชุมใหญ่, ค.ศ. 1956, 61). “ผู้ที่แต่งงานในพระวิหารเพื่อกาลเวลาและนิรันดร์จะได้รับพรแห่ง *ชีวิตนิรันดร์* ข้าพเจ้านั่นคำว่า *ชีวิตนิรันดร์* ชีวิตนิรันดร์คือชีวิตของพระผู้เป็นเจ้า นั่นคือการเป็นเหมือนพระองค์” (โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ, *คำสอนของคำกล่าวพระกิตติคุณ*, comp. โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ จูเนียร์, 5 vols. (1957-66), 4:197).
18. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 14:7.
19. หลักคำสอนและพันธสัญญา 132:6.
20. หลักคำสอนและพันธสัญญา 132:19.
21. หลักคำสอนและพันธสัญญา 132:19-20.
22. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 84:19-21.
23. หลักคำสอนและพันธสัญญา 132:6.
24. หลักคำสอนและพันธสัญญา 132:5.

25. หลักคำสอนและพันธสัญญา 132:21.
26. หลักคำสอนและพันธสัญญา 84:20-21.
27. ดู โมโรไน 10:32-33.
28. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 132:4, 15.
29. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 132:7, 18.
30. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 132:6-7; ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 66:2 ด้วย.
31. ขอให้สังเกตว่าผู้ที่ “ปฏิเสธ” ชีวิตนิรันดร์จะถูกปฏิเสธจากพันธสัญญานี้ ในทางกลับกัน ผู้ที่ไม่มีโอกาสแต่งงานนิรันดร์ในชีวิตนี้จะได้รับโอกาสแต่งงานนิรันดร์ในชีวิตหน้า ให้ดูเชิงอรรถ 35 ด้านล่างด้วย.
32. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 132:15-25.
33. สำหรับตัวอย่างเพิ่มเติมที่ยืนยันว่าผู้แต่งงานที่มีคู่ครองเพียงคนเดียวได้รับการผนึกเพื่อนิรันดร์และรักษามพันธสัญญาที่เกี่ยวข้องจะได้รับความสูงส่ง ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 131.
34. ดูหัวข้อพระกิตติคุณ “แต่งภรรยาหลายคนในศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย,” topics.lds.org.
35. “วิสุทธิชนยุคสุดท้ายที่สิ้นชีวิตหลังจากดำเนินชีวิตอย่างซื่อสัตย์จะไม่มีใครสูญเสียสิ่งใดเพราะไม่ได้ทำบางอย่างที่ไม่เอื้ออำนวยให้เขาทำ กล่าวอีกนัยหนึ่งคือถ้าชายหนุ่มหรือหญิงสาวไม่มีโอกาสแต่งงาน และพวกเขาดำเนินชีวิตอย่างซื่อสัตย์จนถึงวันที่พวกเขาสิ้นชีวิต พวกเขาจะได้รับพรทุกประการ ความสูงส่ง และรัศมีภาพที่ชายหรือหญิงใดจะมีได้ถ้าพวกเขามีโอกาสและปรับปรุง นั่นเป็นสิ่งที่แน่นอนและเชื่อถือได้” (*คำสอนของประธานศาสนจักร: ลอเรนโซ สโนว์* [2011], 130).
36. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 132:34-35, 37-39.
37. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 132:34-39.
38. หลักคำสอนและพันธสัญญา 132:40.
39. ดู ข้อประกาศอย่างเป็นทางการ 1.
40. ดู เจคอบ 2:27-30. แม้ว่าพระเจ้าจะไม่ทรงอธิบายเหตุผลทุกอย่างสำหรับพระบัญชาหรือการอนุญาตให้ปฏิบัติการแต่งภรรยาหลายคนใน หลักคำสอนและพันธสัญญา 132 แต่พระเจ้าทรงบอกเหตุผลสองข้อดังนี้ (1) ทำให้สัญญาเกิดสัมฤทธิ์ผลตามพันธสัญญาอับราฮัม และ (2) “เพื่อขยายเผ่าพันธุ์และเพิ่มพูนให้เต็มแผ่นดินโลก” (ค.พ. 132:63; ดู ข้อ 34 ด้วย). บางทีเจคอบ 2:30 อาจเสนอข้อความที่กระชับที่สุดว่าเหตุผลบางครั้งพระเจ้าทรงบัญชาให้มีการแต่งภรรยาหลายคน “พระเจ้าจอมโยธาคริสต์, เพราะหากเราจะ, เลี้ยงพงศ์พันธุ์ให้ทวีขึ้นเพื่อเรา, เราจะบัญชาผู้คนของเรา; มิฉะนั้นพวกเขาจะสับสนเรื่องเหล่านี้.” ดูหัวข้อพระกิตติคุณ “แต่งภรรยาหลายคนในศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย,” ด้วย topics.lds.org.
41. Charles W. Penrose, “Peculiar Questions Briefly Answered,” *Improvement Era*, ก.ย. 1912, 1042; เน้นตัวเอน.
42. ใน James R. Clark, comp., *ข่าวสารจากฝ่ายประธานสูงสุดของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย*, 6 vols. (1965-75), 5:329.
43. บรูซ อาร์. แมคคองกี, *Mormon Doctrine*, 2nd ed. (1966), 578-79; เน้นตัวเอน. ดูคำกล่าวต่อไปนี้อย่างละเอียดเมื่อลวิน เอ. บัลลาร์ด (1873-1939) แห่งไคโรม์อัครสาวกสิบสองด้วย “ผู้ที่ปฏิเสธการเพิ่มอันไม่รู้จักจะไม่เป็นอย่างที่พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็น เพราะนั่นเกี่ยวข้องกับสิ่งอื่นๆ ซึ่งทำให้พระองค์ทรงเป็นพระผู้เป็นเจ้า *วิสุทธิชนยุคสุดท้าย* พึงเข้าใจอย่างชัดเจนว่านิรันดร์ของพันธสัญญาการแต่งงานเป็นการผนึกหญิงอย่างน้อยหนึ่งคนเข้ากับชายหนึ่งคนเพื่อกาลเวลาและเพื่อชั่วนิรันดร์ จากนั้นต้องไม่สับสนกับประเด็นดังกล่าวและจินตนาการว่าหมายถึงหญิงมากกว่าหนึ่งคนแน่นอนว่าอาจหมายถึงอย่างน้อยก็หมายความว่าชายหนึ่งคนกับหญิงหนึ่งคนได้รับการผนึกด้วยกันโดยอำนาจฐานะปุโรหิตอันศักดิ์สิทธิ์และโดยความเห็นชอบให้ผนึกจากพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อกาลเวลาและเพื่อชั่วนิรันดร์ หลังจากนั้นพวกเขารักษามพันธสัญญาของพวกเขาก่อนที่พวกเขาจะมีสิทธิรับระดับสูงสุดของรัศมีภาพซีเลสเตียล และพวกเขานั้นจากบรรดาทุกกลุ่มของลูกๆ พระบิดาที่จะได้รับคำสัญญาแห่งการเพิ่มขึ้นโดยไม่มีที่สิ้นสุดหรือชั่วนิรันดร์” (*The Three Degrees of Glory: A Discourse* โดย เมลวิน เอ. บัลลาร์ด, Sept. 22, 1922, 10; เน้นตัวเอน).
44. หลักคำสอนและพันธสัญญา 130:2.
45. 2 นิโไฟ 31:20.
46. อีเธอร์ 12:4.
47. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 59:23.

“ผมให้ คำมั่นสัญญา กับพระเจ้าไปแล้ว”

โดย เนสเตอร์ เกอร์เบโด
ผู้ให้คำปรึกษาด้านประวัติศาสตร์จักร
ภาคอเมริกาใต้ ตอนใต้

เฮอร์กลีโอ ซิมาร์รอน ซาลาซาร์เป็นผู้นำในชุมชนชาชิบ้านเกิดของเขาทางตอนเหนือของเอกวาดอร์ จนถึงวันนี้ชาชียังคงรักษาวิถีชีวิตอันมีลักษณะเฉพาะและมีระบบตุลาการของตนเองพร้อมด้วยสภาชุมชน ผู้ว่าการ และผู้พิพากษา บทบาทการเป็นผู้นำเหล่านี้เป็นตำแหน่งเกียรติยศที่ครอบครัวถือครองมาหลายรุ่นและสร้างบนฐานลึกลับของความเคารพนับถือจากชุมชน การเคารพตำแหน่งคือการไว้วางใจให้ดูแลและส่งต่อให้คนรุ่นถัดไป

แต่แผนชีวิตของเฮอร์กลีโอ ซิมาร์รอนเปลี่ยนไปในปี 1996 เมื่อวิลสันลูกชายของเขากลับจากการศึกษาในกินินเดพร้อมพระคัมภีร์มอรมอนและประจักษ์พยานอันมั่นคงในศาสนาใหม่ของเขา วิลสันเปี่ยมด้วยศรัทธาและความกระตือรือร้นของผู้พบความจริง เขาแบ่งปันข่าวสารพระกิตติคุณกับครอบครัว และไม่นานคนเหล่านั้นก็รับบัพติศมาในแม่น้ำคานานเด

แต่เมื่อครอบครัวซิมาร์รอนแบ่งปันพระกิตติคุณกับมิตรสหายและเพื่อนบ้านที่ชาชิ ความขัดแย้งอย่างรุนแรงก็เกิดขึ้น ชาวชาชิบางคนรู้สึกว่าความเชื่อของเฮอร์กลีโอ ซิมาร์รอนทำให้เขาเป็น

ศาสนจักร ได้รับการสถาปนาในเมือง
ไกวยากานา ประเทศเอกวาดอร์ ส่วนใหญ่
เป็นเพราะเฮอร์กลีโอ ซิมาร์รอน
ได้ทำการตัดสินใจที่ยากเพื่อจะเชื่อสัตย์
ต่อประจักษ์พยานของเขา

คนนอกคิดและถึงกับคิดจะใช้ความรุนแรงกับเขา
หลายคนรู้สึกว่าเป็นฐานะผู้นำ เขาไม่ควรเข้า
ร่วมศาสนาใหม่ที่อาจทำให้ผู้คนแตกแยก ด้วย
ความกังวลเรื่องนี้คนเหล่านั้นจึงนำตัวเขาไปให้

หลังจากงานเผยแผ่ศาสนาของครอบครัวซิมาร์รอน
60 คนรับบัพติศมาในแม่น้ำคานานเดเมื่อเดือน
พฤษภาคม ค.ศ. 1999

สภามุขนไต้สวน นั้นคงจะเป็นประสบการณ์ยากที่สุดอย่างหนึ่งของชีวิตเวอร์กิลิโอ

วิลสันเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นว่า “สภามุขนไต้สวน และบอกคุณพ่อของผมว่า ‘คุณจะยังคงเป็นผู้ว่าการของเราถ้าคุณปฏิเสธศาสนจักรของพระเยซูคริสต์ คุณต้องถอนคำพูด’ คุณพ่อบอกว่า ‘ผมให้คำมั่นสัญญากับพระเจ้าแล้ว และเมื่อคนหนึ่งให้คำมั่นสัญญากับพระเจ้า เขาจะถอนคำพูดไม่ได้ ผมทิ้งศาสนจักรไม่ได้ ถ้าคุณคิดว่าผมเป็นผู้ว่าการที่ทำให้คนหาเงินแยก ถ้าอย่างนั้นพวกคุณก็เลือกอีกคนหนึ่งมาแทนผมวันนี้เลย’ จากนั้นผมก็เห็นภาพคุณพ่อกำลังร้องไห้ สภาเงียบกริบนานกว่าห้านาที—‘ไม่มีใครพูดอะไร จากนั้นก็มีคนหนึ่งพูดว่า ‘ไปได้แล้วผู้ว่าการ’ คุณพ่อของผมลุกขึ้นยืนช้าๆ คุณแม่ พี่สาว กับผมเดินตามท่านออกจากสภา”

หลังจากบราเดอร์ชิมาร์รอนถูกถอดตำแหน่ง วันยากๆ ก็เกิดขึ้นกับครอบครัว โดยรู้สึกว่หลายคนที่เคยเคารพพวกเขาถูกเหยียดหยามพวกเขา ครอบครัวนี้จึงหันมาพึ่งศาสนาที่พวกเขาเชื่อมั่นและสั่งสอนพระกิตติคุณด้วยศรัทธาแรงกล้า โอมาร์ อินทริอาโก ซีซาร์ ประธานสภาคณะของพวกเขารับว่า “พวกเขาเริ่มสั่งสอนพระกิตติคุณจากบ้านหนึ่งไปอีกบ้านหนึ่งให้แต่ละครอบครัวของชุมชนนี้ สาขาไกวยากานาเริ่มจากเวอร์กิลิโอ ชิมาร์รอนกับวิลสันลูกชายของเขา ศาสนจักรได้รับการสถาปนาเพราะศรัทธา ความเข้มแข็ง และประจักษ์พยานของเขา”

เพียงไม่กี่ปี ความพยายามของครอบครัวชิมาร์รอนเกิดผลมากมาย วันที่ 30 พฤษภาคม ค.ศ. 1999 กลายเป็นวันเฉลิมฉลองในไกวยากานาเมื่อจัดพิธีบัพติศมาครั้งใหญ่ ประธานอินทริอาโก

เล่าว่า “เรามารวมพร้อมโรเบิร์ตโต การ์เซียประธานคณะเผยแผ่ และเราทั้งคู่มีส่วนร่วมในวันอันน่ายินดีนั้นริมแม่น้ำกานานเด เมื่อผู้สอนศาสนาสองคนให้บัพติศมา 60 คน ต่อจากนั้นประธานการ์เซียอยู่ด้านหนึ่งและผมอยู่อีกด้านหนึ่งเพื่อยืนยันทุกคนที่รับบัพติศมาเป็นสมาชิกของศาสนจักร นั่นเป็นสิทธิพิเศษที่จะไม่มีวันลบเลือนไปจากชีวิตผม”

ถึงแม้เวอร์กิลิโอจะทิ้งการเป็นผู้ว่าการเพื่อซื้อสัตย์ต่อประจักษ์พยานของเขา แต่เขาสามารถส่งต่อมรดกอีกอย่างหนึ่งให้คนรุ่นถัดไปได้ นั่นคือมรดกของการรับใช้ผู้คนโดยสถาปนาพระกิตติคุณท่ามกลางพวกเขา เขามีชีวิตจนได้เห็นวิลสันรับใช้งานเผยแผ่เต็มเวลาแล้วกลับไปไกวยากานาเพื่อแต่งงานกับธรรมาของเขามีสลูกด้วยกัน หลายปีต่อมา เวอร์กิลิโอสิ้นชีวิตขณะยังคงซื้อสัตย์ในศาสนจักร มาเรีย ฮัวนา อาปาภรรยาของเขามีชีวิตจนได้เห็นการเรียกบุตรชายของพวกเขาในปี 2014 ให้รับใช้เป็นประธานสาขาในไกวยากานา

วิลสันสำนึกคุณต่อมรดกที่บิดาต้องการมอบให้เขาเสมอ “บรรพชนของผมเป็นผู้ว่าการ นายทหารระดับสูง นักรบที่เข้มแข็งมาตลอด” เขากล่าว “ผมรู้สึกว่ารากเหง้าที่สืบทอดจากบรรพชนทั้งหมดนี้ยังคงประจักษ์ชัดในตัวผม แต่เวลานี้ผมเป็นสมาชิกของศาสนจักร ความเข้มแข็งทั้งหมดนั้นช่วยให้ผมเป็นทหารที่ดีของพระเยซูคริสต์” ■

บน: ผู้นำรุ่นใหม่ รูธและวิลสัน ชิมาร์รอนจากสาขาไกวยากานา (กับสมาชิกสาขาด้านซ้าย)

โดยเอลเดอร์ดี. ทอดด์
คริสทอฟเฟอร์สัน
แห่งโครัมอัครสาวกสิบ
สอง

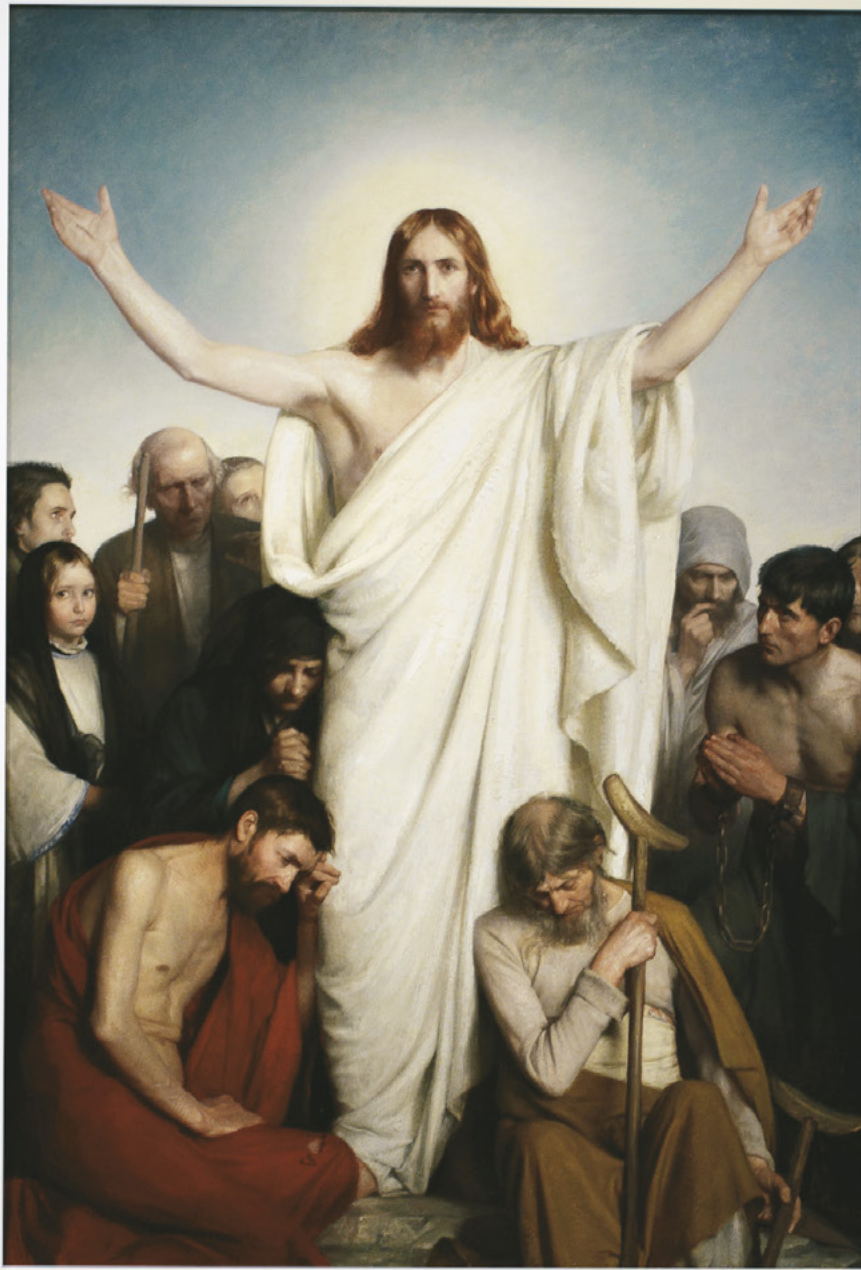
อยู่อย่าง สันติ

ข้าพเจ้าหวังว่าท่านจะใช้เวลาในช่วงเทศกาลคริสต์มาสปีนี้หนึ่งเงิบๆ
สักครู่และปล่อยให้พระวิญญาณของพระเจ้าช่วยให้ท่าน
อบอุ่นและรับรองความมีค่าควรในการรับใช้ของท่าน
เครื่องถวายของท่าน และชีวิตของท่าน

ข้าพเจ้าได้รับกำลังใจเสมอเมื่อไตร่ตรองเครื่องถวายของการรับใช้และการ
เสียสละที่วิสุทธิชนยุคสุดท้ายทำให้ครอบครัวของพวกเขา วอร์ดของพวกเขา
และพระบิดาบนสวรรค์ของพวกเขา นี่เป็นเรื่องศักดิ์สิทธิ์ที่อุทิศถวายไว้แล้ว
ข้าพเจ้าไม่เชื่อว่ามีการคิดมาถึงเราสูงกว่าเกียรติที่พระเจ้าจะทรงถือว่าเครื่องถวายของเรา
มีค่าและเหมาะสม ซึ่งพระองค์จะทรงเคารพและรับไว้

พระบิดาทรงยกย่องพระบุตรเมื่อพระองค์ตรัสถึงพระบุตรว่าเป็น “บุตรที่รักของเรา,
ผู้ที่เราพอใจมาก” (3 นิไฟ 11:7; ดุ มัทธิว 3:17; มาระโก 1:11; ลูกา 9:35; คพ. 93:15;
โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:17คัวย) พระนามนั้นช่างไพเราะยิ่งนัก จะมีเกียรติใดใหญ่หลวง
กว่าการที่พระเจ้าเป็นเจ้าจะตรัสกับท่านว่า “บุตรที่รักของเรา” หรือ “ธิดาที่รักของเรา”
และท่านจะได้รับยกย่องจากพระองค์ว่าพระองค์ทรงยอมรับเครื่องถวายของท่าน
“ผู้ที่เราพอใจมาก”

ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนขอให้เทศกาลคริสต์มาสปีนี้ท่านมีความรู้สึกที่พระเจ้าสนพระทัย
เครื่องถวายของท่าน มีความรู้สึกที่ท่านอยู่ในสายพระเนตรของพระองค์ มีความรู้สึกที่
ท่านครอบครองสถานะการเป็นบุตรหรือธิดาที่รักของพระองค์ ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนขอให้
ความรู้เกี่ยวกับสถานะนั้นให้การปลอบโยน ความเชื่อมั่น และความมั่นใจอย่างมากแก่ท่าน
ว่าท่านได้รับความเห็นชอบในสายพระเนตรของพระองค์

ของขวัญแห่งสันติสุข ของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด

“พระองค์ผู้ทรงรับเอา
ความเจ็บปวดและทรง
คืนเคຍกับความเจ็บไข้
ตรัสกับทุกคนที่ว้าวนใจ
และทรงมอบของขวัญ
แห่งสันติสุขดังนี้ ‘เรามอบ
สันติสุขไว้กับพวกท่าน
สันติสุขของเราที่ให้กับ
ท่านนั้น เราไม่ได้ให้อย่าง
ที่โลกให้ อย่าให้ใจของ
ท่านเป็นทุกข์ อย่ากลัวเลย’
[ยอห์น 14:27]”

ดู ประธานโทมัส เอส. มอนสัน,
“ของขวัญอันล้ำค่า,” *เลียวไนนา*,
ธ.ค. 2006, 5

การประสูติของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด

เมื่อเราพูดถึงการประสูติของพระเยซูคริสต์
เราใคร่ครวญตามสมควรเกี่ยวกับสิ่งที่ต้องเกิดขึ้น
การประสูติของพระองค์สำคัญอย่างหาที่สุด
มิได้เพราะสิ่งที่พระองค์จะทรงประสบและ
ทนทุกข์ทั้งนี้เพื่อพระองค์จะทรงช่วยเราได้ดีขึ้น
—ทั้งหมดบรรลุดุจดุสูงในการตรึงกางเขนและ
การฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ (ดู แอลมา
7:11-12) แต่พระพันธกิจของพระองค์รวม
ถึงความมั่งคั่งแห่งการรับใช้ของพระองค์
ปาฏิหาริย์แห่งการปฏิบัติศาสนกิจของพระองค์
การบรรเทาทุกข์ที่พระองค์ทรงนำมาให้ผู้
ประสบความทุกข์ยาก และปิตุที่พระองค์ทรง
มอบให้—และยังคงมอบให้—ผู้ทุกข์โศก

ข้าพเจ้าชอบนึกถึงสิ่งที่เกิดขึ้นต่อจากนั้นด้วย
พระคัมภีร์ที่ข้าพเจ้าชื่นชอบเป็นพิเศษสองข้อที่
พูดถึงเวลานั้นอยู่ท้ายบทที่ 7 ในหนังสือวิวรณ์

“พวกเขาจะไม่หิวหรือกระหายอีกเลย ดวง
อาทิตย์และความร้อนจะไม่แผดเผาเขาอีกต่อไป

“เพราะว่าพระเมษโปดกผู้ทรงอยู่กลาง
พระที่นั่งนั้นจะทรงเลี้ยงดูพวกเขา และจะทรง
นำเขาไปยังน้ำพุแห่งชีวิต และพระเจ้าจะทรงเช็ด
น้ำตาทุกหยดจากตาของเขาทั้งหลาย” (วิวรณ์
7:16-17; ดู 21:4 ด้วย)

ข้อความนั้นให้ความหวังอันบริสุทธิ์แก่ข้าพเจ้า
ในสิ่งที่กำลังมา ในสิ่งที่จะเป็นระหว่างมิลเลเนียม
ครั้งใหญ่และการปกครองซีเลสเชียลของพระ
คริสต์หลังจากนั้น

เนื่องด้วยทั้งหมดที่จะเกิดขึ้น ข้าพเจ้าจึงคิดว่า
สมควรแล้วที่เวลานี้ของปีเราจะนึกถึงพระกุมาร
พระองค์นั้นในรางหญ้า อย่าหนักใจหรือว่าว้า
วุ่นเกินไปกับสิ่งที่เกิดขึ้น แค่นึกถึงพระกุมาร
น้อยพระองค์นั้นก็พอ ใช้เวลาอันเงียบสงบสักครู่
ไตร่ตรองการเริ่มพระชนม์ชีพของพระองค์—
จุดสูงสุดของคำพยากรณ์จากสวรรค์แต่เป็นจุด
เริ่มต้นบนแผ่นดินโลกสำหรับพระองค์

จงใช้เวลาผ่อนคลาย อยู่อย่างสันติ และดูพระ
กุมารน้อยพระองค์นี้ในมโนภาพของท่าน อย่า
กังวลหรือหนักใจมากเกินไปกับสิ่งที่กำลังเกิด

ขึ้นในพระชนม์ชีพของพระองค์หรือในชีวิตท่าน
แต่ใช้เวลาเงียบๆ สักครู่ตรึงตรองช่วงเวลาอัน
เงียบสงบที่สุดในประวัติศาสตร์ของโลก—เมื่อ
ทุกคนในสวรรค์ชื่นชมยินดีกับข่าวสาร “พระสิริ
จงมีแด่พระเจ้าในที่สูงสุด ส่วนบนแผ่นดินโลก
สันติสุขจงมีท่ามกลางมนุษย์ทั้งหลายที่พระองค์
โปรดปรานนั้น” (ลูกา 2:14)

ปล่อยให้พระวิญญาณทำให้ท่านอบอุ่น

หลายปีก่อนข้าพเจ้าได้ยื่นการสัมภาษณ์ทาง
วิทยุของเคสมอนด์ ดูดูอาร์คิชิโอปนิยา
แองกลิกันในแอฟริกาใต้ เขาเพิ่งพิมพ์หนังสือกับ
บุตรสาวของเขาเกี่ยวกับความสมานฉันท์ที่เคย
เกิดขึ้นในแอฟริกาใต้หลังจากการแบ่งแยกสีผิว¹
ข่าวสารหลักในหนังสือคือมีความดีในทุกคน
ระหว่างการสัมภาษณ์ ผู้สัมภาษณ์ถามคำถาม

ที่ตลาดหลักแหลมกับอาร์คิชิโอปนิยาว่า
“ท่านเคยพบไหมว่าความสัมพันธ์ของท่านกับ
พระผู้เป็นเจ้าเปลี่ยนไปเมื่อท่านอายุมากขึ้น”
อาร์คิชิโอปนิยาหยุดคิดครู่หนึ่งแล้วพูดว่า
“เคย ผมกำลังเรียนรู้ว่าต้องปิดปากมากขึ้นเมื่ออยู่
เบื้องพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้า”

เขาจำได้ว่าเมื่อเขาสาวด้อนนอนในช่วงวัย
เยาว์ เขาสาวด้อนนอนโดยมีเรื่องที่ทูลขอและ
ข้อกังวลสารพัด เขาจะเข้าเฝ้าเบื้องบนพร้อมกับ
สิ่งที่เขาเรียกว่า “รายการข้อปึงแบบหนึ่ง” แต่
ตอนนี้เขากล่าว “ผมคิดว่า [ผมกำลัง] พยายาม
ใกล้ชิดพระองค์มากขึ้นขณะสาวด้อนนอน

ใช้เวลาสงบสักครู่
ตรึงตรองช่วงเวลา
อันราบรื่นที่สุดใน
ประวัติศาสตร์โลก—
เมื่อทุกคนในสวรรค์
ชื่นชมยินดีกับข่าวสาร
“พระสิริจึงมีแต่พระเจ้า
ในที่สูงสุด ส่วนบน
แผ่นดินโลก สันติสุขจงมี
ท่ามกลางมนุษย์ทั้งหลาย”

เหมือนเมื่อคุณนั่งอยู่หน้ากองไฟในฤดูหนาว คุณแค่นั่งอยู่หน้ากองไฟ และคุณไม่ต้องฉลาดหรืออะไรเลย กองไฟก็ทำให้คุณอบอุ่น”²

ข้าพเจ้าคิดว่านั่นเป็นอุปมาที่ดี—แค่นั่งอยู่กับพระเจ้าและให้พระองค์ทรงทำให้ท่านอบอุ่นเหมือนกองไฟในฤดูหนาว ท่านไม่ต้องดิ้นรนหรือเป็นคนยิ่งใหญ่ที่สุดที่เคยอยู่บนแผ่นดินโลกหรือเป็นคนดีที่สุดจึงจะอยู่กับพระองค์ได้

ข้าพเจ้าหวังว่าท่านจะใช้เวลาในช่วงเทศกาลคริสต์มาสปีนี้นั่งเงียบๆ สักครู่ และปล่อยให้พระวิญญาณของพระเจ้าช่วยให้รอดทำให้ท่านอบอุ่นและรับรองความมีค่าควรของท่านในการรับใช้ของท่าน เครื่องถวายของท่าน และชีวิตของท่าน นั่งเงียบๆ อยู่กับพระกษัตริย์น้อยพระองค์นั้น รับการเสริมสร้างทางวิญญาณและเตรียมพร้อมมากขึ้นสำหรับทุกอย่างที่จะเกิดขึ้นต่อจากนั้น ขอให้ช่วงเวลานั้น

เป็นช่วงเวลาของการพักผ่อน การทำให้กระปรี้กระเปร่า การทำให้มั่นใจใหม่ และการเริ่มต้นใหม่

ขอพระเจ้าเป็นเจ้าประทานพรนั้นแก่ท่านในวันคริสต์มาสนี้เมื่อท่านกับข้าพเจ้ากล่าวคำพยานถึงพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดพระเยซูคริสต์—การที่พระองค์ทรงเป็นศูนย์กลางของชีวิตเรา ชีวิตมนุษย์ทั้งปวง และจุดประสงค์ของการดำรงอยู่

เรานมัสการพระองค์ เรารับใช้พระองค์ และเรารักพระองค์ ขอให้ชีวิตของท่านสะท้อนความรักนั้นผ่านเครื่องถวายของท่านในเทศกาลคริสต์มาสนี้และตลอดไป ■

อ้างอิง

1. Desmond Tutu and Mpho Tutu, *Made for Goodness: And Why This Makes All the Difference* (2011).
2. Desmond Tutu, in “Desmond Tutu, Insisting We Are ‘Made for Goodness’” (NPR interview by Renee Montagne, Mar. 11, 2010), npr.org.

วิ่งไปพระวิหาร

ในเดือนธันวาคม ปี 1999 เรากำลังเตรียมตัวเดินทางประจำปีช่วงคริสต์มาสไปพระวิหารเบิร์น สวิตเซอร์แลนด์ การเดินทางครั้งนี้เป็นวิธีหนึ่งที่เรากลั่นกรองการประสูติของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด เป็นประเพณีพิเศษที่เราเริ่มทำหลังจากแต่งงานได้ไม่นาน

เราอยู่ห่างจากพระวิหารราวแปดชั่วโมง ถ้าขับรถยนต์ และสภาพอากาศไม่ดีก่อนเราออกเดินทาง ต้นไม้ที่ถูกถอนรากถอนโคน ลมแรงฉับพลัน และถนนที่มันน้ำแข็งจะทำให้การเดินทางไม่น่าไว้วางใจ

ดิฉันรู้สึกไม่มั่นใจและไม่เข้าใจว่าเหตุใดเราจึงประสบอุปสรรคมากมายเช่นนี้ ทั้งที่เรารู้ว่าพระเจ้าทรงต้องการให้เราไปพระวิหาร พระองค์จะไม่ทรงเปิดทางให้เราหรือ

ดิฉันกับอันโตนิโอสามีถูกเข้าสวดอ่อนวอนกับลูกๆ และทูลพระบิดาบนสวรรค์ว่าเว้นแต่พระองค์รับสั่งกับเราเป็นอื่น หาไม่แล้วเราจะมุ่งหน้าไปเมืองเบิร์นในวันรุ่งขึ้น

“ถ้าถนนผ่านไม่ได้จริงๆ” อันโตนิโอพูดหลังจากเราสวดอ่อนวอน “เราจะกลับมา”

ดิฉันรู้สึกว่าการตัดสินใจของเราถูกต้อง แต่ดิฉันยังกลัวอยู่ เช้าวันรุ่งขึ้นดิฉันเต็มไปด้วยความสงสัยและต้องการสวดอ่อนวอนอีกครั้ง อันโตนิโอบอกดิฉันว่าเราได้รับคำตอบแล้ว แต่เขาก็ยอมคุกเข่าข้างๆ ดิฉันอย่างอดทนและด้วยความรัก

เมื่อเราออกจากบ้าน ไฟยังไม่สว่างและเมฆครึ้มลอยอยู่เหนือเรา ขณะที่เราขับรถดิฉันเห็นฟ้าสีครามเล็กน้อยใกล้เทือกเขา แสงอาทิตย์รำไรลอดผ่านเมฆ

แสงสลับของดวงอาทิตย์เพิ่มพลังศรัทธาที่กำลังหวนไหวของดิฉัน นำอัครรย์ที่ดวงอาทิตย์ปรากฏและอุณหภูมิเพิ่มสูงขึ้น ไม่มีหมอก ไม่มีน้ำแข็ง ไม่มีลม—เป็นเพียงวันในฤดูหนาวที่แจ่มใสและอบอุ่นเป็นพิเศษ ดิฉันน้ำตาคลอ ดูเหมือนว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงตอบคำสวดอ่อนวอนของเรา หลังจากมาถึงเมืองเบิร์น หิมะเริ่มตกหนักและยังคงตกตลอดเวลาที่เราอยู่เมืองนั้น ขณะที่เราบ่ายหน้าไปพระวิหารก่อนฟ้าสว่างของเช้าวันรุ่งขึ้น พายุเปลี่ยนเป็นพายุหิมะ ดิฉันกลัวอยู่ครู่หนึ่ง และเริ่มวิ่งตามทางเดินที่พาไปถึงพระวิหาร

จากนั้นความคิดหนึ่งก็เข้ามาในสมอง “นี่เป็นอย่างที่ควรเป็น

ปาฏิหาริย์คริสต์มาสของดิฉัน

โลกให้เรื่องใส่เราเมื่อเราทุกข์ยากเดือดร้อน แต่เราต้องวิ่งไปให้ถึงสันติสุขของพระเจ้าที่พบในพระนิเวศของพระองค์”

เทศกาลคริสต์มาสปีนั้นเรามีช่วงเวลาพิเศษสุดในพระวิหาร แต่เราเป็นห่วงเรื่องการเดินทางกลับบ้าน หิมะยังตกอยู่ และลูกชายคนเล็กของเราเริ่มมีไข้สูง แต่วันที่เราออกเดินทาง หิมะหยุดตกอย่างน่าอัศจรรย์ และลูกชายของเราได้ลดหลังจากเขาได้รับพรฐานะประสิทธิ

ขณะที่สันติสุขของพระวิหารกำลังจาง เราซื้อหนึ่งในพระคัมภีร์ไบเบิลเข้ามาในความคิดของดิฉัน “มีสิ่งใดอัศจรรย์เกินพระยาห์เวห์ที่จะทรงทำได้” (ปฐมกาล 18:14) ดิฉันตระหนักด้วยความสำคัญว่าคุณค่าไม่มี ไม่มีสิ่งใด ■

แอนโตเนลลา เทรวิซาน, เมืองคูดีเน ประเทศอิตาลี

ในช่วงฤดูใบไม้ร่วงปี 1968 อธิการของโบสถ์ถามพ่อแม่ของดิฉันว่าพวกท่านจะบริจาคเงินช่วยสร้างพระวิหารโรมาโยทาห์หรือไม่ สมัยนั้นอิตาลีไม่ทำอย่างนั้น แต่สมัยนั้นทำกันเป็นเรื่องปกติ คุณพ่อรับปากจะบริจาคเงิน 1,000 ดอลลาร์ เงินจำนวนนั้นอาจดูเหมือนไม่มาก แต่มากสำหรับเรา คุณพ่อทำงานสองอย่างเพื่อช่วยส่งเสียลูกชายคนหนึ่งเรียนวิทยาลัย ลูกชายอีกคนเป็นผู้สอนศาสนา และลูกอีกห้าคนที่บ้าน

เมื่อคุณพ่อให้พวกเรานั่งประชุมสภามอบหมายและบอกเราว่าท่านได้รับปากจะบริจาคเงินช่วยสร้างพระวิหาร 1,000 ดอลลาร์ ดิฉันจำความคิดขณะนั้นได้ “พ่อบอกจะบริจาคเงิน 1 ล้านดอลลาร์ก็ได้เพราะยังไ้เราทิ้งสองยอดไม่ได้อยู่แล้ว” ดิฉันไม่อยากจะทำว่าท่านรับปากจะช่วยมากขนาดนั้น และเรามีเวลารวบรวมเงินไม่ถึงสี่เดือน

เราเลือกวิธีเพื่อช่วยระดมเงิน: คริสต์มาสปีนั้นเราจะไม่ให้ของขวัญและบริจาคเงินที่เราจะใช้ซื้อของขวัญ ดิฉันกับพี่สาวจะบริจาคเงินค่าเลี้ยงเด็กของเรา น้องชายจะทำงานเบ็ดเตล็ดชั่วคราวเพื่อหารายได้ และครอบครัวเราจะไปที่ฟาร์มแถวบ้าน เก็บแอปเปิ้ลทุกวันราวสองสามสัปดาห์ และบริจาคเงินที่ได้มา

เรานำกล่องรองเท้ามาห่อเป็นกล่องของขวัญไว้เก็บเงินฝากของเรา นำภาพพระวิหารและภาพพระเยซูคริสต์ใส่ไว้ในนั้น และวางกล่องไว้บนโต๊ะตัวเล็ก ความตื่นเต้นเพิ่มขึ้นเมื่อเงินบริจาคของเราเพิ่ม ความตั้งใจของเราเปลี่ยนจากของขวัญที่เราอยากได้เป็นของขวัญสำหรับ

พระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ดิฉันสำนึกคุณต่อของขวัญที่พระองค์ประทานแก่บุตรธิดาของพระองค์—พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของพระองค์—มากถึงกับต้องการคืนบางอย่างให้พระองค์

การเก็บแอปเปิ้ลกลายเป็นวิธีหาเงินที่ยากและน่าพอใจที่สุด เราเหนื่อยมาก แต่เราแข็งแรงขึ้นและได้ประโยชน์เมื่อเราใช้เวลาด้วยกันเป็นครอบครัว เราเริ่ม “ผูกพันกันไว้ในความเป็นหนึ่งเดียวและในความรัก” (โมไซยาห์ 18:21)

เมื่อใกล้ถึงคริสต์มาส เราจะแอบดูกล่องบริจาค แต่ดิฉันมักจะผิดหวังเสมอทั้งที่พยายามแล้ว แต่เรายังห่างจากเป้าหมายของเรา

กระนั้นดิฉันรู้สึกดีมากกับการตัดสินใจยกเลิกเรื่องของของขวัญ ดิฉันรู้ว่าการเสียสละของเราเล็กน้อย แต่ดิฉันมีศรัทธาว่าพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดจะพอพระทัย

วันหนึ่งคุณพ่อประกาศว่าเราบรรลุเป้าหมายแล้วและท่านบริจาคเงินแล้ว ดิฉันไม่รู้เลยว่าเราได้เงินที่เหลือรื้อขนาดนั้นได้อย่างไร

การได้เงินครบตามจำนวนในวันคริสต์มาสเป็นเรื่องน่าอัศจรรย์ยิ่งนัก แต่สำหรับดิฉัน ปาฏิหาริย์ที่แท้จริงคือดิฉันใกล้ชิดพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดมากขึ้นโดยผ่านการให้ไม่ใช่การรับ นั่นดีกว่าของขวัญคริสต์มาสใดๆ ที่ดิฉันเคยได้รับ เจ็ดปีต่อมาของขวัญชิ้นนั้นย้อนกลับมาหาดิฉัน เมื่อดิฉันถูกเข่าตรงข้ามสามปีที่แทนในพระวิหารโรมาโย รับการฝึกเพื่อกาลเวลาและนิรันดร์ ■

โจแอน เบอร์ดัน สโตทท์, แคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา

ขณะที่เราบ่ายหน้าไป
พระวิหารก่อนฟ้าสาง
ของเช้าวันรุ่งขึ้น พายุเปลี่ยน
เป็นพายุหิมะ

พอเปิดกล่อง ดิฉัน
พบผ้ากันเปื้อนที่
เธอเย็บเองจากผ้าลาย
คริสต์มาส

สายผ้ากันเปื้อนของการ เสียสละ

คริสต์มาสหนึ่งเมื่อหลายปีก่อนดิฉัน
คิดมากมายหลายเรื่องเพื่อทำให้
เทศกาลนี้สนุก แอนดิสามีดิฉันเริ่มไอ
ซึ่งตรวจพบหลังจากนั้นว่าเชื้อลามเข้าไป
ในปอดอย่างรวดเร็ว เขาต้องรับการผ่าตัด
ด่วน ซ่อมหลอดอาหาร และตัดชิ้นเนื้อ
ส่งตรวจ—“ก็แก่กันไว้ก่อน” การผ่าตัด
เกิดขึ้นหนึ่งสัปดาห์ก่อนเราย้ายไปอยู่
บ้านหลังใหม่

ไม่กี่สัปดาห์ก่อนคริสต์มาส ดิฉัน
พูดคุยกับจางเพื่อนบ้าน เธอถามว่าดิฉัน
เตรียมการสำหรับคริสต์มาสหรือยัง ดิฉัน
ตอบว่าดิฉันเตรียมเท่าที่จะเตรียมได้ ดิฉัน
บอกว่าโดยปกติเราจะทำลูกกั๊กคริสต์มาส
กับคุณยายของดิฉันก่อนวันคริสต์มาส
และดิฉันอยากทำผ้ากันเปื้อนให้ลูกสาว
แต่คงจะทำได้

สัปดาห์ต่อมาดิฉันนั่งเก้าอี้นวมอยู่ข้าง
ต้นคริสต์มาสของเรา ลูกสาวเข้านอน
แล้ว และแอนดิกำลังทำงานในห้อง
ทำงานของเขาขณะที่ดิฉันได้ยินเสียง

กระดิ่ง ดิฉันเปิดประตูก็พบจางอยู่ตรง
บันได ถัดของสามห้องขณะเกล็ดหิมะตก
อยู่ข้างหลังเธอ

“เข้ามาสิคะ” ดิฉันบอก มั่นใจว่าเธอ
คงรู้สึกถึงความประหลาดใจของดิฉัน

“ขอบคุณค่ะ แต่ดิฉันต้องกลับแล้ว”
เธอบอก “นี่สำหรับลูกสาวของคุณ”

จางยื่นของให้ดิฉัน

“ผ้ากันเปื้อนนะค่ะ” เธอบอก “มันไม่
ดีที่สุด แต่ดิฉันสามารถทำให้เสร็จคืนนี้
ได้”

ในช่วงขณะของความประหลาดใจ
ระคนยินดีนั้น ดิฉันกล่าวขอบคุณเบาๆ
เรากอดกัน และดิฉันเฝ้ามองเธอขณะเธอ
เดินกลับบ้าน

ขณะนั่งลงที่เก้าอี้ตัวเดิมอีกครั้ง ดิฉัน
บรรจุและรวบิ้นผ้าด้านสีขาวของกล่อง
หนึ่ง พอเปิดกล่องดิฉันพบผ้ากันเปื้อน
ที่เธอเย็บเองจากผ้าลายคริสต์มาส ดิฉัน
คลำรอยตะเข็บที่อยู่ระหว่างนิ้วโป้งกับ
นิ้วชี้ของดิฉันขณะนึกถึงจาง เธอมีลูก

เล็กๆ สี่คน รวมทั้งฝาแฝดที่เพิ่งเลยขวบ
เธอสอนเปียโน และมีการเรียกที่สำคัญ
และยุ่งมากในวอร์ดของเรา

ดิฉันพยายามนึกว่าเธอจะมีเวลาทำผ้า
กันเปื้อนตอนไหน และดิฉันรู้ทันทีว่าเธอ
ไม่มีเวลา เธอจัดสรรเวลา

ดิฉันน้ำตาไหลขณะรู้สึกถึงความรัก
ของพระบิดาบนสวรรค์ที่ผ่านมาทาง
จาง—ดิฉันรู้สึกอบอุ่นและสบายใจมาก
เหมือนถูกโอบไว้ “ในอ้อมแขนแห่ง
ความรัก [ของพระองค์]” (คพ. 6:20)

ผ่านไปหลายปีแล้วตั้งแต่เราได้รับผ้า
กันเปื้อน ลูกสาวของดิฉันโตเกินกว่าจะ
ใช้ผ้ากันเปื้อนนานแล้ว แต่ดิฉันยังเก็บ
ไว้ในห้องครัว โดยคล้องสายผ้ากันเปื้อน
เหล่านั้นกับตะขอแขวนใต้ผ้ากันเปื้อน
ผืนใหม่ ทุกครั้งที่เห็นของขวัญของจาง
ดิฉันจะนึกถึงความสบายใจและความรัก
ที่รู้สึกในคืนนั้น ผ้ากันเปื้อนเตือนใจให้
ดิฉันนึกถึงสิ่งที่ดิฉันต้องการจะเป็น—
สาวศิษย์ของพระเยซูคริสต์ที่คู่ควรรับ
การเปิดเผยและเต็มใจรับใช้ ■

แคนดี้ เอ. กริเวอร์, ไฮดาโฮ สหรัฐอเมริกา

ผมไม่ได้อยู่คนเดียว

ขณะนั่งอยู่ในจุดตั้งรับที่ขุดอย่าง เร่งรีบ ผมมองเลยผืนทรายไปทางเหนือ—ไปทางอิรัก วันนั้นเป็นวันที่ 24 ธันวาคมระหว่างปฏิบัติการพายุทะเลทรายช่วงสงครามอิรัก และผมได้รับมอบหมายให้เริ่มทำหน้าที่รักษาความปลอดภัยตอนเที่ยงคืน

ผมเป็นวิสุทธิชนยุคสุดท้ายคนเดียวในกองพัน ด้วยเหตุนี้วันหยุดจึงเหงาหนักขึ้นไปอีก ผมอยู่ในทะเลทรายซาอุดีอาระเบียตั้งแต่เดือนสิงหาคม และเวลานี้อยู่คริสต์มาสที่นี้กับคืนที่อากาศหนาวเย็นและดวงดาวส่องสว่าง คนในค่ายพากันหลับใหล และผมมีเวลาสามสี่ชั่วโมงอยู่กับเนินทรายสีน้ำตาลเทาและความคิดของผม

ผมคิดถึงภรรยากับลูกชายในรัฐจอร์เจีย สหรัฐอเมริกา และผมคิดถึงงานฉลองที่บ้านมาก—ต้นไม้ ของขวัญ อาหารคริสต์มาสมีค่าจริงๆ จากนั้นผมก็เริ่มได้รื้อเรื่องราวคริสต์มาส

ผมสงสัยเกี่ยวกับคืนที่พระคริสต์ประสูติ ผมสงสัยว่าคืนนั้นมีแค่เพียงใด และมีดวงจันทร์ทอแสงเจิดจ้าเหนือภูมิประเทศแถบนั้นหรือไม่ หรือมีเฉพาะแสงดาว เนื่องจากไม่มีไฟฟ้าใช้ขณะพระองค์ประสูติ กลางคืนจึงต้องเป็นเหมือนคืนที่ผมกำลังเห็นด้วยตา คงจะ

ไม่มีงานฉลอง—มีแต่คืนมืดมิดและเงียบสงบ

แต่แล้วความคิดที่ตีมาๆ ก็แวบเข้ามา พระคัมภีร์ไบเบิลกล่าวว่าภายหลังนักปราชญ์มาจากตะวันออก มีดาวที่ปรากฏบนท้องฟ้ายามราตรีนำทางพวกเขาขณะมองดูท้องฟ้ามืดมิด ผมตระหนักว่าผมอยู่ทางตะวันออกของเบธเลเฮม และศูนย์รวมความรู้แห่งหนึ่งเวลานั้นคือแบกแดด นักปราชญ์อาจมาจากสถานที่ที่ไม่ไกลจากจุดที่ผมอยู่ใช้ไหม ดาวอะไรส่องสว่าง ดาวดวงนั้นยังอยู่บนท้องฟ้าหรือไม่ ผมจะมองเห็นไหม

ผมจ้องมองฟ้าด้วยความพิศวงต่องานสร้างของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าและรู้สึกถึงความอบอุ่นที่มาจากข้างใน ไม่สำคัญว่าผมอยู่สถานที่เดียวกันไหม หรือดาวดวง

เดียวกันอยู่บนท้องฟ้าหรือไม่ สิ่งสำคัญคือผมมีความรู้เดียวกันกับนักปราชญ์เกี่ยวกับทารกน้อยที่เกิดในเบธเลเฮมผู้เป็นจอมกษัตริย์

ผมไม่ได้อยู่คนเดียวในวันคริสต์มาสปีนั้น แต่ผมเป็นหนึ่งในเดียวกับทุกคนที่แสวงหาพระองค์ ไม่ว่าพวกเขาจะเป็นนักปราชญ์ ศาสดาพยากรณ์ หรือเป็นเพียงทหารโดดเดี่ยวในหลุมกลางทะเลทราย คืนนั้นประจักษ์พยานของผมเกี่ยวกับการประสูติของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเข้มแข็งขึ้น และเช้าวันรุ่งขึ้นพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ยังคงอยู่กับผม

แทนที่จะเป็นคริสต์มาสอันแสนเศร้าในปีนั้น แต่กลับกลายเป็นคริสต์มาสที่มีค่ามากที่สุดวันหนึ่งสำหรับผม ■

โรเบิร์ต ฮอฟฟ์แมน, วอชิงตัน สหรัฐอเมริกา

ขณะมองดูท้องฟ้ามืดมิด ผมตระหนักว่าผมอยู่ทางตะวันออกของเบธเลเฮม

ดิฉันสวดอ้อนวอนว่า
เมื่อสิ้นคืนนี้ขอให้ชาวโหล
“ตัวแทนซานตา” เต็ม

เหรียญทองแดงของ หญิงม่ายยุคปัจจุบัน

ผู้ใหญ่วัยสี่ขวบที่ขี้มกกับรูปปั้นมนุษย์
หิมะวางอยู่ตรงกลางทำให้ห้อง
วัฒนธรรมดูเหมือนเป็นงานเทศกาลขณะ
เตรียมงานเลี้ยงคริสต์มาสของครอบครัว
เราในนาที่สุดท้าย

ขณะที่พวกเราอรับแขก ดิฉันจ้อง
มองโต๊ะที่มีขวดโหลเปล่าวางอยู่—
คิดป้ำว่า “ตัวแทนซานตา” ดิฉันสวด
อ้อนวอนว่าสิ้นคืนนี้ขอให้ชาวโหลเต็ม

ระหว่างเตรียมงานเลี้ยงเรากันพบว่า
สามีของลูกพี่ลูกน้องดิฉันไม่มีงานทำ
เกินปีครึ่งแล้ว รายได้หลักของครอบครัว
เธอมาจากการส่งหนังสือพิมพ์ห้าสาย ซึ่ง
ทำให้พวกเขาต้องเริ่มงานตั้งแต่ตีสามครึ่ง
ทุกวัน รายได้ส่วนใหญ่ต้องนำไปชำระ
เงินกู้และสิ่งจำเป็นอื่นๆ จึงแทบไม่เหลือ
เงินซื้อสิ่งที่พวกเขาอยากได้ อาทิ ของ
ขวัญคริสต์มาส

ครอบครัวของเธอมาถึงเป็นคนแรก
ดิฉันมองดูขณะพวกเขาเดินไปที่โต๊ะ
อาหารผ่านขวดโหลคริสต์มาสของเรา
เมื่อเดินเข้าไปใกล้ สามีเธอหยุดอ่านป้าย
ที่ขวด เขาหยิบกระเป๋าสตางค์ที่ใช้งาน

เก่า ดึงออกมาสองดอลลาร์โดยไม่ลังเล
และโยนลงไปในภาชนะ โดยลืมไปว่า
ครอบครัวใครกันแน่ที่ “ขาดสน”

ดิฉันตื่นตันจนพูดไม่ออก และนึกถึง
เรื่องราวในพันธสัญญาใหม่เกี่ยวกับหญิง
ม่ายและเหรียญทองแดงสองเหรียญของ
เธอขึ้นมาทันที คนมั่งมีนำเงินบริจาค
จำนวนมากใส่ในตู้เก็บเงินถวายเมื่อ
“หญิงม่ายยากจนคนหนึ่งเดินมา นาง
เอาเหรียญทองแดงสองอัน ... ใส่ไว้”
(ดู มาระโก 12:41-42)

ต่อจากนั้นพระเจ้าช่วยให้รอดตรัสกับ
สาวกของพระองค์ว่า

“หญิงม่ายยากจนคนนี้ใส่ในตู้เก็บเงิน
ถวายมากกว่าทุกคนที่ใส่ไว้วันนั้น

“เพราะว่าทุกคนได้เอาเงินเหลือใช้
ของพวกเขามาใส่ แต่หญิงคนนี้ในสภาพ
ที่ยากจน เอาเงินเลี้ยงชีพทั้งสิ้นของนาง
ใส่ลงไปจนหมด” (มาระโก 12:43-44)

พระเยซูคริสต์ตรัสว่าเธออยู่ใน
“สภาพที่ยากจน” และเอา “เงินเลี้ยงชีพ
ทั้งสิ้นใส่ลงไปจนหมด” เธอจะให้แก่
เหรียญเดียวก็ได้ นั่นน่าจะเพียงพอต่อ

ข้อเรียกร้อง แต่ใจอันเปี่ยมด้วยศรัทธา
และความเต็มใจเสียสละถึงความสน
พระทัยทั้งหมดของพระบุตรของ
พระเจ้าผู้เป็นเจ้า

ไม่มีใครจะตำหนิสามีลูกพี่ลูกน้อง
ของดิฉันถ้าเขาเดินผ่านขวดโหลและคิด
ว่า “หากข้าพเจ้ามีข้าพเจ้าจะให้” (โมไซ-
ยาห์ 4:24) แบบอย่างที่ยอดเยียมของเขา
เกี่ยวกับจิตกุศลและความรักต่อเพื่อน
มนุษย์ไม่เพียงทำให้ดิฉันตื่นตันใจเท่านั้น
แต่ทำให้สมาชิกคนอื่นๆ ในครอบครัว
ที่กำลังมองดูเขาพลอยตื่นตันใจไปด้วย
ดิฉันรู้ว่าครอบครัวของเขาจะดีเพราะ
“จิตกุศลคือความรักอันบริสุทธิ์ของพระ
คริสต์ ... และผู้ใดที่ถูกพบว่าครอบ
ครองมันในวันสุดท้าย ย่อมจะดีกับเขา”
(โมโรไน 7:47)

เราตั้งใจไว้ว่าจะให้ของบางอย่างแก่
ครอบครัวของเขาคืนนั้น ซึ่งเราให้หลัง
จากนั้น แต่การให้ในยามที่เขาขาดสน
แสดงให้เห็นว่าสิ่งสำคัญที่สุดคือเขา
เป็นคนร่ำรวยแล้ว ■

สเตฟานี เอช. โอลเซ็น, ยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

พวกเขารู้ความต้องการของดิฉันได้อย่างไร

ราว 20 ปีก่อนดิฉันได้รับหมายเรียกให้รับใช้ในญี่ปุ่น ดิฉันเตรียมจะไปเป็นผู้สอนศาสนาในเดือนมกราคมด้วยความคาดหวังอย่างมากและความวิตกกังวลพอสมควร ช่วงนั้นคุณพ่อคุณแม่แต่งงานพอดี ดิฉันหาทุนไว้ใช้ในงานเผยแผ่เมื่อไปถึงญี่ปุ่น แต่ครอบครัวของเรามีปัญหาการเงิน ดิฉันไม่แน่ใจว่าจะนำเงินจากที่ไหนมาซื้อของที่ต้องเตรียมก่อนออกเดินทาง อาทิ เสื้อผ้า กระเป๋า และสิ่งจำเป็นอื่นๆ ดิฉันทำงานนอกเวลาแต่คงไม่พอ ดิฉันกังวลเป็นพิเศษว่าจะนำเงินจากที่ไหนมาทำหนังสือเดินทางเพื่อให้ทันมีหนังสือเดินทางก่อนไปญี่ปุ่น

ปลายวันหนึ่งด้วยความสิ้นหวัง ดิฉัน

เข้าไปในห้องนอนและทูลวิงวอนพระบิดาบนสวรรค์ ดิฉันทูลว่าดิฉันปรารถนาจะรับใช้ในญี่ปุ่นและแสดงความสำนึกคุณที่ความฝันว่าจะรับใช้งานเผยแผ่จะเป็นจริงอีกไม่ช้า ดิฉันกลืนน้ำตา พลังทูลพระองค์ว่าดิฉันต้องการเงินค่าหนังสือเดินทาง 75 ดอลลาร์ แต่ดิฉันยังไม่มี เมื่อลุกจากการสวดอ้อนวอน ดิฉันรู้ว่าทุกอย่างจะราบรื่น ดิฉันไม่ทราบว่าจะราบรื่นอย่างไร แต่สันติสุขในใจรับรองกับดิฉันว่าพระเจ้าจะทรงจัดเตรียมให้

คำวันนั้นดิฉันเปิดตู้จดหมายพบการ์ดคริสต์มาสใบหนึ่งอยู่ข้างใน คนที่ส่งมากองพร้อมใจกันปิดบังชื่อ บนการ์ดไม่ติดแสตมป์ แสดงว่ามีคนมาส่งเองกับมือ ด้านในของการ์ดพิมพ์ว่า “ขอแสดงความยินดี! คุณบังเอิญเป็นผู้ได้รับการแสดงน้ำใจแบบชาวคริสต์ สุขสันต์วัน

คริสต์มาส อันนาห์ โชคดีสำหรับงานเผยแผ่ของคุณ”

ข้างในการ์ดมีเงิน 100 ดอลลาร์ ดิฉันยื่นตรงประตูหน้าบ้านและร้องไห้ให้ใครกัน และพวกเขารู้ความต้องการของดิฉันได้อย่างไร

หลายปีต่อมาดิฉันยังคงไม่ทราบว่ามีใครนำเงินมาให้ที่บ้านวันนั้น ดิฉันคิดถึงบุคคลนั้นหรือหลายคนนั้นมากนับตั้งแต่เวลานั้นเป็นต้นมา พวกเขาแสดงให้เห็นสิ่งที่ดิฉันเชื่อตามที่เอลเดอร์โจเซฟ บี. เวอร์ธลิน (1917-2008) แห่งไคโรม อัครสาวกสิบสองหมายถึงเมื่อท่านกล่าวว่า “ความการุณย์ของเพื่อนที่เหมือนพระคริสต์สัมผัสและเปลี่ยนชีวิตเราอย่างลึกซึ้ง ... ในศาสนจักรนี้ การสวดอ้อนวอนขอความช่วยเหลือมักได้รับตอบจากพระเจ้าผ่านการรับใช้ที่เรียบง่ายประจำวันของการดูแลพี่น้องชายหญิงในความดีงามของเพื่อนแท้ ข้าพเจ้าได้เห็นพระเมตตาของพระเจ้าพระองค์เองสะท้อนออกมา”¹

การแสดงน้ำใจเช่นนั้นเปลี่ยนดิฉัน ช่วยให้ดิฉันได้ไปทำงานเผยแผ่ตามกำหนด และเป็นแรงบันดาลใจให้ดิฉันหาวิธีเป็นคำตอบการสวดอ้อนวอนของผู้อื่น ■

อันนาห์ อายเซลิน, แอริโซนา, สหรัฐอเมริกา

อ้างอิง

1. ดู โจเซฟ บี. เวอร์ธลิน, เพื่อนผู้ทรงคุณค่า, ม.ค. 1998, 40.

ดิฉันเปิดตู้จดหมายพบการ์ดคริสต์มาสใบหนึ่งอยู่ข้างใน บนการ์ดไม่ติดแสตมป์ แสดงว่ามีคนมาส่งเองกับมือ

กลับจากงานเผยแผ่ มาบ้านก่อนกำหนด

โดย บริททานิ โรมานเนลโล กาสโก

การได้รับหมายเรียกเป็นผู้สอนศาสนาเป็นช่วงเวลาที่น่าตื่นเต้นยิ่งยวดที่สุดในชีวิตดิฉัน นี่ก็ถึงงานเผยแผ่หลายครั้งตั้งแต่ได้รับประกาศนียบัตรในพระภิกษุเมื่ออายุ 18 ปี ดิฉันจำได้เมื่อได้รับหมายเรียกให้ไปคณะเผยแผ่โตโจ ได้วัน ดิฉันรู้ว่าใช่และตื่นเต้นมากที่จะได้รับใช้

ดิฉันอ่านพระคัมภีร์ทุกวัน เข้าชั้นเรียนเตรียมผู้สอนศาสนาและเตรียมไปพระวิหาร แม้ถึงกับพยายามเรียนภาษาจีนกลางด้วยตนเอง ดิฉันเป็นลูกคนเดียวในครอบครัว ดิฉันรู้ว่างานเผยแผ่จะไม่เพียงนำเกียรติยศมาให้ตนเองเท่านั้นแต่นำมาให้พ่อแม่และพระบิดาบนสวรรค์ด้วย วันที่ดิฉันเข้าสู่ศูนย์ฝึกอบรมผู้สอนศาสนา (เอ็มทีซี) ดิฉันรู้สึกประหม่นไม่น่าจะมีอะไรผิดพลาดในช่วง 18 เดือนต่อจากนี้ ดิฉันตื่นเต้นกับทุกอย่างตั้งแต่การได้เห็นวิถีชีวิตไปจนถึงการพยายามทำ

อาหารได้วันที่เคยได้ยินคนพูดกันมากเมื่อเข้าเอ็มทีซีดิฉันไม่รู้เลยว่างานเผยแผ่จะแตกต่างไปมากจากที่ดิฉันคาดหวังไว้

ล้มป่วย

ราวสี่เดือนหลังจากเป็นผู้สอนศาสนา ดิฉันเริ่มประสบความเจ็บปวด—ไม่เฉพาะในช่วงทำกิจกรรมทางกายอย่างเช่นปั่นจักรยานหรือออกกำลังกายตอนเช้าเท่านั้น แต่ปวดขณะนอนหลับหรือกำลังศึกษาส่วนตัวด้วย น้ำหนักของดิฉันลดลงฮวบฮาบ แม้แต่ดื่มน้ำก็ทำให้ไม่สบาย ผลตรวจของแพทย์บอกไม่ได้ว่าอะไรผิดปกติ ดิฉันไม่มีพยาธิหรือไวรัส ทั้งประธานคณะเผยแผ่ ผู้สอนศาสนา และดิฉันต่างสับสนกับสุขภาพที่กำลังเสื่อมถอย

ในช่วงเดือนต่อจากนั้น ดิฉันยังคงมีศรัทธาที่ทำให้ดิฉันเองประหลาดใจ แม้จะรู้สึกผิดหวัง แต่ก็เชื่อมั่นว่าถ้าดิฉันทำงานหนักต่อไป ปั่นจักรยานเร็ว

เมื่อเข้าสู่ศูนย์ฝึกอบรมผู้สอนศาสนาดิฉันไม่ทราบเลยว่างานเผยแผ่จะแตกต่างไปมากจากที่ดิฉันคาดหวังไว้

ขึ้น และพูดภาษาจีนแบบกระต่อน กระแทกกับทุกคนที่เห็น พระผู้เป็นเจ้าจะทรงรักษาดิฉันให้หายอย่างน่าอัศจรรย์ ดิฉันเชื่อเรื่องราวที่พระคริสต์ทรงรักษาคณปวดยและทำให้คนตายฟื้น และเชื่อสุดหัวใจว่าพระองค์จะทรงรักษาผู้สอนศาสนาที่อ่อนแอแต่กระตือรือร้นอย่างดิฉันเช่นกัน จากนั้น วันอาทิตย์วันหนึ่ง

國語 傳教士
你好

ขณะดิ้นกับคู่กำลังปั่นจักรยานไป
อาคารประชุมของศาสนจักรเพื่อพบผู้
สนใจคนหนึ่ง ความเจ็บปวดกับการชัก
กระดูกทั่วตัวทำให้ดิ้นทนไม่ไหว เมื่อ
มาถึงอาคารประชุม ดิฉันขอเอีลเดอร์
ให้พร ซึ่งช่วยได้ หลายวันผ่านไป ดิฉัน
ขอรับพรฐานะปุโรหิตขึ้นและสวด
อ้อนวอนหลายครั้งมากเพื่อขอการรักษา

วันมีดมนที่สุดของงานเผยแผ่คือ
เมื่อดิฉันตื่นนอนตอนเช้าวันหนึ่ง วันที่
อากาศร้อนจัดในได้หวันและตระหนัก
ว่าไม่อาจขับตัวลูกจากเตียงได้ ขณะนั้น
เองที่ดิฉันรู้ว่าดิฉันคงไม่สามารถเป็นผู้
สอนศาสนาได้อีก ประธานคณะเผยแผ่
มาเยี่ยมดิฉัน และเราหารือกัน เราพูดถึง
ความเป็นไปได้ทั้งหมด หลังจากสวด
อ้อนวอนอย่างหนักและเสียน้ำตามากมาย
พระวิญญาณทรงยืนยันว่าดิฉันต้องกลับ
บ้านและตั้งใจรักษาตัวให้หายเป็นปกติ

กลับบ้านก่อนกำหนด

แทนที่จะกลับบ้านมาพบลูกโป่ง
และป้าย “ต้อนรับกลับบ้าน” ดิฉันกลับ
ถูกเข็นลงจากเครื่องบินมาหาพ่อแม่ที่
ตระหนกตกใจ พวกท่านพาดิฉันไปห้อง
ฉุกเฉินของโรงพยาบาลทันที หลายเดือน
ของการตรวจเริ่มขึ้น แต่แพทย์ไม่พบสิ่ง
ผิดปกติ ยิ่งไปกว่านั้น คนรอบข้างที่มี
เจตนาดีพากันพูดทำนองนี้ “คุณจะกลับ
ไปเมื่อไร” “คุณจะอยู่บ้านหรือ” “คุณน่าจะ
แต่งงานนะ” “คุณอาจคิดผิดก็ได้ที่ไป”

ดิฉันรู้สึกอายและสับสน ดิฉันมีคำ
การแก่ความรักของพระผู้เป็นเจ้าหรือไม่

ทำไมจึงเกิดเรื่องนี้ทั้งที่ดิฉันรับใช้อย่าง
ขยันหมั่นเพียร ดิฉันเป็นผู้สอนศาสนา
ที่ไม่ดีหรือ พระผู้เป็นเจ้าทรงฟังดิฉัน
หรือไม่ เพื่อนๆ จะยอมรับการรับใช้งาน
เผยแผ่ที่ “ไม่สมบูรณ์” ของดิฉันไหม

ตลอดหกเดือนติดต่อกัน ดิฉันต่อสู้กับ
ประจักษ์พยานของตนเอง ซึ่งดิฉันรู้สึก
ผิดในเรื่องนี้ ดิฉันสงสัยว่าดิฉันตกจาก
พระคุณหรือไม่และพระบิดาบนสวรรค์
ทรงรักดิฉันไหม ถึงแม้จะเริ่มรู้สึกดีขึ้น
ทีละน้อย แต่ดิฉันไม่รู้สึกเหมือนก่อน

**ถึงแม้ร่างกายจะไม่หาย 100
เปอร์เซ็นต์ แต่ใจดิฉันไม่เคย
พร้อมจะรับใช้ตามอุดมการณ์
ของพระอาจารย์มากเท่านี้มา
ก่อน**

เป็นผู้สอนศาสนา และดิฉันยังรู้ตัวว่า
ดิฉันยังไม่ยอมดำเนินชีวิตต่อไป

เย็นวันหนึ่งดิฉันคุยกับกับเพื่อนที่ดี
ของดิฉัน เขาเคยประสบความเจ็บปวด
และความเสียใจจากการกลับบ้านก่อน
กำหนดเพราะความเจ็บป่วยเช่นกันและ
พยายามกลับไปสนามเผยแผ่ ดิฉันจำได้ว่า
คืนนั้นเป็นครั้งแรกในรอบหกเดือน
ที่ดิฉันรู้สึกสงบจริงๆ สুরเสียงของ
พระวิญญาณกระซิบบอกดิฉันว่า “คุณ
ต้องกลับไป” ดิฉันโล่งอกมากที่สุดที่ยก
รู้ว่าจะไปในทางไหน ดิฉันไปพบอธิการ
ในวันต่อมา จากนั้นจึงเขียนจดหมายถึง
แผนกผู้สอนศาสนาถามว่าดิฉันจะกลับ
ไปสนามเผยแผ่ได้หรือไม่ ดิฉันได้รับ
อนุญาตตามคำขอ และหนึ่งเดือนต่อมา
ดิฉันคิดป้ายชื่ออีกครั้ง

ทว่าหกเดือนหลังจากนั้น ดิฉันเริ่ม
ประสบปัญหาสุขภาพแบบเดิมอีกครั้ง
ดิฉันจำได้ว่านอนอยู่บนเตียงในโรง
พยาบาล เพื่อจากการตรวจและการฉีดยา

หลายชั่วโมง ดิฉันไม่อาจเชื่อสิ่งที่กำลังเกิดขึ้น คราวนี้ดิฉันรู้ว่างานเผยแผ่สิ้นสุดแล้ว น้ำตาไหลอาบแก้มดิฉันด้วยความผิดหวังและความเสียใจขณะฟังประธานคณะเผยแผ่ที่ชาวนูถลาดพูดว่า “ซิสเตอร์โรมานอลโล คุณรักพระเจ้ามากเป็นสองเท่า เพราะคุณกลับมา” ดิฉันรู้สึกสบายใจมากจากคำพูดของเขา ครั้งนี้ขณะนั่งเครื่องบินกลับบ้าน ดิฉันสัญญากับพระบิดาบนสวรรค์ว่าจะยังซื่อสัตย์เหมือนเดิมแม้ไม่ได้รับคำตอบ

พบการเยียวยาในการชดใช้ของพระคริสต์

ตอนนี้ดิฉันกลับบ้านได้สองปีเศษแล้ว ดิฉันยังคงมีปัญหาเรื้อรัง ความแข็งแรงและกำลังวังชาไม่เหมือนก่อนรับใช้งานเผยแผ่ คณะแพทย์ไม่ทราบว่าจะไรผิปรกติ การเป็นอดีตผู้สอนศาสนาที่ไม่ได้รับใช้งานเผยแผ่ครบวาระไม่ใช่เรื่องง่ายสำหรับดิฉัน กระนั้นก็ตามดิฉันยังรักผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสที่น่ารักของดิฉันทุกคน ดิฉันใช้เวลาที่จะรู้สึกว่าคุณค่า และรู้ว่าการที่ดิฉันรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาสั้นลงมีค่าเช่นเดียวกับงานเผยแผ่ 18 เดือน หรือ 24 เดือนมีค่าต่อผู้สอนศาสนาคนอื่นๆ

พระเจ้าประทานโอกาสมากมายให้ดิฉันได้พูดคุยกับคนอื่นๆ ที่ประสบความบอบช้ำทางใจในเรื่องการกลับบ้านอย่างไม่คาดคิด ดิฉันทราบว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงนำดิฉันไปหาพวกเขาเพื่อแบ่งปันประจักษ์พยานของดิฉันและ

ช่วยให้พวกเขาตระหนักว่าการกลับบ้านก่อนกำหนดเพราะปัญหาสุขภาพไม่ใช่รอยคำหนิที่ต้องเก็บเป็นความลับแต่เป็นประสบการณ์ที่ต้องพูดถึง

ครั้งแรกที่กลับบ้าน ดิฉันประสบกับความรู้สึกว่าการละเลยศรัทธาเป็นอย่างไร แต่ครั้งที่สองที่กลับบ้าน ดิฉันประสบกับความรู้สึกว่าการยังคงแน่วแน่นั้นเป็นอย่างไร ดิฉันยังปฏิบัติสิ่งสำคัญที่สุดเสมอ ได้แก่ การศึกษาพระคัมภีร์เรียนสลาบัน มีส่วนร่วมในศาสนจักรและทำการเรียกให้สมบูรณ์ ดิฉันสวดอ้อนวอนหลายครั้งเพื่อให้รู้ว่าเหตุใดทุกอย่างจึงเกิดขึ้นแบบนั้น ดิฉันเลิกตำหนิตนเอง และเลิกตำหนิพระบิดาบนสวรรค์ ขณะมองดูชีวิตตนเองตั้งแต่กลับบ้านและการพูดคุยกับพี่น้องชาวจีนที่อาศัยอยู่ในภูมิลำเนาของดิฉัน ดิฉันยังคงรักษาจุดยืนที่ว่ามิจุดประสงค์นี้รันดร์ในทั้งหมดนั้น

ดิฉันรักข้อความใน โมไซยาห์ 5:15: “ฉะนั้น, ข้าพเจ้าอยากให้ท่านแน่วแน่และไม่หวั่นไหว, เต็มไปด้วยงานคืออยู่เสมอ, เพื่อพระคริสต์, พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์, จะทรงฝึกท่านไว้เป็นของพระองค์, เพื่อท่านจะได้รับการนำไปสวรรค์, เพื่อท่านจะมีความรอดอันเป็นนิรันดร์และชีวิตนิรันดร์, โดยปรีชาญาณ, และเดชานุภาพ, และความยุติธรรม, และความเมตตาของพระองค์ ผู้ทรงสร้างทุกสิ่ง, ในฟ้าสวรรค์และบนแผ่นดินโลก, ผู้ทรงเป็นพระผู้เป็นเจ้าเหนือทุกสิ่ง.”

ดิฉันเชื่อว่าถ้าดิฉันยังคงดำเนินชีวิต

ในการอุทิศตนเพื่อพระเจ้า ดิฉันจะได้รับพรตลอดไป ในวิธีนั้น ดิฉันทราบว่าดิฉันได้รับการเยียวยาผ่านการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ เพราะถึงแม้ร่างกายจะไม่หาย 100 เปอร์เซ็นต์ แต่ใจดิฉันไม่เคยพร้อมจะรับใช้ตามอุดมการณ์ของพระอาจารย์มากเท่านี้มาก่อน ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

ฉันมีทางเลือกอะไรบ้างถ้าฉันกลับบ้านก่อนกำหนดเพราะปัญหาสุขภาพ

สำหรับท่านที่มีปัญหาทางกาย อารมณ์ หรือจิตใจ ให้พูดคุยกับอธิการหรือประธานสาขาของท่านเพื่อขอข้อมูลเกี่ยวกับโปรแกรมผู้สอนศาสนาบำเพ็ญประโยชน์ของศาสนจักร

“งานเผยแผ่ด้านบำเพ็ญประโยชน์สามารถเป็นพรใหญ่หลวงได้ โดยอนุญาตให้บุคคลนั้นอยู่ที่บ้านและได้รับการรักษาพยาบาลที่เหมาะสมขณะเติบโตและเป็นผู้ใหญ่ในการรับใช้พระเจ้า”

โดนัลด์ บี. โดตี, แพทย์ศาสตร์มหาบัณฑิต, ประธานคณะกรรมการ, ฝ่ายบริการสุขภาพของแผนกผู้สอนศาสนา, “Missionary Health Preparation,” *Ensign*, Mar. 2007, 67

การใช้ชีวิต เป็นพยานในเยอรัมนี้

โดย จัสตินา แมคแคนด์เลส

ชดัดท์ฮาเก้นเมืองเล็กๆ ในเยอรัมนีอยู่ห่างจากมหานครฮันโนเวอร์โดยนั่งรถไฟเพียง 30 นาทีก็ถึงและตั้งอยู่ท่ามกลางทุ่งดอกไม้ในฤดูใบไม้ผลิหลายเอเคอร์ นี่เป็นสถานที่ซึ่งเอสเธอร์ กราฟวัย 19 ปีเติบโตมา เป็นสถานที่ซึ่งไปถึงทุกที่ได้ด้วยการเดินเท้าหรือจักรยาน ร้านเบเกอรี่และร้านไอศกรีมเรียงรายตามท้องถนน และตลาดวันธรรมดาอยู่ทั่วจัตุรัสเมือง

ชดัดท์ฮาเก้นเป็นบ้านของชุมชนวิสุทธิชนยุคสุดท้ายที่เจริญรุ่งเรืองเช่นกัน แม้จะเป็นเมืองเล็กๆ แต่ชดัดท์ฮาเก้นมีวัดใหญ่วัดหนึ่ง—นับเป็นเรื่องแปลกสำหรับเยอรัมนี้ที่มีสมาชิกไม่ถึงห้าคนต่อคนเยอรัมมันทุก 10,000 คน แต่สำหรับเอสเธอร์แล้ว นั่นเป็นสถานที่เหมาะกับการเรียนรู้วิธีดำเนินชีวิตตามหลักธรรมพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์และวิธีใช้หลักธรรมเหล่านั้นรับใช้และเป็นพรแก่ผู้อื่น

เมื่อเอสเธอร์อายุ 14 ปีเธอได้รับปีติพรซึ่งทำให้เกิดความตระหนักถึงสิ่งที่สำคัญ

“ฉันเข้าใจชัดเจนว่าฉันสำคัญเพียงใดต่อพระบิดาบนสวรรค์” เธอกล่าว “ฉันเรียนรู้ว่าเราทุกคนสำคัญเพียงใดต่อพระองค์”

เธอรับรู้ความรู้นั้นและประยุกต์ใช้ในความสัมพันธ์กับคนอื่นๆ

ตัวอย่างเช่น ในการเรียกสหภาพหนุ่มสาวโตดสเตค เธอมีหน้าที่ดูแลให้แน่ใจว่าทุกคนรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม “ฉันเรียนรู้ว่าต้องไม่วิพากษ์วิจารณ์ผู้อื่นแต่ทำความรู้จักพวกเขาแทน”

เธอจำใส่ใจเสมอเมื่ออยู่ที่โรงเรียน “มีคนถามฉันบ่อยมากเกี่ยวกับศาสนาของฉัน แต่ฉันพบว่าไม่ใช่เรื่องเลวร้ายเลย” เธอกล่าว “อย่างไรก็ตาม มันทำให้ฉันมีความสุขเสมอเพราะตอนนั้นเองที่ฉันเตือนสติตนเองว่าศาสนาช่วยฉันเพียงใด และนำมาสู่ชีวิตฉันมากเพียงใด ฉันรู้มากมายผ่านพระกิตติคุณ

“จะมีคนหัวเราะเยาะความเชื่อของเราและคนไม่เข้าใจเสมอ” เธอกล่าว “แต่ไม่ใช่เรื่องเลวร้ายเลยเมื่อเราปกป้องสิ่งที่เราเชื่อ”

การปกป้องความ
เชื่อของเธอทำให้
แบ่งปันความ
เชื่อได้ง่าย

ความรักและความไว้วางใจที่เอสเธอร์มีต่อพระผู้เป็นเจ้าคือสิ่งที่ช่วยเธอมากที่สุดในการดำเนินชีวิตและแบ่งปันพระกิตติคุณ

“ก่อนจะวิตกกังวล” เธอกล่าว “คุณต้องวางใจพระผู้เป็นเจ้าก่อน เมื่อฉันทำเช่นนั้นและมีศรัทธา เรื่องอื่นง่ายหมด เมื่อเราวางใจพระผู้เป็นเจ้า เราสามารถก้าวหน้าในชีวิตด้วยศรัทธาและความเชื่อมั่นในอนาคต เมื่อเราทำเช่นนั้น เราจะใช้ชีวิตเป็นพยานของพระผู้เป็นเจ้าได้” ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในเยอรัมนี้

ภาพถ่ายเมื่อปี 2014 โดยเดสเลย์ กราฟ

เพิ่มเติมเกี่ยวกับเอสเธอร์

คนเยอรมันชอบรับประทานอะไร

คนเยอรมันชอบรับประทาน potato casseroles หรือ noodle casseroles อาหารโปรดของดิฉันคือมันฝรั่งกับผัก และซอส ดิฉันชอบถั่วและกะหล่ำดาวเป็นพิเศษ

คุณทำอะไรสนุก ๆ บ้าง

ดิฉันฟังเพลง ร้องเพลง เล่นเปียโนหรือ ไม่ก็เล่นกีตาร์ ดิฉันชอบอบขนม ดิฉันหัดทำเค้กแพนซีด้วยตนเอง

การออกเดทในเยอรมนีเป็นอย่างไร

เราไม่ออกเดท คงเป็นเรื่องแปลกถ้ามีคนถามว่า “คุณอยากไปออกเดทกับผมไหม” ที่นี้คุณทำความรู้จักกันเป็นกลุ่ม และถ้าคุณชอบใคร คุณจะคุยกับคนนั้นทางโทรศัพท์หรือออนไลน์ คุณพบกันเป็นครั้งคราว และจากนั้นคุณก็เริ่มความสัมพันธ์หรือไม่ก็เริ่ม

ศาสนจักรในเยอรมนี

- วิสุทธิชนยุคสุดท้าย - 39,401 คน
- สเตค - 15
- วอร์ด - 89
- สาขา - 85
- คณะเผยแผ่ - 3
- พระวิหาร - 2

เชิงตัวเลข

- ประชากร (ณ เดือนกรกฎาคม ค.ศ. 2014) - 80,995,685 คน
- พิพิอภันท์ - 6,200 แห่ง
- สวนสัตว์เกิน - 400 แห่ง หนึ่งในประเทศที่มีมากที่สุดในโลก

ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเยอรมนี

เมืองหลวง: เบอร์ลิน

ภาษา: เยอรมัน

โดย ประธานตีเทอร์
เอฟ. อุกต์ดอร์ฟ
ที่ปรึกษาที่สองในฝ่าย
ประธานสูงสุด

การ มองเห็นความหมายที่แท้จริงของคริสต์มาส

เมื่อเราเตรียมรับวันคริสต์มาสโดยไตร่ตรองความหมายที่แท้จริงของคริสต์มาส เรากำลังเตรียมพบกับพระคริสต์และข่าวสารของพระองค์ ข้าพเจ้าขอแนะนำสามสิ่งที่เราต้องการศึกษา ไตร่ตรอง และประยุกต์ใช้ในช่วงการเตรียมรับเทศกาลนี้

หนึ่ง ชื่นชมยินดีในการประสูติของพระผู้ช่วยให้รอด เราเฉลิมฉลองการประสูติของพระบุตรพระผู้เป็นเจ้า พระผู้สร้างของเรา พระเมสสิยาห์ของเรา เราชื่นชมยินดีที่จอมกษัตริย์เสด็จมายังแผ่นดินโลก ประสูติในรางหญ้า และดำเนินพระชนม์ชีพดิ้นรน เมื่อพระเยซูประสูติ เกิดปีติใหญ่หลวงในสวรรค์จนมิอาจยับยั้งได้ (ดู ลูกา 2:8-14)

สอง ไตร่ตรองอิทธิพลของพระองค์ในชีวิตเราวันนี้ คริสต์มาสเป็นเวลาสำหรับระลึกถึงพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้าและตั้งใจมั่นอีกครั้งว่าจะรับพระนามของพระองค์ไว้กับเรา เป็นเวลาให้ประเมินชีวิตเราอีกครั้ง ดำรงความนึกคิด ความรู้สึก และการกระทำของเรา ขอให้เวลานี้เป็นเวลาของการระลึกถึง ความสำนึกคุณ และเวลาของการให้อภัย ขอให้เวลานี้เป็นเวลาไตร่ตรองการใช้ของพระเยซูคริสต์และความหมายของการชดใช้สำหรับเราแต่ละคน ขอให้เวลานี้เป็นเวลาพิเศษของการให้คำมั่นอีกครั้งและตั้งใจใหม่อีกครั้งว่าจะดำเนินชีวิตตามพระวาจาของพระผู้เป็นเจ้าและเชื่อฟังพระบัญญัติของพระองค์ โดยทำเช่นนี้ เราถวายเกียรติพระองค์มากยิ่งขึ้นกว่าที่เราเคยทำด้วยแสงไฟ ของขวัญ หรืองานเลี้ยง

สาม เฝ้ารอการเสด็จมาของพระองค์ด้วยความแน่วแน่ ถึงแม้เทศกาลคริสต์มาสเป็นเวลาสำหรับหวนนึกถึงและเฉลิมฉลองการประสูติของพระเจ้าของเรา แต่สำหรับข้าพเจ้าดูเหมือนว่าเทศกาลนี้ควรจะเป็นเวลาของการมองอนาคตเช่นกัน ขอให้เรารอคอย ขอให้เรารอคอยวันอันเป็นพรนั้นเมื่อพระองค์จะเสด็จมาอีกครั้ง ขอให้เรานึกถึงท่านสมัยโบราณผู้มองหาการเสด็จมาของพระองค์

ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนว่าในช่วงเทศกาลนี้และตลอดไป ขอให้เรามองเห็นความบริสุทธิ์ของเรื่องราวการประสูติของพระผู้ช่วยให้รอด สำนึกคุณอย่างจริงใจต่อพระชนม์ชีพ คำสอน และการพลีพระชนม์ชีพเพื่อช่วยให้เรารอด ขอให้ความสำนึกคุณนี้ทำให้เรารอคอย ตั้งใจมั่นอีกครั้งว่าจะติดตามพระองค์ ขอให้ความสำนึกคุณนำเราให้ใกล้ชิดครอบครัวเรา ศาสนจักรของเรา และเพื่อนมนุษย์ของเรามากขึ้น ขอให้เรารอวันอันเป็นพรนั้นด้วยความแน่วแน่นเมื่อพระคริสต์ผู้เป็นกษัตริย์พระชนม์จะเสด็จพระราชดำเนินบนแผ่นดินโลกอีกครั้ง ในฐานะพระเจ้าของเรา กษัตริย์ของเรา และพระผู้ช่วยให้รอดผู้ทรงเป็นพรต่อเรา ■

จากการให้ข้อคิดทางวิญญาณของฝ่ายประธานสูงสุดเนื่องในเทศกาลคริสต์มาสปี 2010

ท่านได้ประยุกต์ใช้สิ่งนี้ อย่างไร

คริสต์มาสหลายปีก่อน คุณยายของดิฉันขอให้ลูกหลานทุกคนรับใช้ผู้อื่นแทนท่าน พี่สาวของดิฉันถักหมวกให้เด็กและบำเพ็ญประโยชน์ที่เขตสงวนพันธุ์สัตว์ป่า ส่วนพี่ชายติดไฟคริสต์มาสให้หญิงม่ายคนหนึ่ง ดิฉันหาซื้อครอบครัวและนำไปพระวิหาร เราทุกคนเขียนจดหมายถึงคุณยายเล่าประสบการณ์ให้ท่านฟัง—ท่านนำจดหมายมาอ่านจดหมายของพวกเขาตอนเช้าวันคริสต์มาส ดิฉันซาบซึ้งใจสำหรับแบบอย่างของคุณยายและทราบดีว่าเมื่อดิฉัน “รับใช้ [ผู้อื่น] ด้วยความรัก” (กาลาเทีย 5:13) ดิฉันมีจิตกุศลมากขึ้นและรู้สึกสนิทกับสมาชิกครอบครัวมากขึ้นทั้งคนเป็นและคนตาย

อาแมนดา เอส., ยูทาห์, สหรัฐอเมริกา

ของขวัญเปลี่ยนชีวิต ที่ร้านขายของมือสอง

โดย คีอานู วิลเลียมส์

ปีหนึ่งเรามีเงินไม่มากพอสำหรับ คริสต์มาส ผมจึงสวดอ้อนวอนขอ ทรงช่วยให้เราสามารถซื้อของขวัญให้เอเดรียนพ่อเลี้ยงของผมได้ (ผมกับพี่สาวเรียกเขาว่า วีที) ผมกับพี่สาวมีเพียงสองดอลลาร์ไว้ซื้อของขวัญ

เมื่อคุณแม่บอกว่าเราจะไปซื้อของขวัญ คริสต์มาสที่ร้านขายของมือสองใกล้บ้าน ผมวิ่งเข้าไปในห้องและสวดอ้อนวอนขอความช่วยเหลือ “โปรดทรงช่วยให้เราพบของขวัญราคาสองดอลลาร์ด้วยเถิด”

ที่ร้านผมกับอีเลนามองหาหนังสือ และพบพระคัมภีร์สามเล่มรวมที่ดูใหม่ เราตื่นเต้นมากเมื่อพบหนังสือ ผมจับหนังสือแน่นขณะวิ่งตามทางเดินระหว่างชั้นวางสินค้าไปหาคุณแม่ เราพูดพร้อมกันพลางกระโดดขึ้นลงว่า “เราพบของขวัญให้วีทีแล้ว!” คุณแม่ถามตรงจุดจ่ายเงินว่า “นี่เท่าไรคะ” พนักงานตอบว่า “สองดอลลาร์ค่ะ” คำสวดอ้อนวอนของผมได้รับคำตอบ

ตอนนั้นพ่อเลี้ยงของเราไม่ได้เป็นสมาชิก เขาไม่ชอบชาวมอรมอน เขาไม่เชื่อ “หนังสือมอรมอน” และเขาไม่ชอบให้สมาชิกรับเราไปร่วมกิจกรรมเยาวชนชายและเยาวชนหญิง เขาถึงกับไล่เอีลเดอร์ออกจาก

บ้าน แต่สมาชิกวอร์ดและผู้สอนศาสนาไม่ทอดทิ้งเขา

ในวันคริสต์มาสเราเก็บของขวัญของเขาไว้ให้หลังสุด ผมกับอีเลนาพูดว่า “นี่เป็นของขวัญดีที่สุดเท่าที่จะมีใครให้คุณได้! สิ่งนี้จะทำให้คุณมีความสุข” วีทีเคาะสองครั้ง และเราหัวเราะคำตอบของเขา เราบอกเขาว่า “เป็นของขวัญที่เยี่ยมมาก! จะเปลี่ยนชีวิตคุณ เพราะเปลี่ยนชีวิตพวกเรามาแล้ว”

คุณแม่ของเราเกรงว่าเขาจะโมโหเรื่องของของขวัญที่เราให้ แต่ผมกับอีเลนารู้ว่าเราทำสิ่งถูกต้อง

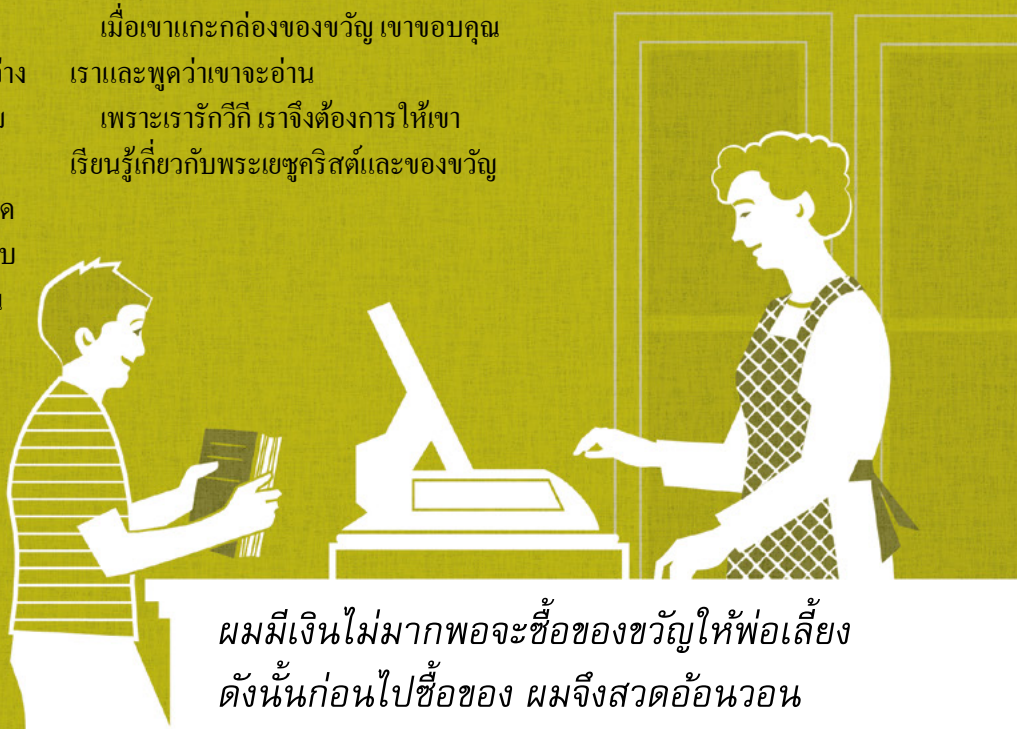
เมื่อเขาแกะกล่องของขวัญ เขาขอบคุณเราและพูดว่าเขาจะอ่าน

เพราะเรารักวีที เราจึงต้องการให้เขาเรียนรู้เกี่ยวกับพระเยซูคริสต์และของขวัญ

แห่งการชดใช้ เราต้องการให้เขาเชื่อเหมือนเรา สวดอ้อนวอนและกลับใจ และมีพระกิตติคุณในชีวิตเขา

เขาอ่านและสวดอ้อนวอนเกี่ยวกับพระคัมภีร์มอรมอน และด้วยความช่วยเหลือของเอีลเดอร์กับสมาชิกวอร์ด เขาได้รับบัพติศมาและเวลานี้เป็นสมาชิกของศาสนจักรแล้ว เรามีความสุขมากที่ได้รับการฝึกในพระวิหาร เรารู้ว่าเราจะอยู่ด้วยกันเป็นครอบครัวตลอดไป ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในรัฐแอริโซนา สหรัฐอเมริกา

ผมมีเงินไม่มากพอจะซื้อของขวัญให้พ่อเลี้ยง
ดังนั้นก่อนไปซื้อของ ผมจึงสวดอ้อนวอน

บทเรียนวันอาทิตย์
.....
หัวข้อของเดือนนี้:
การสร้างอาณาจักร
ของพระเจ้าในยุค
สุดท้าย

เพื่อนใหม่

ผมเป็นปุโรหิตที่แข็งแกร่งเพียงคนเดียวในวอร์ดใหม่ของผม
ผมจะทำให้ปุโรหิตคนอื่นๆ มาโบสถ์ได้อย่างไร

โดย แมทธิว ดี. ฟลิตตัน
นิตยสารศาสนจักร

เมื่อครอบครัวผมย้ายที่อยู่หลังจากผมอายุครบ 18 ปีไม่กี่เดือน ผมพบว่าตนเองอยู่ในวอร์ดใหม่และกำลังเผชิญความท้าทายอย่างหนึ่ง ภายในสองสัปดาห์ที่ผมย้ายเข้ามา ปุโรหิตเกือบทุกคนเลื่อนตำแหน่งเป็นเอ็ลเดอร์ ผมได้รับเรียกให้เป็นผู้ช่วยคนที่หนึ่งในโครัมปุโรหิตด้วย

เมื่อให้การเรียกนี้ อธิการอธิบายว่ามีปุโรหิตหลายคนในรายชื่อ แต่แทบไม่มีใครมา เรามีงานมากมายต้องทำเพื่อกระตุ้นให้พวกเขามาโบสถ์

“แค่ชวนพวกเขามา” เขาบอก มีปุโรหิตคนเดียวมาโบสถ์ เขาชื่อไรอัน และมาเดือนละสองครั้ง ผมตัดสินใจไปเคาะประตูบ้านของสมาชิกโครัมที่แข็งแกร่งน้อยและชวนพวกเขามาร่วมกิจกรรมของเรา ผมกังวลใจเกรงว่าพวกเขาจะอารมณ์เสียที่ผมชวนพวกเขามาโบสถ์ ผมคิดว่าพวกเขาไม่มาเพราะไม่ชอบโบสถ์ แต่ผมคิดด้วยว่าผมจะได้ฝึกเชื่อเชิญก่อนเป็นผู้สอนศาสนา ด้วยเหตุนี้จึงกีดพันทนและเริ่มโทรหาปุโรหิต

คนอื่นๆ หรือแม้แต่ที่บ้านของพวกเขา ผมชวนพวกเขามาไฟร์ไซด์ กิจกรรมและมาโบสถ์

สิ่งที่ทำให้ผมประหลาดใจคือบางคนตอบรับและมา ในที่สุดเราก็มีกลุ่มปุโรหิตสี่คนที่เริ่มมาเป็นประจำ ไม่ใช่พวกเขาไม่ชอบโบสถ์—พวกเขาแค่รอให้ชวนมา พวกเขาแค่กังวลใจกับสถานการณ์ใหม่—การเข้าโบสถ์—เหมือนที่ผมเป็น

กิจกรรมบางอย่างประสบความสำเร็จมากกว่ากิจกรรมอื่นทุกคนมาเล่นวอลเลย์บอล แต่ผมพยายามให้พวกเขาเข้าร่วมกิจกรรมอื่นด้วย

การประชุมใหญ่เยาวชนปีนั้นให้ผลคุ้มค่าเป็นพิเศษเมื่อผมเห็นเยาวชนชายเหล่านี้บางคนลุกขึ้นยืนแสดงประจักษ์พยาน ผมรู้สึกคล้ายกับที่ผมได้สร้างสรรค์สิ่งพิเศษในชีวิตพวกเขา

ความแตกต่างอย่างหนึ่งที่ผมเห็นคือไรอันมาโบสถ์ทุกอาทิตย์และเรากลายเป็นเพื่อนที่ดีต่อกัน

ผมกับไรอันได้รับฐานะปุโรหิตแห่ง

เมลคีเซเดคพร้อมกันหลังจากผมย้ายเข้ามาได้ประมาณหกเดือน ผมเลือกเรียนมหาวิทยาลัยหลังจบงานเผยแผ่เพื่อผมจะได้ทำงานเก็บเงินสำหรับงานเผยแผ่ของผม ไรอันทำงานแล้วด้วย และเขาตัดสินใจไม่ไปเรียนมหาวิทยาลัยเช่นกัน หลังเลิกงานเรามักจะใช้เวลาด้วยกัน

ครั้งหนึ่ง เราใช้เวลาเกือบทั้งคืนพยายามอ่านหนังสือแอลมาขณะไรอันอ่านพระคัมภีร์มอรมอนเป็นครั้งแรก เราพลี้มากแต่มีพลังทางวิญญาณดีมากเช่นกันที่ได้เห็นไรอันทำการเปลี่ยนแปลงในชีวิตเขา เขาเลิคนิสัย

ภาพประกอบ โดย เรน จิน นิตต์

เดิมๆ สร้างนิสัยที่ดีกว่าเดิม และเปลี่ยนเพื่อนบางคนเพื่อเขาจะได้อยู่กับคนที่มีมาตรฐานเดียวกัน

ผมตั้งตารองงานเผยแผ่ของผมตั้งแต่ผมเริ่มไปโบสถ์เมื่อสองสามปีก่อน ไรอันไม่แน่ใจว่าเขาจะไปหรือไม่ ขณะใช้เวลาร่วมกัน เราพูดถึงงานเผยแผ่ของผมและความตื่นเต้นที่ผมจะได้รับใช้ เมื่อผมให้กำลังใจเขาและตอบคำถามพระกิตติคุณ ผมเกิดความเชื่อมั่นมากขึ้นว่าจะสามารถรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาได้ ไรอันอายุมากพอจะไปแต่ยังตัดสินใจไม่ได้

“ผมไม่แน่ใจว่าประจักษ์พยานของผมเข้มแข็งพอไหม ถึงแม้ตอนนี้จะ

รู้สึกดีกับศาสนจักรก็ตาม” เขาบอก “ผมอยากไป แต่ผมไม่อยากจากครอบครัว”

ในที่สุดวันนั้นก็มาถึงเมื่อผมเริ่มกรอกใบสมัครเป็นผู้สอนศาสนา เมื่อผมบอกไรอัน เขาทำให้ผมประหลาดใจโดยบอกว่าเขาตัดสินใจรับใช้เช่นกัน หมายถึงของเรามาถึงในถิ่นเดียวกัน ไรอันออกไปรับใช้ในแคนาดาหนึ่งเดือนก่อนผมเริ่มงานเผยแผ่ของผมในฝรั่งเศส

เมื่อผมกลับบ้านหลังจากนั้นสองปี ผมมองหาปุโรหิตทุกคนที่ผมเคยทำงานด้วย

ไม่ใช่ว่าพวกเขา
ไม่ชอบโบสถ์—
พวกเขา
แค่รอให้ชวนมา

ผมเสียใจที่รู้ว่าบางคนเลิกไปโบสถ์หลังจากผมไปไม่นาน แต่ผมมีความสุขที่เห็นไรอันอีกครั้ง เขาเริ่มใช้งานเผยแผ่อย่างสมเกียรติ และเช่นเดียวกับแอลมาและพวกบุตรของโมไซยาห์ ผมมีปีติมากขึ้นที่เห็นเขายังคงเป็นพี่น้องของผมในพระเจ้า (ดู แอลมา 17:2) ■

พวกเขารู้จัก โจเซฟ

โจเซฟ สมิธ ศาสดาพยากรณ์แห่งการฟื้นฟูเป็นคนแบบใด เราเรียนรู้เกี่ยวกับท่านได้มากขึ้นจากการอ่านสิ่งที่คนเคยพบท่านและคนที่รู้จักท่านดีพูดถึงท่าน

คนที่ไม่ใช่ Mormon ที่พบโจเซฟ

หลายคนที่ไม่ใช่ Mormon และเคยพบโจเซฟต่างรู้สึกประทับใจ ตัวอย่างเช่น โจสิยาห์ ควินซ์บัตต์ตจากฮาร์วาร์ดและว่าที่นายกเทศมนตรีเมืองบอสตันมาเยี่ยมโจเซฟ สมิธในเมืองนอวู เขาบอกว่าโจเซฟเป็นคน “น่าประทับใจเกินกว่าจะบรรยายได้” คนที่เกิดมาเป็นผู้นำ “ลักษณะท่าทางมีอำนาจ . . . ซึ่งดูเหมือนจะต้องเชื่อฟังท่านอย่างเสียไม่ได้” เขากล่าวว่าดาร์บีดาราในอนาคตจะพูดถึงโจเซฟ สมิธว่าเป็นผู้มี “อิทธิพลอย่างมากต่อจุดหมายของเพื่อนร่วมชาติ”¹

ผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสใหม่ที่พบท่าน

ผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสที่พบโจเซฟครั้งแรกต่างแสดงความชื่นชมเช่นกัน หัววันหลังจากออกจากอังกฤษมาถึงนอวู วิลเลียม เคลย์ตันเขียนถึงทางบ้านว่า “คืนก่อนพวกเราหลายคน [อยู่] กับบราเดอร์โจเซฟ ใจเราชื่นชมยินดีเมื่อได้ฟังท่านพูดถึงเรื่องต่างๆ ของอาณาจักร ท่านเป็นคนน่ารักและเข้ากับคนง่าย เรารู้สึกรักท่านมากและคุณจะรักท่านเช่นกัน”²

แมรี อลิซ แคนนอน แลมเบิร์ตอายุ 14 ปีเมื่อมาถึงนอวู เธอกล่าวว่า “ผู้นำหลายคนอยู่ที่นั่นเพื่อรอพบกลุ่มวิสุทธิชนที่มาบน [เรือ] หนึ่งในบรรดาผู้นำเหล่านั้นคือศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธ ดิฉันรู้จักท่านทันทีที่มองเห็นท่าน และขณะนั้นดิฉันได้รับประจักษ์พยานว่าท่านเป็นศาสดาพยากรณ์ของพระผู้เป็นเจ้า”³

ท่านสามารถอ่านเพิ่มเติมเกี่ยวกับ โจเซฟ สมิธ ได้ในบทที่ 43 และบทที่ 47 ของ คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิธ ข้อความในนั้นจะช่วยให้ท่านรู้จักศาสดาพยากรณ์โจเซฟ

คนที่รู้จักท่านดี

จอห์น เอ็ม. เบิร์นไฮลเป็นสมาชิกกลุ่มแรกของศาสนจักร และเป็นแพทย์ เขาพักในบ้านของครอบครัวสมิธหลายเดือน เขากล่าวว่าโจเซฟ สมิธมี “พลังจิตแก่กล้า” มีพลังงานเหลือเฟือ มี “ความรู้สึกซึ่งเกี่ยวกับธรรมชาติมนุษย์” มี “วิจารณ์ญาณสุขุม” “วิสัยทัศน์กว้างไกล” และ “รักความยุติธรรม” “ท่านเป็นคนใจดี มีน้ำใจ เอื้อเฟื้อ และเมตตา ชอบสังคมและร่าเริง มีอุปนิสัยที่ชอบตรึงตรองครุ่นคิด ท่านเป็นคนซื่อสัตย์ เปิดเผย ไม่หวั่นเกรง และเป็นตัวของตัวเอง ไม่มีการเสแสร้งแกล้งทำ [ตีหน้าตาย] เช่นที่พบในคนอื่น”⁴

ฮาเวิร์ด โครีย์ เสมิธคนหนึ่งคนหนึ่งของโจเซฟ ประทับใจที่ท่านศาสดาพยากรณ์สามารถพบปะพูดคุยกับคนทุกประเภท—แพทย์ ทนาย บาทหลวง และคนอื่นๆ—ที่มา “ถามคำถามยากๆ” เขาเขียนว่าโจเซฟ “ยินดีทำทุกอย่างที่ขอให้ท่านทำ . . . ผมพอใจจริงๆ ที่เห็นท่านอารมณ์ดีเสมอ แม้อยู่ในกลุ่มคนรอบรู้ที่สุด และคนที่มีความเห็นขัดแย้ง [จับใจ, พร้อม] ซึ่งท่านจะต้องตอบคำถามของพวกเขา”⁵

ดาเนียล ดี. แมคคาร์เธอร์ซึ่งต่อมานำกลุ่มรถลากไปหุบเขาซอลท์เลคกล่าวว่า “ประจักษ์พยานของผมคือ ท่านเป็นศาสดาพยากรณ์ที่แท้จริงของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าที่ทรงพระชนม์ และยิ่งผมได้ยินคำพูดของท่านและเห็นการกระทำของท่านมากเท่าใด ผมยิ่งเชื่อมั่นมากเท่านั้นว่าท่านเห็นพระเจ้าเป็นเจ้าพระบิดาและพระบุตรของพระองค์พระเยซูคริสต์จริงๆ”⁶

ศาสดาพยากรณ์ที่รู้จักท่าน

จอห์น เทย์เลอร์ผู้กลายเป็นประธานศาสนจักรคนที่สามกล่าวว่า “หากคุณถามโจเซฟว่าอาดัมมีรูปร่างลักษณะเช่นไร ท่านจะบอกคุณทันที ท่านจะบอกขนาด รูปลักษณ์ภายนอก และทุกอย่างเกี่ยวกับอาดัม คุณอาจจะถามว่าเปโตร ยากอบ และยอห์นมีรูปร่างลักษณะเช่นไร ท่านจะบอกคุณได้ เพราะอะไรหรือ เพราะท่านเคยเห็นคนเหล่านั้น”⁷

โจเซฟ เอฟ. สมิธหลานชายของท่านศาสดาพยากรณ์โจเซฟกลายเป็นประธานศาสนจักรคนที่หก เขาเขียนว่าโจเซฟ สมิธ “เปี่ยมด้วยความสูงส่งที่สุดและความบริสุทธิ์ที่สุดของธรรมชาติมนุษย์ ซึ่งแสดงให้เห็นบ่อยครั้งในกิจกรรมนั้นหนทางการที่ไม่เป็นพิษเป็นภัย—ในการเล่นฟุตบอล เล่นมวยปล้ำกับพี่ชายน้องชาย . . . ท่านทำตัวสนุกสนานร่าเริง . . . ท่านเต็มไปด้วยปิติ ท่านเต็มไปด้วยความเบิกบาน ท่านเต็มไปด้วยความรักและคุณลักษณะอันสูงส่งทั้งหมดที่ทำให้มนุษย์ยิ่งใหญ่และดี ขณะเดียวกันท่านเป็นคนเรียบง่ายและไม่มีความทะนง . . . ท่านมีพลังอำนาจจากพระคุณของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าอันจะทำให้ท่านเข้าใจจุดประสงค์ของพระผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ด้วย นั่นคืออุปนิสัยของศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธ”⁸ ■

อ้างอิง

1. โจสิยา กวินซี, “Joseph Smith at Nauvoo,” *Figures of the Past from the Leaves of Old Journals*, 3rd ed. (1883), 376–400; ดูริชาร์ด แอล. บุษแมน, “The Character of Joseph Smith,” *BYU Studies*, vol. 42, no. 2 (2003), 29–30 ด้วย.
2. บุษแมน, “The Character of Joseph Smith,” 33.
3. คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิธ (2007), 534.
4. คำสอน: โจเซฟ สมิธ, 536.
5. บุษแมน, “The Character of Joseph Smith,” 29.
6. คำสอน: โจเซฟ สมิธ, 533–534.
7. คำสอน: โจเซฟ สมิธ, 111.
8. คำสอน: โจเซฟ สมิธ, 537.

ท่านเป็น

ผู้รับ หรือ ผู้ให้

ท่านเคยถูกคิดหรือไม่ว่า เหตุใดท่านจึงรับใช้ผู้อื่นและรักษาพระบัญญัติ เดือนนี้จะเป็นโอกาสดีให้ท่านทำเช่นนั้นขณะที่ท่านศึกษาเรื่องการสร้างอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าในชั้นเรียนที่โบสถ์ ท่านสามารถถามตัวท่านเองว่า ฉันได้รับแรงจูงใจมากขึ้นจากสิ่งที่ดีฉัน ได้รับ หรือจากสิ่งที่ดีฉัน ให้

คำถามข้างต้นจะช่วยให้ท่านเห็นว่าท่านมีแนวโน้มจะหันหน้าเข้าหาตนเอง (คิดถึงตนเอง) หรือหันออกนอกตนเอง (คิดถึงผู้อื่น)

การนึกถึงพรที่ท่านจะได้รับเป็นเรื่องปรกติ แต่ถ้าท่านพบว่าท่านมีแนวโน้มจะมองเข้าหาตนเองมากกว่า มองออกนอกตนเองให้ลองมองขึ้น

ข้างบน ประธานโรมัส เอส. มอนสันสอนว่า “จงจำไว้ว่านี่ไม่ใช่งานของท่านหรือของข้าพเจ้าท่านนั้น เราสามารถแสวงหาและขอความช่วยเหลือจากพระผู้เป็นเจ้าได้” (“ทำหน้าที่ของท่าน—นั่นเป็นสิ่งที่ดีที่สุด,” เลียโฮนา, พ.ย. 2005, 70.) ■

ใช้ หรือสูญเสีย

เลิกแก้ตัวและพัฒนาพรสวรรค์ของท่าน ท่านสามารถมี
บทบาทสำคัญในการทำให้โลกน่าอยู่มากขึ้น

“ฉันรู้สึกไม่คู่ควรจะเป็น ประธานชั้นเรียนเยาวชน หญิง ฉันจะเป็นผู้นำที่ดี ขึ้นได้อย่างไร”

อ ท่านรู้สึกไม่คู่ควรเมื่อได้รับเรียก นั่นเป็นเรื่อง
ปรกติ เฮอร์มิย์ เอโนค และโจเซฟ สมิธอายุยังน้อย
และรู้สึกไม่คู่ควรเช่นกันเมื่อพวกเขาได้รับเรียก
เป็นศาสดาพยากรณ์ แต่พระเจ้ายังคงใช้พวกเขา
ขยายอาณาจักรของพระองค์ แจกเช่นพระเจ้าทรง
ใช้ศาสดาพยากรณ์สมัยโบราณให้ทำงานใหญ่ เมื่อท่านสวดอ้อน
วอนและวางใจพระองค์ พระองค์ทรงใช้ท่านได้เช่นกัน

บางทีสิ่งที่ดีที่สุดที่ท่านจะทำได้เพื่อสมาชิกชั้นเรียนคือเป็นเพื่อนกับ
พวกเขา รู้จักชื่อของพวกเขา ท่านสามารถสวดอ้อนวอนให้พวกเขา
ทุกวันและอาจจะอดอาหารให้พวกเขาถ้าพวกเขากำลังประสบปัญหา
ท่านอาจจะถามเกี่ยวกับชีวิตของพวกเขาออกศาสนจักร ยืมและ
ทักทายพวกเขาทุกครั้งที่เจอ นั่งข้างๆ เขาที่โบสถ์หรือที่โรงเรียน
คอยมองหาคนที่อาจต้องการความรักและการสนับสนุนเป็นพิเศษ

และอย่ากลัวเมื่อต้องขอความช่วยเหลือ พระบิดาบนสวรรค์จะไม่
ทรงปล่อยท่านไว้ตามลำพัง—พระองค์ได้ประทานที่ปรึกษา
และผู้ให้คำแนะนำที่เป็นผู้ใหญ่ไว้ให้ท่าน พวกเขาจะช่วยท่าน
และพระองค์จะทรงช่วยท่านเช่นกัน

ดังที่ประธานกอร์ดอน บี. อิงค์ลีย์ (1910-2008) กล่าว “จงคุกเข่าทูล
ขอพรจากพระเจ้า แล้วลุกขึ้นทำสิ่งที่พระองค์ทรงขอให้ท่านทำ จาก
นั้นปล่อยส่วนที่เหลือไว้ในพระหัตถ์ของพระเจ้า แล้วท่านจะค้นพบ
ว่าท่านทำสิ่งล้ำค่าสำเร็จ” (“ถึงสตรีของศาสนจักร,” *เลียวไฮนา*,
พ.ย. 2003, 137)

เป็นเพื่อน

ในฐานะประธานชั้นเรียน ดิฉันรู้สึกว่
ตนเองไม่มีคุณสมบัติเช่นกัน แต่สำคัญที่
ต้องพยายามทำให้เยาวชนหญิงรู้สึกว่
คุณรักและนับพวกเขาเป็นส่วนหนึ่งของ
กลุ่ม จงเป็นเพื่อนที่คอยสนับสนุนและ
ฟังที่ปรึกษาของคุณเมื่อทำการตัดสินใจ
เป็นแบบอย่างที่ชอบธรรมและพยายาม
ดำเนินชีวิตตามคุณค่าเยาวชนหญิง แต่
อย่าคาดหวังให้ตัวคุณดีพร้อม ทั้งหมด
ที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงคาดหวังคือ
ให้คุณพยายาม ถ้าคุณเรียกหาพระองค์
พระองค์จะประทานความเข้มแข็งและ
การนำทางที่คุณต้องการ

ริเบกกา เอ็น. อายุ 16 ปี, นิวแฮมป์เชียร์
สหรัฐอเมริกา

รับใช้ด้วยความเต็มใจ

ดิฉันรู้สึกแบบเดียวกัน
ตั้งแต่เคยเป็นประธาน
ชั้นเรียนยูนาไร ดิฉันยัง
จำความรู้สึกที่มีได้เมื่อ

เข้าไปรับการสัมภาษณ์ในห้องทำงาน
ของอธิการ ดิฉันจะปฏิเสธก็ได้ แต่รู้ว่
นั่นไม่ใช่งานมอบหมายจากอธิการ—แต่
เป็นการเรียกจากพระผู้เป็นเจ้า พระบิดา
บนสวรรค์จะทรงช่วยให้เราทำการเรียก
ของเราสำเร็จถ้าเราเต็มใจยอมตามพระองค์
และอ่อนน้อมถ่อมตน

นิโคล พี. อายุ 16 ปี, ฟิลิปินส์

รักคนที่ท่านรับใช้

เพื่อจะเป็นผู้นำที่ดีขึ้น คุณต้องรักคนที่คุณ
รับใช้จริงๆ การปล่อยวางความบาดหมาง
และการให้อภัยจึงเป็นสิ่งจำเป็น คุณ
สามารถสวดอ้อนวอนเพื่อให้เห็นคุณค่า
ของพวกเขาตามที่พระผู้เป็นเจ้าทรงเห็น

จงสวดอ้อนวอนให้รู้สึกถึงความรักที่
พระองค์ทรงมีให้ท่านและให้สมาชิกชั้น
เรียนของท่าน คิดถึงจากประสบการณ์ว่า
ความก้าวหน้าส่วนบุคคลสามารถช่วยคุณ
พัฒนาคุณสมบัติและคุณค่าที่จำเป็นต่อ
การทำการเรียกของคุณให้เกิดสัมฤทธิ์ผล
พระผู้เป็นเจ้าจะประทานพลังความ
สามารถที่คุณต้องการถ้าคุณจะขอความ
ช่วยเหลือนั้น

แมรีบี. อายุ 16 ปี, วอชิงตัน สหรัฐอเมริกา

เริ่มตรงที่คุณเป็น

คุณสามารถเป็นผู้นำ
ที่ดีขึ้นได้โดยใช้

คุณสมบัติที่คุณอยาก
มี สวดอ้อนวอนขอให้

พระวิญญาณสถิตกับคุณเมื่อคุณทำการ
ตัดสินใจ สวดอ้อนวอนขอให้คุณเอาใจ
ใส่ความต้องการของเยาวชนหญิง มี
มากมายที่คุณทำได้เพื่อจะเป็นผู้นำที่ดี
ขึ้น แต่ฉันพบว่าขั้นแรกคือเชื่อเสมอว่า
คุณทำได้

ชาวานนา พี. อายุ 15 ปี, เทกซัส สหรัฐอเมริกา

เข้าพระวิหาร

เมื่อผมได้รับเรียกเป็นประธานโควรัม
มัคนายกใหม่ๆ ผมไม่แน่ใจว่าจะเพิ่ม
ความเข้มแข็งทางวิญญาณของผมอย่างไร
ผมเริ่มทำประวัติครอบครัว โดยปกติจะ
ทำทุกวันอาทิตย์ ผมไปพระวิหารทุกเข้า
วันเสาร์ เป้าหมายของผมคือนำชื่อผู้ชาย
ไปทำพิธีบัพติศมาและการยืนยันให้มาก
เท่าที่จะทำได้ หลังจากไปพระวิหาร
แต่ละสัปดาห์ ผมจะรู้สึกเข้มแข็งมากขึ้น
เล็กน้อย และนั่นทำให้ผมสามารถช่วย
โควรัมได้ดีขึ้น

จอช บี. อายุ 13 ปี, ยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

ทำตามการตลใจ

ถ้าพระเจ้าทรงมอบการเรียกให้คุณ นั่น
เพราะมีงานที่คุณทำได้ เราจำเป็นต้องทูล
ขอจากพระผู้เป็นเจ้า ตามที่ ยากอบ 1:5
กล่าว อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์
จะเปิดเผยต่อเราถึงสิ่งที่เราควรทำ (ดู
2 นิไฟ 32:5) ด้วยความช่วยเหลือของ
พระองค์ เราจะ “รู้ความจริงของทุกเรื่อง”
(โมโรไน 10:5) จากนั้นเราต้องทำตาม
การตลใจที่เราได้รับ ฉันมีความเชื่อมั่น
ลึกซึ้งว่าเนื่องจากพระเจ้าทรงนำทางเรา
เราทุกคนจึงขยายการเรียกของเราได้
ลูซี่ คี. อายุ 17 ปี, ฝรั่งเศส

วางแผนกิจกรรม जरโลงใจ

จัดการประชุมเป็นประจำ
กับฝ่ายประธานของคุณ
และวางแผนกิจกรรม

जरโลงใจเพื่อสนองความต้องการและ
ความสนใจของเยาวชนหญิง เมื่อเยาวชน
หญิงคนหนึ่งมาในชั้นของคุณ ไม่เข้าชั้นเรียน
จงทำให้เธอรู้ว่าคุณคิดถึงเธอ พระคัมภีร์
ข้อหนึ่งที่ช่วยฉันคือ โมไซยาห์ 18:9

กาเรน พี. อายุ 16 ปี, เม็กซิโก

พระเจ้าทรงเลือกท่าน

“ท่านได้รับเรียกจากพระผู้เป็นเจ้า
พระเจ้าทรงรู้จักท่าน พระองค์ทรง
ทราบว่าคุณจะช่วยให้ใครรับใช้
ตำแหน่งต่างๆ ในศาสนจักรของ
พระองค์ พระองค์ทรงเลือกท่าน . . .
บุคคลที่ได้รับการตลใจให้เสนอ
ชื่อท่านสำหรับการเรียกนี้ไม่ได้ทำ
เพราะพวกเขาชอบท่านหรือเพราะ
พวกเขาต้องการคนมาทำงาน
บางอย่าง พวกเขาสวดอ้อนวอนและ
รู้สึกได้รับคำตอบว่าท่านคือคนที่ได้
รับเรียก . . .

“ท่านได้รับเรียกเป็นตัวแทนของ
พระผู้ช่วยให้รอด เสียเป็นพยาน
ของท่านเป็นเหมือนสุรเสียงของ
พระองค์ มือที่ท่านยกเป็นเหมือน
พระหัตถ์ของพระองค์”

ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์, ที่ปรึกษาที่หนึ่งใน
ฝ่ายประธานสูงสุด, “จงลุกขึ้นมารับการเรียกของ
ท่าน,” เลียโฮนา, พ.ศ. 2002, 94

คำถามครั้งต่อไป

“ฉันต้องการชวนลูกพี่
ลูกน้องมาโบสถ์ แต่
กลัวพ่อแม่ของพวกเขา
จะโกรธ ฉันจะแบ่งปัน
ประจักษ์พยานกับลูกพี่
ลูกน้องได้อย่างไร”

ส่งคำตอบของท่านและภาพความละเอียดสูงตาม
ความประสงค์ของท่านมาก่อน 15 มกราคม 2016
ที่ liahona@lds.org ทางอีเมล liahona@lds.org

ระบุข้อมูลและคำอนุญาตต่อไปนี้ไว้ในอีเมลหรือ
จดหมายของท่าน (1) ชื่อนามสกุล (2) วันเดือน
ปีเกิด (3) วอร์ดหรือสาขา (4) สเตตหรือท้องถิ่น
(5) คำอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรของท่าน และ
ถ้าท่านอายุต่ำกว่า 18 ปีต้องมีคำอนุญาตเป็น
ลายลักษณ์อักษรจากผู้ปกครองให้พิมพ์คำตอบและ
รูปถ่าย (ส่งทางอีเมลได้)

อาจมีการแก้ไขความยาวหรือความชัดเจนของ
คำตอบที่ส่งมา

เอ็ดเดอร์ฮอร์ก
เคลบิงกอต
แห่งสาวกเจ็ดสิบ

สิ่งที่ข้าพเจ้าเรียนรู้เมื่อครั้งเป็น ผู้เปลี่ยนแปลงใจ เลื่อมใสวัยหนุ่ม

เมื่อข้าพเจ้าเป็นคนใหม่ในศาสนจักร ข้าพเจ้าเห็นแบบอย่างที่ดีมากของการเสียสละจากเยาวชนคนอื่นๆ ในวอร์ด ข้าพเจ้าได้รับบทเรียนที่ดีมากมายนับจากจุดนั้น

ขาพเจ้าเข้าร่วมศาสนจักรเมื่ออายุ 17 ปี ข้าพเจ้ารู้จักศาสนจักรผ่านชาวอเมริกันจากฐานทัพอากาศในเยอรมนีบ้านเกิดของข้าพเจ้า ไม่มีวอร์ดภาษาเยอรมันในเขตที่ข้าพเจ้าอยู่ ด้วยเหตุนี้จึงต้องเข้าร่วมการประชุมกับชาวอเมริกันที่ฐานทัพอากาศในโบสถ์ขนาดเล็กๆ ที่ใช้กันหลายนิกาย

วันอาทิตย์วันหนึ่งไม่นานหลังจากข้าพเจ้ารับบัพติศมา ช่วงท้ายของพิธี อธิการลุกขึ้นยืนถามว่า “ขอให้ผู้ปกครองและ

นักเรียนเซมินารีอยู่ด้วยครับ” เขาขอให้ข้าพเจ้าอยู่ด้วย

เมื่อเหลือเฉพาะครอบครัวเหล่านี้ อธิการ และข้าพเจ้าอยู่ในโบสถ์ อธิการอธิบายว่าข้าพเจ้ามีสิทธิ์เรียนเซมินารีสำหรับปีการศึกษาถัดไป แต่ข้าพเจ้าเรียนโรงเรียนเยอรมันในท้องถิ่นซึ่งเริ่มหนึ่งชั่วโมงก่อนโรงเรียนอเมริกันที่เยาวชนทุกคนจากฐานทัพอากาศเข้าเรียน เพื่อให้ข้าพเจ้ามีเวลามากพอจะวิ่งลงเขาไปโรงเรียนให้ทัน พวกเขาจะต้องย้ายชั้นเรียนเซมินารีมาเรียนตอน 6 โมงเช้า เร็วกว่าที่พวกเขาเคยเรียนหนึ่งชั่วโมง จากนั้นอธิการขอให้ทุกคนออกเสียงว่าพวกเขายินดีเสียสละเพื่อให้ข้าพเจ้าได้เรียนด้วยหรือไม่ พ่อแม่และนักเรียนทุกคนยกมือขึ้นที่และบอกว่ายินดี

นั่นเป็นช่วงเวลาที่ข้าพเจ้าประทับใจมาก เหตุการณ์นี้สอนบทเรียนข้าพเจ้าเกี่ยวกับการเสียสละ นักเรียนเหล่านี้ยินดีเสียสละ

อธิการขอให้ทุกคนออกเสียง
เรื่องเรียนเซมินารีเร็วขึ้นหนึ่ง
ชั่วโมงเพื่อให้ข้าพเจ้าเข้าร่วม
ได้ ทุกคนตอบว่าได้

ความสะดักสะบายน
ของพวกเขา—ไม่ใช่แค่

วันเดียวหรือสัปดาห์เดียวแต่ตลอด
ปีการศึกษา—เพื่อผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสใหม่ที่จะไม่ได้มีส่วน
ร่วมในเซมินารีถ้าไม่ทำอย่างนั้น

ข้าพเจ้ายังคงซาบซึ้งใจกับการเสียดสีของพวกเขา
โดยทราบดีว่าเซมินารีปีนั้น (ศึกษาพระคัมภีร์หลักคำสอนและ
พันธสัญญา) สำคัญเพียงใดต่อชีวิตวัยเยาว์ของข้าพเจ้าใน
ศาสนจักร หากไม่มีเซมินารี ข้าพเจ้าคงไม่ได้ติดต่อกับ
ศาสนจักรมากนักยกเว้นวันอาทิตย์ เซมินารีประจำวันเป็นการ
เตรียมที่ดีมากสำหรับงานเผยแผ่ เซมินารีสอนข้าพเจ้ามาก
เกี่ยวกับวินัย และเป็นพรแก่ชีวิตข้าพเจ้าไม่สิ้นสุดในความรู้เรื่อง
พระกิตติคุณและพระคัมภีร์ ลองถามข้อผู้เชื่อชาวอูยวูพระคัมภีร์
ทุกข้อของหลักคำสอนและพันธสัญญาที่ข้าพเจ้าเคยเรียนสมัย
นั้นสิครับ ข้าพเจ้ายังจำได้ ประสบการณ์เหล่านี้ช่วยให้ข้าพเจ้า
ใกล้ชิดพระบิดาบนสวรรค์มากขึ้น อีกทั้งช่วยให้ข้าพเจ้ารับมือ
กับปัญหาท้าทายต่างๆ ของการเป็นสมาชิกศาสนจักรที่พูดภาษา
เยอรมันเพียงคนเดียวในเมืองนั้น

สื่อสารกับพระผู้เป็นเจ้า

หลังจากเรียนจบและก่อนไปเป็นผู้สอนศาสนา ข้าพเจ้าต้อง
เข้าเป็นทหารภาคบังคับ ขณะอยู่ในค่ายทหาร ข้าพเจ้าเริ่มมีนิสัย
ที่ข้าพเจ้ายังคงทำจนถึงทุกวันนี้ นั่นคือ สวดอ้อนวอนตลอดเวลา
เห็นชัดว่าสภาพแวดล้อมในค่ายทหารมักไม่ดีต่อจิตวิญญาณ
—ตู้เก็บของ รูปภาพ คำพูด ภาพยนตร์ที่คนดูตอนกลางคืน แต่

ข้าพเจ้ารู้ว่าข้าพเจ้าจะไปเป็นผู้สอนศาสนา ข้าพเจ้า
ต้องการเข้มแข็งอยู่เสมอ ข้าพเจ้าไม่อยากจะตก ข้าพเจ้า
ไม่อยากจะยอมแพ้แรงกดดันจากเพื่อนวัยเดียวกัน ข้าพเจ้าจึง
พัฒนานิสัยของการสวดอ้อนวอนในใจตลอดเวลา

การเดินทางจากอาคารหลังหนึ่งไปอีกหลังหนึ่ง การขึ้นเขาลง
เนินในป่า การนอนในหลุมหลบภัย การเล่นเกมสงคราม—ไม่
ว่าจะอยู่ที่ใดก็ตาม ข้าพเจ้าจะเชื่อมต่อกับพระบิดาบนสวรรค์ใน
การสวดอ้อนวอนทุกครั้งที่ได้ ใช้หลายนาทิตามบางครั้งใช้
หลายชั่วโมงให้หมดไปกับการสื่อสารหรือพูดคุยกับพระบิดา
บนสวรรค์เพื่อจะได้ใกล้ชิดพระองค์และเข้มแข็งอยู่เสมอ
ส่วนใหญ่ข้าพเจ้าจะน้อมขอบพระทัยเท่านั้น

นิสัยนี้ยังคงอยู่กับข้าพเจ้า เมื่อข้าพเจ้าขับรถไปที่ใดหรือนั่ง
รถโดยสารหรือเดินที่ใด ข้าพเจ้าจะสวดอ้อนวอนในใจตลอดเวลาหรือ
“สวดอ้อนวอนเสมอ” ตามที่พระคัมภีร์กล่าว
(ดูตัวอย่างใน 2 นิโอฟ 32:9) นั่นเป็นนิสัยที่ดีที่ควรสร้างด้วยเยาว์

เรารู้ว่าเราควรจะทำคำสวดอ้อนวอน แต่นั่นไม่ได้
หมายความว่าเพียงคุกเข่าชั่วประเดี๋ยวตอนเช้าและตอนกลางคืน
เพื่อให้เป็นที่ชอบพระทัยพระบิดาบนสวรรค์ การสวดอ้อนวอน
ควรเป็นการสื่อสารที่ซื่อสัตย์ ลึกซึ้ง และต่อเนื่องกับพระบิดา
ของเราซึ่งเมื่อเวลาผ่านไปจะช่วยให้ท่านใกล้ชิดพระองค์ยิ่ง
ขึ้น การพัฒนานิสัยของการสวดอ้อนวอนจะช่วยท่านเผชิญการ
ล่อลวงทั้งหมดที่อยู่ในโลก (ดู 3 นิโอฟ 18:15, 18) ดังนั้นเมื่อ
ท่านจากจุด ก ไปจุด ข หรือเมื่อใดก็ตามที่ท่านมีเวลาว่าง ขอให้
ท่านใช้เวลาฟังเพลงหรือส่งข้อความน้อยลงและใช้เวลาสวด
อ้อนวอนในใจมากขึ้น

ทำให้การใช้ของพระเยซูคริสต์มีผลตลอดเวลา

เมื่อท่านยังคงสวดอ้อนวอนและเรียนพระกิตติคุณ ท่านจะ
พบว่าการใช้ของพระเยซูคริสต์มีผลต่อท่านทุกชั่วโมงทุกวัน
เพื่อช่วยให้ “การปลดบาปของท่าน” มีอยู่เสมอ (ดู โมไซยาห์
4:11-12) ท่านสามารถไปอยู่เบื้องพระพักตร์พระบิดาบนสวรรค์
เพื่อเข้าถึงพลังดังกล่าวและได้รับการทำให้สะอาดได้ทุกเมื่อ ไม่
เฉพาะวันอาทิตย์ ไม่เฉพาะเมื่อท่านไปพบอธิการเพื่อสารภาพ
บาปร้ายแรงเท่านั้น

พระเจ้าทรงมุ่งหมายให้ท่านใช้การใช้ของพระเยซูคริสต์

ทุกวันทั้งนี้เพื่อท่านจะสามารถสะอาดและมีค่าควร รู้สึกถึงพระวิญญาณ และได้รับการนำทางตลอดเวลาแทนที่จะรู้สึกบ้างไม่รู้สึบบ้าง โดยใช้การชดใช้ทุกวัน ท่านสามารถมีพรนี้ไม่ว่าท่านจะทำผิดพลาดอะไรในอดีต ชาวชนจำนวนมากรู้สึกว่า การกลับใจไม่เพียงประกอบด้วยการเข้าพบอธิการและบอกปัญหาร้ายแรงให้ทราบเท่านั้น แต่การกลับใจเป็นมากกว่านั้นมาก การกลับใจหมายถึงการพยายามสม่ำเสมอทุกวันด้วยความอ่อนน้อมถ่อมตนร่วมกับการสวดอ้อนวอนเพื่อ (1) ศึกษาพระคัมภีร์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งพระคัมภีร์ที่สอนเกี่ยวกับการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ จากนั้น (2) เรียนรู้วิธีทำให้การใช้การชดใช้มีผลในชีวิตท่านทุกขณะทุกวัน การชดใช้มิใช่เพื่อสิ่งนั้น จงให้พระบิดาบนสวรรค์ทรงทราบทุกวันว่านี่คือสิ่งที่ท่านต้องการ—วันนี้ท่านเป็นคนดีกว่าเมื่อวาน

อย่ายอมให้ปฏิบัติทำให้ท่านเหินห่างจากพระบิดาบน

ตลอดเวลา ดังที่อัครสาวกเปาโลกล่าวว่า “จงพิสูจน์ตัวเอง” (2 โครินธ์ 13:5) แต่เมื่อท่านเรียนรู้เกี่ยวกับการชดใช้ และวิธีใช้ให้เกิดผล ท่านจะพบว่าท่านสามารถรู้สึกถึงความรักของพระเจ้าได้แม้ท่านมีข้อบกพร่อง

จงเข้าใจว่าท่านเป็นใคร และเข้าใจว่าพระคริสต์ทรงเป็นใคร และพระองค์ทรงทำอะไรเพื่อท่าน จากนั้นให้นำสองสิ่งนี้มารวมกันเพื่อท่านจะสะอาดได้ตลอดเวลา มีความเชื่อมั่นในตนเอง เชื่อมั่นในพระบิดาบนสวรรค์และพระผู้ช่วยให้รอด ต่อจากนั้นท่านจะสำนึกในคุณค่าของตนเองและเชื่อมั่นในตนเอง

นี่คือสิ่งที่ข้าพเจ้าเริ่มเรียนรู้เมื่อครั้งเป็นผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสวัยหนุ่ม และนั่นเป็นพรอย่างมากต่อชีวิตข้าพเจ้า เมื่อท่านเสียดสละ ศึกษา และพยายามอยู่ใกล้ชิดพระบิดาบนสวรรค์ พระองค์จะประทานพรท่านเช่นกัน

อย่ายอมแพ้! ■

การชดใช้ของพระเยซู คริสต์มีผลต่อท่านทุก ชั่วโมงทุกวัน

สวรรค์โดยทำให้ท่านรู้สึกว่าคุณไม่ดีพอ คนอื่นดีกว่า—ประการหนึ่งการใช้ของพระผู้ช่วยให้รอดและความรักตลอดจนความเห็นชอบของพระองค์อยู่ตรงหน้าท่านแต่ท่านเอือมไม่ถึงนั้นไม่จริงเลย พระบิดาบนสวรรค์ทรงรักท่านดังที่ท่านเป็นวันนี้ แต่แน่นอนว่าท่านต้องปรับปรุงและพยายามรักษาพระบัญญัติเสมอ และทำให้การชดใช้เกิดผลทุกวัน

ความก้าวหน้าส่วนบุคคลเกี่ยวกับ แผนภูมิครอบครัวของฉัน

ดิฉันกับพี่ชายเป็นสมาชิกศาสนจักรเพียงสองคนในครอบครัว—
อย่างน้อยนั่นก็คือสิ่งที่ดิฉันคิดก่อนเริ่มงานประวัติครอบครัวของดิฉัน

โดย ราอิชา มาร์กอนเดส

ดิฉันผัดวันเรื่องการทำสืบลำดับเชื้อสายเรื่อยมา แต่ความปรารถนาจะรับใช้งานเผยแผ่ทำให้ดิฉันตั้งเป้าหมายเพื่อช่วยเตรียมตนเองให้พร้อมเป็นผู้สอนศาสนาที่ดีขึ้น ด้วยความช่วยเหลือของอริการที่ได้รับการคลอจ ดิฉันตัดสินใจเริ่มทำงานในความก้าวหน้าส่วนบุคคล เพื่อให้บรรลุเป้าหมายและโครงการงานดีบางอย่าง ดิฉันจำเป็นต้องเข้าไปเกี่ยวข้องกับการสืบลำดับเชื้อสาย ดิฉันจึงไปทำงานนี้

ดิฉันรู้ว่าพระวิญญาณทรงนำทาง เพราะคืนวันอาทิตย์หนึ่ง หลังจากทำงานเพียงสามชั่วโมง มีเรื่องน่าพิศวงบางอย่างเกิดขึ้น

ทันทีที่เริ่ม ดิฉันจำได้ว่าคุณตาทวดเคยเป็นผู้ว่าการรัฐอามาโซนัส บราซิล ดิฉันจึงพิมพ์ชื่อท่านเข้าไปในเครื่องค้นหออนไลน์ และยังความประหลาดใจแก่ดิฉัน ดิฉันพบหน้าวิกิพีเดียเกี่ยวกับคุณตาทวดและคุณยายทวดของดิฉัน! ดิฉันรับรู้ทันทีว่าดิฉันมีพรสวรรค์และของประทานเหมือนพวกท่านและดิฉันเริ่มรู้สึกดีขึ้น แต่ยังมีอีกมากให้ค้นหา

ขณะค้นหาถึงก้นหน้านั้น ดิฉันสังเกตเห็นลิงก์หนึ่งเขียนว่า “แผนภูมิครอบครัว” ดิฉันคลิกลิงก์ดังกล่าว และพบกิ่งก้านสาขาของครอบครัวที่ดิฉันไม่คิดว่าจะมีอยู่ แต่สิ่งที่ดึงดูดความสนใจของดิฉันมากที่สุดคือชื่อของโรซาลินา เมอริเลสพี่สาวของคุณตาซึ่งอาศัยอยู่ในยูทาห์

ดิฉันประหลาดใจ ดิฉันคิดว่ามีเพียงดิฉันกับพี่ชายเท่านั้นที่เป็นสมาชิกศาสนจักร มีสมาชิกศาสนจักรในครอบครัวดิฉันอีกหรือ เมื่อดิฉันคลิกตรงชื่อเธอ ดิฉันเห็นลิงก์เชื่อมกับหน้า

เฟซบุ๊ก ดิฉันจึงติดต่อเธอ ภายในสองวันดิฉันได้รับข้อความจากเธอยืนยันว่าเราเป็นญาติกันและเธอเป็นสมาชิกศาสนจักรเช่นกัน

ดิฉันสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณของพระบิดาบนสวรรค์ที่ทรงยอมให้ดิฉันรู้สึกถึงปิติใหญ่หลวงเช่นที่รู้สึกในขณะนั้น

ดิฉันยังคงค้นหาบรรพชนที่ล่องลับต่อไป และพระบิดาบนสวรรค์ประทานพรให้ดิฉันพบชื่อครอบครัวมากมายหลายชื่อที่ดิฉันสามารถนำไปพระวิหารได้ แต่พระองค์ทรงช่วยดิฉันหาสมาชิกครอบครัวที่ยังมีชีวิตอยู่ผู้เชื่อสัตย์ในพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเยซูคริสต์ด้วย ดิฉันเป็นหนึ่งทั้งความก้าวหน้าส่วนบุคคล งานประวัติครอบครัว และความปรารถนาจะรับใช้งานเผยแผ่ ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในมานาสส์ บราซิล

โดย เอ็ลเดอร์มาร์คัส บี. แนช
แห่งสภาเจ็ดสิบ

พระคัมภีร์สำหรับ สเปนเซอร์

“ฉันชอบอ่านพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์นี้ ทุกครั้งที่ฉันได้อ่าน
ฉันรู้สึกพระวิญญาณเริ่มเบิกบานในใจฉัน” (หนังสือเพลง
สำหรับเด็ก, 66)

เมื่อข้าพเจ้ากับภรรยาแต่งงานกันใหม่ๆ ประ찬าสเปนเซอร์
ดับเบิลยู. คิมบัลด์ (1895-1985) กระตุ้นให้สมาชิกของ
ศาสนจักรอ่านพระคัมภีร์กับครอบครัวทุกวัน เราต้องการทำ
ตามศาสตพยากรณ์ เราจึงตัดสินใจว่าจะอ่านด้วยกันเป็นคู่
สามีภรรยาและต่อจากนั้นอ่านกับลูกๆ ในอนาคตของเรา

หลายปีต่อมา ครอบครัวเรามีลูกห้าคน รวมทั้งสเปนเซอร์
ลูกคนเล็กของเราด้วย

ครั้งหนึ่ง เมื่อสเปนเซอร์อายุหกขวบ ข้าพเจ้ากับภรรยา
ไม่อยู่บ้านสองสามวันและฝากลูกๆ ไว้กับพี่เลี้ยงเด็ก เมื่อ
เรากลับบ้าน ข้าพเจ้านั่งอยู่กับสเปนเซอร์และถามเขาว่าเป็น
อย่างไรบ้างตอนที่เราไม่อยู่

เขาบอกข้าพเจ้าว่าเขาอนไม่ค่อยหลับ เมื่อข้าพเจ้าถามว่า
ทำไมเขาอนไม่ค่อยหลับ เขาคิดและตอบว่าเขาไม่รู้
แต่วันนั้นครอบครัวเราเริ่มกิจวัตรประจำคืนคือการอ่าน
พระคัมภีร์มอรมอนด้วยกัน

จู่ๆ สเปนเซอร์ก็ร้องออกมาว่า “นั่นแหละ!” ข้าพเจ้าถามว่า
เขากำลังพูดเรื่องอะไร “นั่นคือสาเหตุที่ผมอนไม่ค่อยหลับ
ตอนกลางคืนไงครับ”

“ทำไมลูกนอนไม่หลับ” ข้าพเจ้าถาม

“เราไม่ได้อ่านพระคัมภีร์กลางคืนเมื่อพ่อไม่อยู่ และผม
ชอบความรู้สึกที่ได้จากพระคัมภีร์”

สเปนเซอร์เรียนรู้ว่าการอ่านพระคัมภีร์ทุกวันทำให้เราได้
รับการปลอบโยน สันติสุข และการนำทางจากพระวิญญาณ
บริสุทธิ์

เราสามารถฝึกรักพระคัมภีร์ได้เมื่อเราอ่านทุกวัน เมื่อเราทำ
เช่นนั้นเราจะได้รับการนำทางจากพระวิญญาณบริสุทธิ์และ
พระบิดาบนสวรรค์จะทรงทำให้เราเข้มแข็ง ■

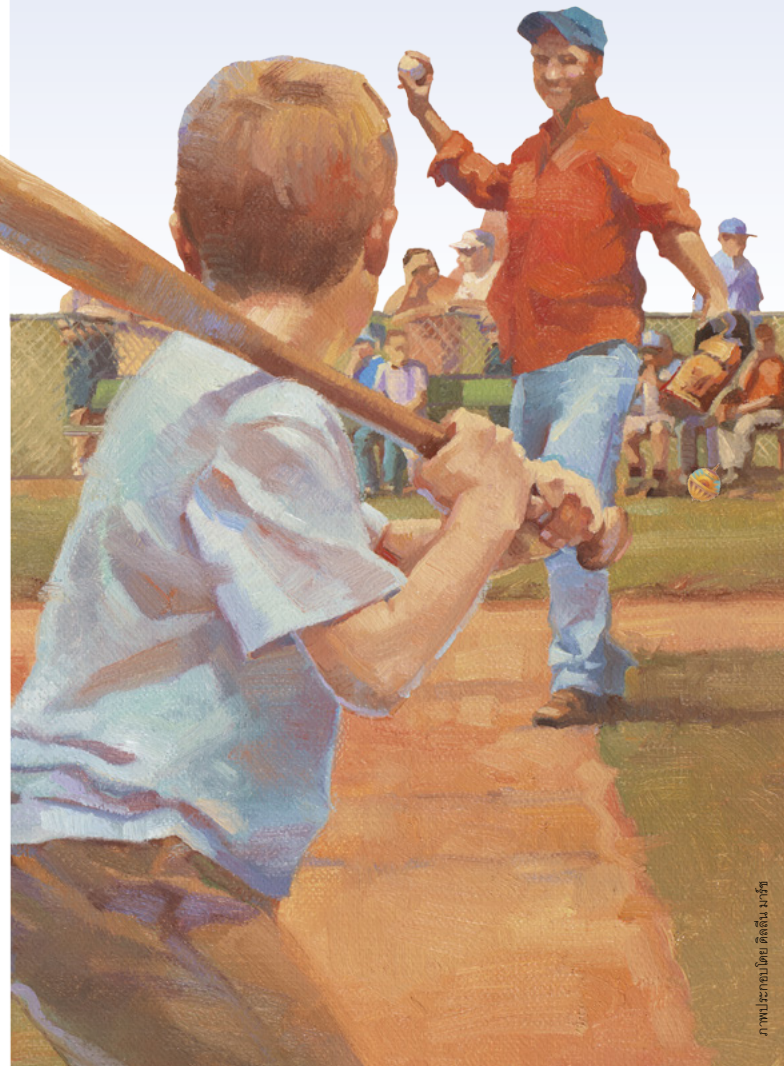
โดย เอ็ดเดอร์เดวิด เอ.
เบตนาร์
แห่งโคเวิร์มอัครสาวกสิบสอง

บทเรียนจาก บิดาข้าพเจ้า

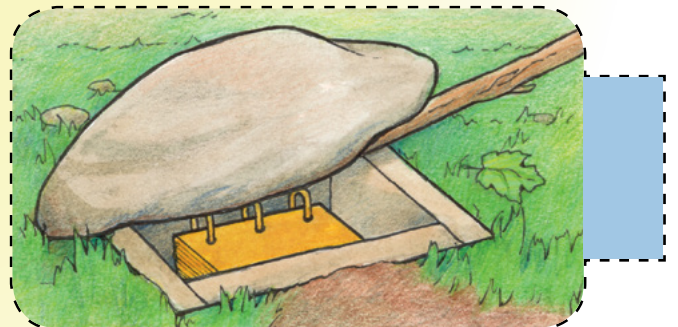
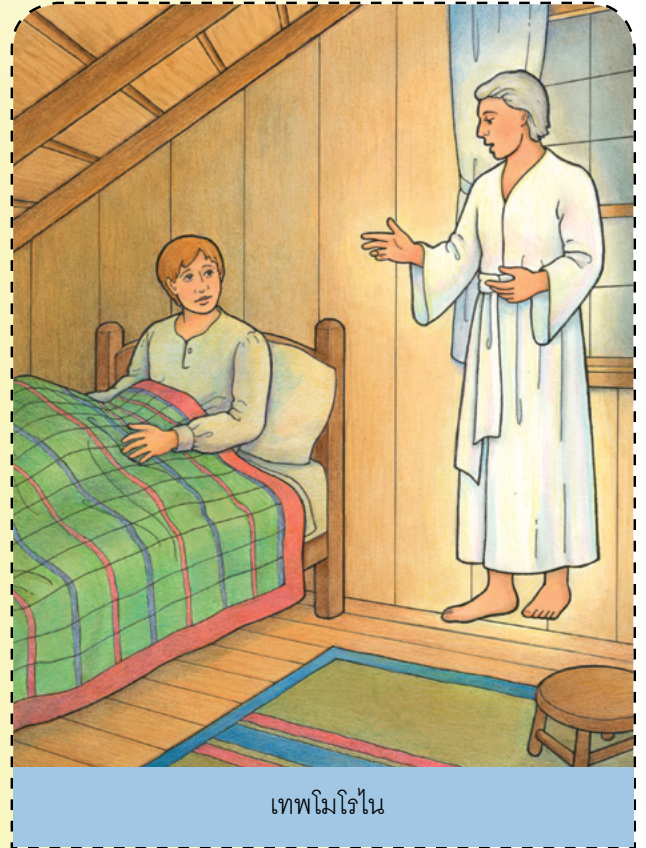
๒ ข้าพเจ้าเรียนรู้อาณาจักรสำคัญยิ่งจากบิดาเกี่ยวกับสิทธิ-
อำนาจและพลังอำนาจของฐานะปุโรหิต
ข้าพเจ้าเติบโตในบ้านที่มารดาเปี่ยมด้วยศรัทธาและบิดา
เป็นคนดีมาก คุณพ่อข้าพเจ้าไม่ได้เป็นสมาชิกศาสนจักรแต่
ยังมาการประชุมของศาสนจักรกับครอบครัวเรา ท่านเป็น
โค้ชทีมซอฟต์บอลของวอร์ดเราและช่วยเรื่องกิจกรรมลูกเสือ
สมัยเป็นเด็กข้าพเจ้าถามคุณพ่อ
สัปดาห์ละหลายครั้งว่าท่านจะรับ
บัพติศมาเมื่อใด คุณพ่อตอบทุกครั้ง
ว่า “เดวิด พ่อจะเข้าร่วมศาสนจักร
เมื่อพ่อรู้ว่านั่นเป็นสิ่งที่ถูกต้องควรทำ”
วันอาทิตย์วันหนึ่งข้าพเจ้าถามคุณพ่อว่าท่านจะรับ
บัพติศมาเมื่อใด ท่านได้แต่ยิ้มและถามข้าพเจ้าว่า “เดวิด
โบสถ์ของลูกสอนว่าฐานะปุโรหิตถูกนำไปจากแผ่นดินโลก
ในสมัยโบราณและได้รับการฟื้นฟูโดยผู้ส่งสารจากสวรรค์
ถ้าโบสถ์ของลูกมีฐานะปุโรหิตของพระผู้เป็นเจ้าซึ่งได้รับ
การฟื้นฟูจริงๆ ทำไมผู้ชายหลายคนโบสถ์ของลูกจึงทำ
หน้าที่ฐานะปุโรหิตของพวกเขาไม่ต่างจากผู้ชายในโบสถ์
ของคุณพ่อ”

ข้าพเจ้าไม่ทราบ ข้าพเจ้าตอบคุณพ่อไม่ได้
ข้าพเจ้ารู้ว่าชายผู้ดำรงฐานะปุโรหิต ควร ปฏิบัติต่างจาก
ผู้ชายคนอื่นๆ ผู้ดำรงฐานะปุโรหิตไม่ควรรับสิทธิอำนาจ
ฐานะปุโรหิตเท่านั้นแต่ควรซื่อสัตย์และมีค่าควรแก่การใช้
พลังอำนาจของพระผู้เป็นเจ้าด้วย
ข้าพเจ้าตัดสินใจว่าจะต้องไม่เป็นแบบอย่างที่ไม่ดีต่อคุณ
พ่อ ข้าพเจ้าต้องการเป็นเด็กดี พระเจ้าทรงต้องการให้เราทุก
คนที่ดำรงฐานะปุโรหิตเป็นเด็กดี มีคุณธรรม และน่ายกย่อง
ตลอดเวลาและในทุกแห่ง

หลายปีต่อมา คุณพ่อข้าพเจ้ารับบัพติศมา ข้าพเจ้ามี
โอกาสประสาทฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนและฐานะปุโรหิต
แห่งเมลคีเซเดคให้ท่าน ประสบการณ์สำคัญอย่างหนึ่งใน
ชีวิตข้าพเจ้าคือการได้เห็นคุณพ่อได้รับสิทธิอำนาจและพลัง
อำนาจของฐานะปุโรหิต ■

พระคัมภีร์มัทธิมของประทานจากพระบิดาบนสวรรค์
โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:29-35, 42-54, 59-60

ดูภาพเหล่านี้ ออก ทากาวหรือใช้เทปกระดาษแปะติดกับกระดาษลัง กระดาษแข็ง ถุงกระดาษเล็กๆ หรือไม้ที่เหลาแล้ว
ใต้ เก็บภาพไว้ในซองหรือถุงพร้อมป้ายชื่อพระคัมภีร์

คริสต์มาสอีฟ กับครอบครัวคอโตะบา

ฉันกับมารีซีเอโลมีของขวัญเพียงชิ้นเดียว
เราจะแบ่งกันได้อย่างไร

โดย ฮันนีย์ ธาลิอา กาเบล ลอสโน
เรียบเรียงตามเรื่องจริง

“ซึ่งพวกท่านได้ทำกับคนใดคนหนึ่ง
ที่เล็กน้อยที่สุดในพี่น้องของเรา ก็เหมือน
ทำกับเราด้วย” (มัทธิว 25:35, 40)

✶ คริสต์มาสอีฟของขวัญเพียง
สองกล่องอยู่ใต้ต้นไม้เล็กๆ ของเรา
กล่องหนึ่งสำหรับมารีชีเอโลน้องสาว
วัยสองขวบของฉัน อีกกล่องสำหรับ
ฉัน คุณแม่บอกว่าเราไม่ค่อยมีเงิน เรา
จึงมีของขวัญได้เท่านั้น

คืนนั้นคุณแม่อ่านเรื่องหนึ่งจาก
เลียวนา เกี่ยวกับคริสต์มาสที่ไม่มี
ของขวัญ ขณะที่ท่านอ่าน ฉันรู้สึกมี
ความสุขและสงบ การมีของขวัญเพียง
ชิ้นเดียวไม่ใช่เรื่องเลวร้าย จากนั้นคุณแม่
พูดว่า “แทนที่จะเล่นเกมเหมือนที่
เราทำตามปกติในวันคริสต์มาสอีฟ จะ
เป็นไรไหมถ้าเรานำของขวัญไปให้
ครอบครัวหนึ่งในวอร์ด”

“แต่เราจะให้อะไรพวกเขาละคะ”
ฉันถาม

“เรามีเหลือนิดเดียว”

ฉันชำเลืองมองของขวัญสองชิ้นของ
เรา จากนั้นก็ชำเลืองมองภาพพระเยซู
บนผนัง “หนูเดาว่าพระเยซูคงจะแบ่ง
สิ่งที่พระองค์ทรงมี”

เราสวดอ้อนวอนทูลถามว่าจะไป
เยี่ยมครอบครัวใด หลายครอบครัว
ที่เรารู้จักมีเงินไม่มากนัก หลังจาก
สวดอ้อนวอน เรา รู้สึกว่าควรไปเยี่ยม
ครอบครัวคอร์โดบา พวกเขามีลูก

สามคน และคุณพ่อของพวกเขาทำงาน
เราไปที่ร้านและซื้อ *panetón*
(ขนมปัง) ใก่อบ กับของขวัญชิ้นเล็กๆ
สามชิ้น เราสนุกกับการเลือกของ
ขวัญให้พวกเขา คุณแม่ใช้เงินที่ท่านมี
ประมาณ 30 เปรูโซล (ราว 10 ดอลลาร์
สหรัฐ) จนหมด

เมื่อซื้อของเสร็จแล้ว เราจึงขับรถ
ไปบ้านคอร์โดบา ฉันงมมือมารีชีเอโล
ขณะเดินไปที่ประตูด้วยกัน

ซิสเตอร์คอร์โดบาเห็นเราและออก
มากอดเรา “ช่างเป็นเรื่องน่าประหลาด
ใจที่ดีเหลือเกิน! เข้ามาค่ะ! เชิญนั่งค่ะ”
เธอกล่าว ขณะที่เราเดินเข้าไปในบ้าน
เธอบีบมือคุณแม่แน่นและดบไหล่ฉัน
เบาๆ “โรลันโดกับพวกเด็กผู้หญิงคงจะ
มีความสุขที่ได้เจอหนู” เธอบอกฉัน

พื้นในบ้านเป็นพื้นดิน ไม่มีไฟฟ้า
มีแต่เทียน ฉันเศร้าใจเล็กน้อยกับ
ครอบครัวคอร์โดบา ฉันปรารถนาให้
เราช่วยพวกเขาได้มากกว่านี้ แต่คุณแม่
ดูเหมือนไม่สนใจที่ดินหรือเทียน ท่าน
มีความสุขที่ได้อยู่กับซิสเตอร์คอร์โดบา

เรามาอวยพรคุณ *feliz Navidad*
(สุขสันต์วันคริสต์มาส)!” คุณแม่บอก
“เราดีใจที่พวกเราเป็นเพื่อนกัน” ท่าน
นำอาหารกับของขวัญให้ซิสเตอร์คอร์-
โดบา เธอยิ้มกว้างและกล่าวขอบคุณ

โรลันโด มาเดลิน กับราเคลวิ่งจาก
อีกห้องหนึ่งมากล่าวทักทาย มารีชีเอโล
แอบอยู่ใกล้ๆ ขาฉันและยิ้ม เธอหัวเราะ
เมื่อโรลันโดทำหน้าตลกใส่เธอ ไม่นาน
ทุกคนก็พูดคุย เล่าเรื่องขำขัน
และหัวเราะชอบใจ

“นี่ดีกว่าเล่นเกมซะอีก” ฉันคิด ฉัน
ดีใจที่เรามา ไม่ใช่เรื่องใหญ่เลยที่เรา
แบ่งปันไม่มาก และไม่ใช่เรื่องใหญ่เลย
ถ้าพื้นเป็นดิน คริสต์มาสไม่เกี่ยวกับ
สิ่งที่เรามี แต่เกี่ยวกับการอยู่ด้วยกัน

ขณะที่เราจะกลับบ้าน ซิสเตอร์
คอร์โดบากอดพวกเราอีกครั้ง “ขอบคุณ
มากค่ะ” เธอกล่าว เสียงเธอสั่น และฉัน
เห็นน้ำตาคลอหน่วย ฉันยืนแข็งและ
หอมแก้มซิสเตอร์คอร์โดบา

“Feliz Navidad” ฉันบอก ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในเปรู

ภาพต่อ การฟื้นฟู

คำว่า การฟื้นฟู หมายถึงอะไร

โดย ไฮดี โพเอลแมน
เรียบเรียงจากเรื่องจริง

“เพราะเราประสาทกุญแจทั้งหลายและ
อำนาจของฐานะปูโรหิตไว้แก่เจ้า,
ซึ่งในการนั้นเราฟื้นฟูสิ่งทั้งปวง”
(คพ. 132:45)

ระหว่างทางจากโบสถ์กลับบ้าน
แอนนาถึงกระดาษแผ่นเล็กที่ครู
ให้มา “คุณแม่ ทายสิคะว่าอะไร! หนูจะ
เป็นผู้พูดในปฐมวัยวันอาทิตย์หน้า”

“ดีจัง” คุณแม่บอก “เรื่องอะไรหรือ
ลูก”

“หนูต้องพูดเรื่องการฟื้นฟูค่ะ แต่หนู
ไม่แน่ใจว่าคืออะไร”

“การฟื้นฟู หมายความว่าพระผู้เป็น
เจ้าทรงนำกลับมาหรือฟื้นฟูทุกอย่างที่
ทรงต้องการให้ศาสนจักรของพระองค์
มี” คุณแม่บอก “โดยผ่านศาสดาพยากรณ์
โจเซฟ สมิธ พระองค์ทรงนำพระวิหาร
ฐานะปูโรหิต บัพติสมา และของ
ประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์

กลับมา หากไม่มีการฟื้นฟู เราจะไม่มี
ศาสนจักร!”

แอนนาพยักหน้า “หนูคิดว่ามีเหตุผล
แต่หนูไม่คิดว่าจะอธิบายแบบนี้ได้”

“เฮ้ แม่เกิดได้อย่างไรหนึ่ง” คุณแม่พูด
เมื่อพวกเขากลับถึงบ้าน “มากับแม่สิ”

แอนนาเดินตามคุณแม่เข้าไปในห้อง
ของครอบครัว พวกเขาเริ่มต่อภาพไว้
เมื่อคืน และยังมีอีกหลายชิ้นกระจาย
อยู่บนโต๊ะตัวเล็ก

“ให้คิดว่าพระกิตติคุณเหมือนภาพที่
ยังต่อไม่เสร็จ” คุณแม่เลือกมาหนึ่งชิ้น
“หลายชิ้นของภาพอยู่บนแผ่นดินโลก
ในเวลาต่างกัน แต่หลังจากพระเยซูและ
อัครสาวกสิ้นชีวิต ความจริงมากมาย
ของพระกิตติคุณหายไปหรือเปลี่ยนไป
เราต้องนำความจริงเหล่านั้นกลับมา”

“แล้วเกิดอะไรขึ้นคะ” แอนนาหิบบ
ขึ้นที่ยังไม่ได้ต่อมาละกัน

“หลายปีต่อมาพระผู้เป็นเจ้าทรงเรียก
เด็กหนุ่มชาวไร่คนหนึ่งให้นำความจริง

ทุกชิ้นกลับมาวางรวมกันเหมือนเมื่อ
ครั้งพระเยซูประทับบนแผ่นดินโลก
หนูคิดว่าเด็กหนุ่มคนนั้นคือใคร”

“โจเซฟ สมิธ!” แอนนาตอบพลางยิ้ม
“หนูคิดว่าหนูเริ่มเข้าใจนะคะ” เธอกับ
คุณแม่พูดคุยกันมากขึ้นเกี่ยวกับโจเซฟ
สมิธและพระกิตติคุณแต่ละชิ้นที่พระผู้
เป็นเจ้าทรงนำกลับมาโดยผ่านท่าน

ระหว่างสัปดาห์แอนนาเขียนคำพูด
และฝึกพูด เธอสวดอ้อนวอนถึง
พระบิดาบนสวรรค์เพื่อขอให้เธอกล้า
แบ่งปันข่าวสารในปฐมวัย

วันอาทิตย์เมื่อถึงเวลาพูด แอนนา
ลุกขึ้นยืน สูดลมหายใจเข้าเต็มปอด
และติดภาพต่อไว้บนกระดานเพื่อให้
ทุกคนมองเห็น ทุกชิ้นในภาพต่อเข้า
ด้วยกันแล้ว

“นานมาแล้ว พระกิตติคุณชิ้นสำคัญ
หลายๆ ชิ้นอยู่บนแผ่นดินโลก เมื่อพระ
เยซูและอัครสาวกของพระองค์สิ้นชีวิต
บางชิ้นหายไป” แอนนาหิบบางขึ้น

ศาสตพยากรณ์แห่งการฟื้นฟู

“โจเซฟ สมิธ . . . เป็นเครื่องมือในพระหัตถ์
ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของในการนำพระคัมภีร์
ศักดิ์สิทธิ์ หลักคำสอนที่หายไป และการ
ฟื้นฟูฐานะปุโรหิตออกมา”

ดู เอ็ดเดอร์นีล แอล. แอนเดอร์เซ็น แห่งโครัม
อัครสาวกสิบสอง, “โจเซฟ สมิธ,” เลียวไฮนา, พ.ย. 2014, 28

ออกจากภาพต่อแล้ววางลง “จากนั้น
พระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูทรง
เรียกโจเซฟ สมิธเป็นศาสตพยากรณ์
เพื่อนำพระกิตติคุณขึ้นที่หายไปกลับ
มา นี่เรียกว่าการฟื้นฟู” เธอหยิบภาพต่อ
ชิ้นหนึ่งให้ปฐมวัยดู ด้านหลังเขียนว่า
“พลังอำนาจฐานะปุโรหิต”

ต่อจากนั้นแอนนาหยิบชิ้นที่เหลือให้

ดู เธออ่านด้านหลังของแต่ละชิ้นก่อน
วางไว้ตรงที่ของมันในภาพต่อ “ศาสต
พยากรณ์ที่มีชีวิต . . . อัครสาวกสิบสอง
. . . งานพระวิหารสำหรับครอบครัว
นิรันดร์ . . . บัพติศมาโดยการจุ่มลงไป
ในน้ำทั้งตัว . . . การวางมือมอบของ
ประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์”

แอนนาสุขภาพที่ต่อเสร็จแล้ว “ตอน

นี้เรามีพระกิตติคุณครบทุกชิ้น นั่น
หมายความว่าเราสามารถเห็นภาพ
ขนาดใหญ่ที่แสดงให้เห็นว่าเราจะมี
ความสุขและอยู่กับพระบิดาบนสวรรค์
อีกครั้งในวันข้างหน้าได้อย่างไร ฉัน
ขอบพระทัยสำหรับการฟื้นฟู ใน
พระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน” ■
ผู้เขียนอาศัยอยู่ในยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

พระเยซูคริสต์จะเสด็จมาอีกครั้ง!

โดย เอริน แชนเดอร์สัน

วันคริสต์มาส คนทั่วโลกเฉลิมฉลอง
การประสูติของพระผู้ช่วยให้รอด
พระเยซูคริสต์ สักวันหนึ่งเราจะเฉลิม
ฉลองวันที่ดียิ่งอีกวัน—การเสด็จมา
ครั้งที่สอง เมื่อพระเยซูเสด็จกลับมายัง
แผ่นดินโลก! ศาสดาพยากรณ์สอนไว้
ว่าจะเกิดอะไรขึ้นก่อนพระเยซูคริสต์
เสด็จมาอีกครั้ง หนึ่งในนั้นคือ
จะมีการสอนพระกิตติคุณของ
พระองค์ทั่วโลก

การมีศรัทธาในพระบิดาบน
สวรรค์และพระเยซูคริสต์ช่วยให้

เรารู้สึกสงบ แม้เมื่อเหตุการณ์ต่างๆ ที่
กำลังเกิดขึ้นในโลกจะน่ากลัว พระเยซู

ตรัสว่า “เราอบสันติสุขไว้กับพวกท่าน
สันติสุขของเราที่ให้กับท่านนั้น เราไม่
ได้ให้อย่างที่โลกให้ อย่าให้ใจของท่าน
เป็นทุกข์ อย่างกลัวเลย” (ยอห์น 14:27)

เมื่อท่านนึกถึงพระเยซูในวัน
คริสต์มาสปีนี้ จำไว้ว่าพระองค์จะเสด็จ
กลับมาอีกครั้ง ไม่ใช่เสด็จมาเป็นเด็ก
ทารกแต่เป็นจอมกษัตริย์ จากนั้นทุกคน

จะรู้ว่าพระองค์ทรงเป็นพระบุตร
ของพระผู้เป็นเจ้าและพระผู้ช่วยให้รอดของโลก ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

เรียนรู้เพิ่มเติม

เมื่อพระเยซูเสด็จกลับมา พระองค์จะทรง
ปกครองแผ่นดินโลก 1,000 ปี เวลานี้จะ
เรียกว่ามิลเลเนียม ระหว่างมิลเลเนียม
ผู้คนจะชอบธรรมจนซาตานไม่สามารถ
ล่อลวงพวกเขาได้ จะไม่มีความเศร้าโศก
และคนที่ติดตามพระคริสต์จะรู้สึกสงบ
และมีความสุข

การพุดคุยในครอบครัว

สมบัติคือสิ่งของพิเศษบางอย่างที่มีค่ามาก
อ่าน โจเซฟ สมิธ—มัทธิว 1:36–37 พุดคุย
กันว่าการ “สั่งสม” พระคำของพระคริสต์
ช่วยเราเตรียมรับการเสด็จมาครั้งที่สอง
ของพระองค์อย่างไร เราพบพระคำของ
พระองค์ที่ไหน

เพลง: “ครวพระเสด็จมา” (หนังสือ
เพลงสำหรับเด็ก, 46)

พระคัมภีร์: ยอห์น 14:27

วิดีโอ: ไปที่ Biblevideos.org เพื่อชม

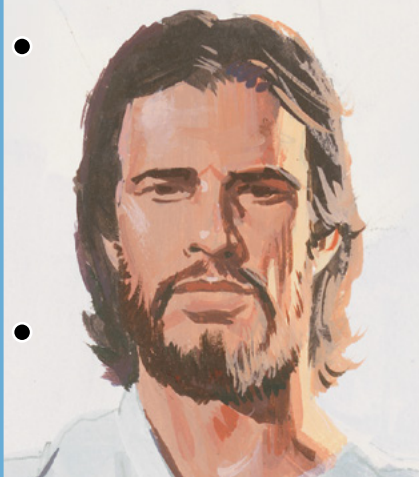
“Glad Tidings of Great Joy: The Birth of Jesus Christ.”

ฉันสามารถเตรียมพร้อม

ทำหนังสือเล่มเล็กเพื่อเตือนให้ท่านนึกถึง
วิธีที่ท่านสามารถเตรียมพร้อมในเวลา
เมื่อพระเยซูเสด็จมาอีกครั้ง

ตัดการ์ดออกแล้วนำมาวางซ้อนกัน
จากนั้นนำเส้นด้ายร้อยผ่านช่องที่เจาะไว้
สองช่องแล้วผูก

ฉันสามารถเตรียมพร้อมเมื่อ
พระเยซูเสด็จมาอีกครั้ง

ฉันสามารถสวดอ้อนวอนทุกวัน

ฉันสามารถอ่านพระคัมภีร์

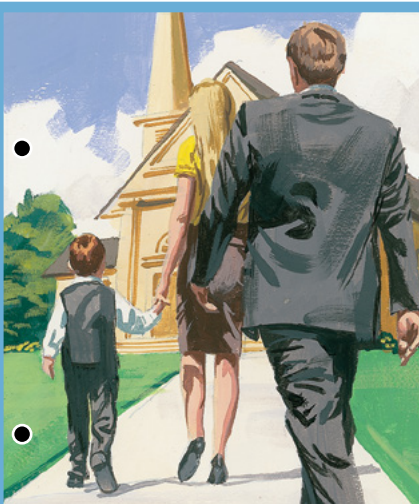

ฉันสามารถรักษาพันธสัญญา
บัญญัติมาของฉัน

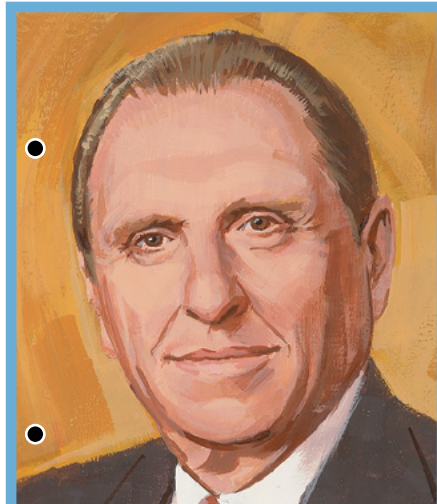
เกร็ดน่ารู้เกี่ยวกับ พระคัมภีร์

สามวิธีต่อไปนี้จะช่วยให้คุณ
เข้าใจพระคัมภีร์ดีขึ้น

1. ก่อนเริ่มอ่านพระคัมภีร์ให้
สวดอ้อนวอนขอพระบิดา
บนสวรรค์ทรงช่วยให้คุณ
เข้าใจ
2. ใช้เวลาไตร่ตรองสิ่งที่อ่าน
3. บอกบางคนว่าท่านเรียนรู้
อะไรและรู้สึกอย่างไร แล้ว
เขียนไว้ในบันทึกส่วนตัว

ฉันสามารถเชื่อฟังพระบัญญัติ

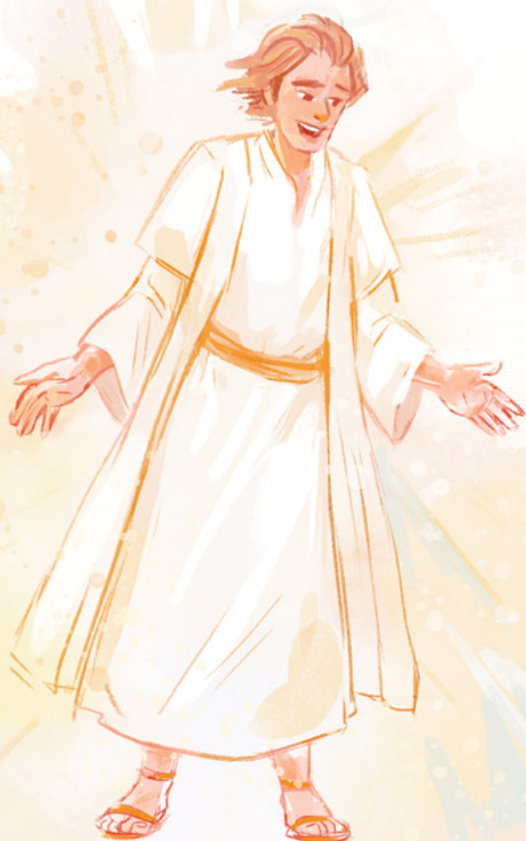
ฉันสามารถทำตามศาสนายากรณ์

เรื่องราวการประสูติ

นานมาแล้ว หญิงคนหนึ่งนามว่ามารีย์
และชายคนหนึ่งนามว่าโยเซฟกำลังจะ
แต่งงานกัน มารีย์กับโยเซฟเป็นคนดี
พวกเขาทำสิ่งที่พระเจ้าเป็นเจ้าทรง
ต้องการให้ทำ

วันหนึ่ง เทพมาหามารีย์และบอก
เธอว่าเธอจะมีบุตร! เทพบอกว่า
เธอควรตั้งชื่อบุตรนั้นว่าเยซู
บุตรนั้นจะเป็นพระบุตรของ
พระเจ้าเป็นเจ้า พระผู้ช่วยให้รอด

มารีย์กับโยเซฟต้องเดินทางไปเมืองหนึ่งเรียกว่าเบธเลเฮมเพื่อจำयायी

เมืองนั้นแออัด
มาก มารีย์กับ
โยเซฟจึงต้อง
ค้างคินในคอก
สัตว์ คินนั้นพระ
กุมารเยซูประสูติ!

ดาวดวงใหม่ปรากฏใน ท้องฟ้า

พวกคนเลี้ยงแกะกำลังดูแลแกะ
อยู่แถวนั้น เทพมาบอกคนเลี้ยง
แกะว่าพระเจ้าช่วยให้รอดประสูติ
แล้ว พวกคนเลี้ยงแกะไปหาพระ
กุมารเยซูและนมัสการพระองค์

ไกลออกไป นักปราชญ์เห็นดาวดวง
ใหม่ พวกเขาเห็นว่านั่นเป็นเครื่องหมาย
บ่งบอกว่าพระเจ้าช่วยให้รอดประสูติ
แล้ว พวกเขาเดินตามดาวดวงนั้น
ไปจนพบพระเยซู พวกเขาถวายของ
ขวัญและนมัสการพระองค์

หลังจากพวกนักปราชญ์ไป
แล้ว เทพมาเเยมโยเซฟ
เทพบอกว่ากษัตริย์ชั่ว
ต้องการทำร้ายพระเยซู
เทพบอกให้ครอบครัวของ
พวกท่านย้ายไปอยู่อียิปต์
เพื่อความปลอดภัย

โยเซฟ มารีย์ และพระเยซูอาศัยอยู่ในอียิปต์จนเห็นว่าปลอดภัยจึงกลับมาอิสราเอล พระเยซูทรงเจริญวัยในเมืองหนึ่งเรียกว่านาซาเร็ธ พระองค์ทรงเรียนรู้ว่าต้องช่วยเหลือ มีเมตตา และเชื่อฟัง พระองค์ทรงเรียนรู้ทุกสิ่งที่พระองค์จำเป็นต้องเรียนรู้เพื่อเป็น พระผู้ช่วยให้รอดของเรา พระองค์ทรงทำตามแผนที่พระผู้เป็นเจ้าทรงวางไว้สำหรับ พระองค์เสมอ

ในวันคริสต์มาส เราเฉลิมฉลองการประสูติของพระเยซูคริสต์ ซึ่งให้ดูภาพคนเหล่านี้
ผู้เป็นส่วนหนึ่งของเรื่องราวการประสูติ

เราสามารถเป็นเหมือน มารี๋ยกับโยเซฟ โดยทำสิ่งที่พระเยซูทรงต้องการให้เราทำ
เราสามารถเป็นเหมือน คนเลี้ยงแกะ และ นักปราชญ์ โดยติดตามพระเยซูคริสต์
เราสามารถเป็นเหมือน เหล่าเทพ โดยเล่าเรื่องจริงของคริสต์มาสให้คนอื่นๆ ฟัง
และเราสามารถเป็นเหมือน พระเยซู โดยทำตามแบบอย่างของพระองค์! ■

จากพระคัมภีร์

ท่านสามารถอ่านเรื่องราวการประสูติได้ใน มัทธิว 1:18-25; 2; ลูคา 1:26-38; 2:1-20.

โดย ประธานสภาเวิร์ด
ดับเบิลยู. ฮันเตอร์
(1907–1995)
ประธานศาสนจักรคนที่
สิบสี่

คริสต์มาส ที่แท้จริง

คริสต์มาสที่แท้จริงมาถึงคนที่รับ
พระคริสต์ไว้ในชีวิตพวกเขา

ในจดหมายสั้นๆ ที่เปาโลเขียนถึงชาว
กาลาเทีย เขาแสดงความกังวลมากกับ
ความไม่เชื่ออย่างชัดเจนของคนเหล่านั้น
และการละทิ้งคำสอนเกี่ยวกับพระคริสต์
เขาเขียนถึงคนเหล่านั้นว่า “การเอาออกเอาใจ
ด้วยความหวังดีก็เป็นการคิดลอคไป
ไม่ใช่เฉพาะแต่เมื่อข้าพเจ้าอยู่กับพวก
ท่านเท่านั้น ลูกน้อยของข้าพเจ้าเอ๋ย
ข้าพเจ้าต้องเจ็บครรภ์เพราะท่านทั้งหลาย
อีก จนกว่าพระคริสต์จะได้ทรงก่อร่าง
ขึ้นในตัวท่าน” (กาลาเทีย 4:18-19) อีก
นัยหนึ่งคือ เปาโลบรรยายว่าตัวเขาต้อง
เจ็บปวดและร้อนใจจนกว่าพระคริสต์
จะ “ทรงก่อร่าง” ในตัวพวกเขา นี่เป็นอีก
วิธีหนึ่งของการกล่าวว่า “ในพระคริสต์”
ตามที่เปาโลใช้บ่อยครั้งในงานเขียน
ของเขา

มีความเป็นไปได้ที่พระคริสต์จะทรง
เป็นส่วนหนึ่งของชีวิตมนุษย์ และเมื่อ
ประสบการณ์เช่นนั้นเกิดขึ้นจริง มนุษย์
ย่อมอยู่ “ในพระคริสต์”—พระคริสต์
“ทรงก่อร่าง” ในตัวเขา นี่มีความเป็นไปได้
ว่าเรารับพระคริสต์ไว้ในใจเราและทำให้
พระองค์เป็นบุคคลร่วมสมัยของชีวิตเรา
พระองค์หาได้เป็นเพียงความจริงโดย

ทั่วไปหรือข้อเท็จจริงในประวัติศาสตร์
ไม่ แต่ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของ
มนุษย์ทุกแห่งหนและตลอดเวลา เมื่อเรา
พยายามเป็นเหมือนพระคริสต์ พระองค์
“ทรงก่อร่าง” ในตัวเรา หากเราเปิดประตู
พระองค์จะเสด็จเข้ามา หากเราขอคำ
แนะนำ พระองค์จะทรงแนะนำเรา เพราะ
พระคริสต์ “ทรงก่อร่าง” ในตัวเรา เรา
จึงต้องมีความเชื่อในพระองค์และใน
การชดใช้ของพระองค์ ความเชื่อใน
พระคริสต์เช่นนั้นและการรักษาพระ
บัญญัติของพระองค์มิได้เหนี่ยวรั้งเรา
แต่จะทำให้มนุษย์เป็นอิสระ เจ้าชายแห่ง
สันติองค์นี้ทรงรวมอบสันติสุขของใจ
ซึ่งเราทุกคนจะต้องเปิดช่องรับสันติสุข
มากขึ้น

คริสต์มาสที่แท้จริงมาถึงคนที่รับ
พระคริสต์ไว้ในชีวิตเขาเสมือนหนึ่งพลัง
ขับเคลื่อน พลังผลักดัน และพลังชีวิต
ขณะครุ่นคิดถึงเทศกาลคริสต์มาส
เจมส์ วอลลิงก์ฟอร์ดประพันธ์ไว้ดังนี้

คริสต์มาสไม่ใช่วันหรือเทศกาล แต่
คือสภาพของใจและความคิด
หากเรารักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง
หากในความร่ำรวย เรายากจนใน
วิญญาณ และในความยากจน เรา
ร่ำรวยน้ำใจ
หากจิตกุศลของเราไม่อวดตัว แต่
อดทนนานและเมตตา
หากในยามที่พี่น้องขออาหาร เรายอม
สละตนเองได้ หากทุกวันเริ่มต้น
ด้วยโอกาส และสิ้นสุดด้วยความ
สำเร็จ แม้เพียงเล็กน้อย—
ทุกวันนี้ย่อมเป็นวันของพระคริสต์และ
คริสต์มาสอยู่ใกล้เสมอ
(ใน *Charles L. Wallis, ed., Words
of Life [1966], 33*) . . .

หากท่านปรารถนาจะพบวิญญาณ
ที่แท้จริงของคริสต์มาสและรับความ
หอมหวานของวิญญาณนั้น ข้าพเจ้าขอ
แนะนำท่านดังนี้ ระหว่างความรีบเร่งใน
โอกาสรื่นเริงของเทศกาลคริสต์มาสปี
นี้ จงหาเวลาน้อมใจไปหาพระผู้เป็นเจ้า
อาจจะในเวลาเงียบสงบ และในสถานที่
เงียบสงัด ลูกเข้า—ตามลำพังหรือกับ
บุคคลที่ท่านรัก—ขอบพระทัยสำหรับสิ่ง
ดีๆ ที่มาถึงท่าน และขอให้พระวิญญาณ
ของพระองค์สถิตอยู่ในท่านขณะที่ท่าน
พยายามรับใช้พระองค์และรักษา
พระบัญญัติของพระองค์อย่างจริงจัง
พระองค์จะทรงงู่มือท่านและจะทรง
รักษาสัญญาของพระองค์ ■

จาก “คริสต์มาสที่แท้จริง,” เลียโฮนา, ธ.ค. 2005, 12-15.

ข้อคิด

สมาชิกในเมืองนาตาล ประเทศบราซิล

เราจะทำอะไรได้บ้างเพื่อทำให้วันสะบาโตเป็นวันปิตินดี

“วันสะบาโตให้โอกาสพิเศษในการเสริมสร้างความผูกพันของครอบครัว... เราทำให้สะบาโตเป็นวันปิตินดีเมื่อเราสอนพระกิตติคุณให้ลูกของเรา... นอกจากจะใช้เวลากับครอบครัวแล้ว ท่านสามารถสัมผัสถึงความปิตินดีที่แท้จริงในวันสะบาโตได้จากงานประวัติก่อครอบครัว... ทำให้สะบาโตเป็นวันปิตินดีโดยการรับใช้ผู้อื่น โดยเฉพาะผู้ที่ไม่สบายใจ เดียวดาย หรือขาดสน”

อื่นๆ ในฉบับนี้

สำหรับคนหนุ่มสาว

กลับจากงานเผยแผ่ มาบ้าน ก่อนกำหนด

หลังจากกลับบ้าน ดิฉันต่อสู้กับประจักษ์พยานของ
ตนเอง แต่ในที่สุดดิฉันสัญญากับพระบิดาบนสวรรค์
ว่าจะยังคงซื่อสัตย์แม้ไม่ได้รับคำตอบ

น.
44

สำหรับเยาวชน

น.
60

สิ่งที่ ข้าพเจ้าเรียนรู้ เมื่อครั้ง เป็นผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสวัยหนุ่ม

ลองนึกภาพการเข้าร่วมศาสนจักรเมื่ออายุ 17 ปี
และเป็นสมาชิกคนเดียวในเมืองของท่านที่พูด
ภาษาของท่าน อ่านสิ่งที่เอลเดอร์เคล빙กอตแห่ง
สาวกเจ็ดสิบเรียนรู้ในสถานการณ์นั้น!

สำหรับเด็ก

เรื่องราวการ ประสูติ

เพลิดเพลินกับเรื่องราวการประสูติของพระ
กุมารเยซูหกหน้าพร้อมภาพประกอบ!

น.
74